



# ข้อมูลรายสินค้า (ยางพารา)

เพื่อการวางแผนการเกษตรและสหกรณ์  
ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ปี **2565**

กลุ่มสารสนเทศการเกษตร

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสุราษฎร์ธานี

กันยายน **2565**



[www.opsmoac.go.th/suratthani-home](http://www.opsmoac.go.th/suratthani-home)



ข้อมูลรายสินค้า (ยางพารา)  
เพื่อการวางแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

กลุ่มสารสนเทศการเกษตร  
สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสุราษฎร์ธานี

## คำนำ

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้จัดทำเอกสารข้อมูลรายสินค้า (ยางพารา) เพื่อการวางแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งได้ดำเนินการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลด้านนโยบาย ข้อมูลเฉพาะที่เกี่ยวกับยางพารา ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ และสถานการณ์การผลิตยางพาราและแนวโน้ม ปี 2565

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสุราษฎร์ธานี หวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อส่วนราชการเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานการพัฒนาให้กับเกษตรกรต่อไป และขอขอบคุณทุกส่วนราชการที่เกี่ยวข้องที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูล เป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้

กลุ่มสารสนเทศการเกษตร  
สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสุราษฎร์ธานี  
กันยายน 2565

## สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	2
สารบัญ	3
สารบัญตาราง	5
สารบัญภาพ	6
<b>ส่วนที่ 1 ข้อมูลด้านนโยบาย</b>	
1.1 นโยบายที่เกี่ยวข้องกับยางพารา	
1) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) กับความเชื่อมโยงภารกิจของการยางแห่งประเทศไทย	7
2) ยุทธศาสตร์ยางพารา ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) การยางแห่งประเทศไทย	8
3) แผนปฏิบัติการราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 จังหวัดสุราษฎร์ธานี	9
4) การวิเคราะห์เพื่อหาเป้าหมายการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (Industry Matrix) ในแผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี (2566-2570)	10
<b>ส่วนที่ 2 ข้อมูลเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับยางพารา</b>	
2.1 ข้อมูลพื้นฐาน/ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับยางพารา	
1) ประวัติความเป็นมา	11
2) ความสำคัญ	11
3) พันธุ์ยางพาราที่เหมาะสมกับพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี	13
4) ผู้เพาะชำพันธุ์ยางพาราในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2565	17
5) สภาพดินที่มีความเหมาะสมในการปลูก	20
6) ปฏิทินการเพาะปลูกและการกระจายผลผลิต	21
7) การปลูกยาง	21
8) การกรีดยาง	22
9) โรคการป้องกันและการรักษา	24
2.2 ข้อมูลการผลิต (ปี 2563 - 2565)	
1) ข้อมูลเกษตรกร/สถาบันเกษตรกร/แปลงใหญ่	29
2) เนื้อที่การเพาะปลูก	31
3) ข้อมูลด้านการผลิตยางพาราของจังหวัดสุราษฎร์ธานี	33
4) ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.)	34

เรื่อง	หน้า
5) ข้อมูลสถานที่จำหน่ายปัจจัยการผลิต	34
2.3 การลดต้นทุนและการเพิ่มผลผลิต	35
2.4 การพัฒนาและส่งเสริมความรู้ที่สำคัญ	
1) โครงการพัฒนาความรู้ด้านยางพาราทั้งระบบเพื่อส่งเสริมการประกอบอาชีพชาวสวนยาง และก้าวไปสู่ Smart Farmer และการส่งเสริมการทำบัญชีครัวเรือนและสร้างวินัยการออม	36
2) โครงการการทำสวนยางตามมาตรฐานการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน (FSC) โดยการยางแห่งประเทศไทยจังหวัดสุราษฎร์ธานี	36
3) โครงการส่งเสริมเทคโนโลยีนวัตกรรมเพื่อเพิ่มผลผลิตและสร้างรายได้ให้เกษตรกรชาวสวนยาง	37
2.5 การแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าและผลิตภัณฑ์ยาง	37
2.6 รายได้เสริมในสวนยาง	38
<b>ส่วนที่ 3 ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ</b>	
3.1 ข้อมูลด้านเศรษฐกิจของยางพาราในจังหวัดสุราษฎร์ธานี	
3.1.1 ปริมาณการผลิตและมูลค่าผลผลิตยางพาราของจังหวัดสุราษฎร์ธานี	41
3.1.2 ราคาที่เกษตรกรขายได้ ณ ไร่นา ปี 2562 - 2565	41
3.2 ต้นทุนการผลิตยางแผ่นดิบของเกษตรกร	41
3.3 ความต้องการใช้ยางพาราในประเทศ	42
3.4 แหล่งรับซื้อ ตลาดกระจายสินค้า และแหล่งแปรรูปสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัด	43
3.5 ปริมาณความต้องการผลผลิตของผู้ประกอบการ	48
3.6 วิธีการตลาดยางพารา	
3.6.1 วิธีการตลาดยางพาราของประเทศไทย	49
3.6.2 วิธีการตลาดของยางพาราจังหวัดสุราษฎร์ธานี	50
<b>ส่วนที่ 4 สถานการณ์การผลิตยางพารา และแนวโน้ม ปี 2565</b>	
4.1 สถานการณ์การผลิตยางพารา ปี 2564	
4.1.1 ของโลก	51
4.1.2 ของไทย	53
4.1.3 จังหวัดสุราษฎร์ธานี	55
4.2 สถานการณ์ยางพาราและแนวโน้ม ปี 2565	
4.2.1 ของโลก	56
4.2.2 ของไทย	56
4.2.3 จังหวัดสุราษฎร์ธานี	57

## สารบัญตาราง

เรื่อง	หน้า
ตารางที่ 1 ความเชื่อมโยงภารกิจของการยางแห่งประเทศไทยกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	7
ตารางที่ 2 ความเชื่อมโยงประเด็นการพัฒนาของจังหวัดกับยางพารา	9
ตารางที่ 3 มูลค่าสินค้าเกษตรส่งออกที่สำคัญ พ.ศ. 2564 - 2565	12
ตารางที่ 4 พันธุ์ยางเพื่อผลผลิตน้ำยาง พันธุ์ 251 (RRIT 251 สถาบันวิจัยยาง) และ พันธุ์ 226 (RRIT 226สถาบันวิจัยยาง)	13
ตารางที่ 5 พันธุ์ยางเพื่อผลผลิตน้ำยางและเนื้อไม้ พันธุ์ PB 235	14
ตารางที่ 6 พันธุ์ยางเพื่อผลผลิตน้ำยางและเนื้อไม้ พันธุ์ AVROS 2037 และ BPM 1	15
ตารางที่ 7 ยางพันธุ์ที่ดี ที่อยู่ระหว่างการทดลองและศึกษาลักษณะบางประการเพิ่มเติม	16
ตารางที่ 8 ยางพันธุ์ที่ดี ที่อยู่ระหว่างการทดลองและข้อมูลจำกัด	16
ตารางที่ 9 แปลงเพาะชำพันธุ์ยางพาราในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2565	17
ตารางที่ 10 ปฏิทินการเพาะปลูกยางพาราและการกระจายผลผลิต	21
ตารางที่ 11 ระยะเวลาปลูกยางพารา	22
ตารางที่ 12 ข้อมูลการขึ้นทะเบียนเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง ตาม พรบ.การยาง พ.ศ. 2558	29
ตารางที่ 13 ข้อมูลแปลงใหญ่ยางพาราของจังหวัดสุราษฎร์ธานี	30
ตารางที่ 14 อาสาสมัครเกษตรกรด้านพืช (ยางพารา) ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี	31
ตารางที่ 15 พื้นที่ปลูกยางพารามีเอกสารสิทธิ์และไม่มีเอกสารสิทธิ์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี	32
ตารางที่ 16 ข้อมูลการผลิตยางพาราของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2561 - 2565	33
ตารางที่ 17 การกระจายผลผลิตยางพารา ปี 2565	33
ตารางที่ 18 ข้อมูลสถานที่จำหน่ายปัจจัยการผลิตด้านพืช	34
ตารางที่ 19 ปริมาณการผลิตและมูลค่าผลผลิตยางพาราของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2563 - 2564	41
ตารางที่ 20 ราคาที่เกษตรกรขายได้ ณ ไร่นา ปี 2562 - 2565	41
ตารางที่ 21 ต้นทุนการผลิตยางแผ่นดิบของเกษตรกร ปี 2560 - 2564	41
ตารางที่ 22 ความต้องการใช้ยางพาราในประเทศแยกตามชนิดของยาง ปี 2560 - 2564	42
ตารางที่ 23 แหล่งรับซื้อ ตลาดกระจายสินค้า และแหล่งแปรรูปสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัด	43
ตารางที่ 24 ปริมาณความต้องการผลผลิตของผู้ประกอบการในจังหวัดและนอกจังหวัด	48
ตารางที่ 25 พื้นที่ยืนต้น/เนื้อที่กรีดยัด/ผลผลิต/ผลผลิตเฉลี่ย และราคาเฉลี่ยของยางพารา ปี 2563 - 2565	55

## สารบัญภาพ

เรื่อง	หน้า
ภาพที่ 1 ชั้นความเหมาะสมของดินในการปลูกยางพาราของจังหวัดสุราษฎร์ธานี	20
ภาพที่ 2 ร้อยละการกระจายผลผลิตยางพารา ปี 2565 (ข้อมูลพยากรณ์ ณ กุมภาพันธ์ 2565)	33

# ส่วนที่ 1

ข้อมูลด้านนโยบาย





# ส่วนที่ 1

## ข้อมูลด้านนโยบาย



### 1.1 นโยบายที่เกี่ยวข้องกับยางพารา

#### 1) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - พ.ศ. 2580) กับความเชื่อมโยงภารกิจของการยางแห่งประเทศไทย

ยุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการอันจะก่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี เป็นยุทธศาสตร์ที่จะนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการ พัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบ “ประชารัฐ”

ตารางที่ 1 ความเชื่อมโยงภารกิจของการยางแห่งประเทศไทยกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	ภารกิจยางแห่งประเทศไทยที่สนับสนุนการบรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ
1) ด้านความมั่นคง	ส่งเสริมและให้ความช่วยเหลือเกษตรกรในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ให้มีรายได้เพียงพอต่อการครองชีพ พัฒนาทักษะและถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตตลอดจนจัดสวัสดิการ ตาม พ.ร.บ.การยางแห่งประเทศไทย เพื่อให้เกิดการอยู่ดีกินดี
2) ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน	วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต การแปรรูปยาง ให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่ม สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและส่งเสริมการตลาดยางทั้งในประเทศและต่างประเทศ
3) ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างทรัพยากรมนุษย์	ส่งเสริมทุนการศึกษาและสร้างนักวิจัยยางพารารุ่นใหม่ การพัฒนาเกษตรกรชาวสวนยางและสถาบันเกษตรกรให้เป็น Smart farmer และ Smart Group การสนับสนุน Start Up ในธุรกิจยางพารา
4) ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม	การจัดทำทะเบียนชาวสวนยาง เปิดโอกาสให้ชาวสวนยาง ทั้งที่มีเอกสารสิทธิ์และไม่มีเอกสารสิทธิ์ มาขึ้นทะเบียนและแจ้งข้อมูลกับการยางแห่งประเทศไทยเพื่อเข้าถึงแหล่งเงินทุนและให้การช่วยเหลือในด้านต่างๆ
5) ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	ส่งเสริมการทำสวนยางอย่างยั่งยืน การดำเนินงานด้านประสิทธิภาพเชิงนิเวศ เศรษฐกิจ (eco-efficiency) ของการยางแห่งประเทศไทย เพื่อลดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมและลดภาวะก๊าซเรือนกระจก
6) ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	- การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการองค์กรและอำนวยความสะดวกในการให้บริการเกษตรกร สถาบันเกษตรกร ผู้ประกอบกิจการยาง - การพัฒนาระบบการให้บริการให้มีความโปร่งใสเชื่อถือได้

(ที่มา: [https://www.raot.co.th/download/plan/stakeholder\\_strategic\\_plan\\_64-66.pdf](https://www.raot.co.th/download/plan/stakeholder_strategic_plan_64-66.pdf) แผนยุทธศาสตร์บริหารจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ของการยางแห่งประเทศไทย ประจำปี 2564 – 2566)

## 2) ยุทธศาสตร์ยางพาราระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) การยางแห่งประเทศไทย

### 2.1) วิสัยทัศน์ (Vision)

“ประเทศผู้ผลิตยางคุณภาพดี เกษตรกรมีรายได้มั่นคง

### 2.2) พันธกิจ (Mission) ประกอบด้วย 8 พันธกิจ ดังนี้

- พัฒนาเกษตรกรชาวสวนยาง/สถาบันเกษตรกรชาวสวนยางให้มีความเข้มแข็ง และมีรายได้ที่มั่นคง
- ส่งเสริมการผลิตยาง และผลิตภัณฑ์ยางพาราให้มีคุณภาพได้มาตรฐานระดับสากล
- ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า
- ส่งเสริมการค้าเงินธุรกิจแปรรูปยาง/ไม้ยางพารา และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของ

ผู้ประกอบการแปรรูปยาง/ไม้ยางพารา

- พัฒนาระบบตลาด และช่องทางการจัดจำหน่ายยาง และผลิตภัณฑ์ยางพาราทั้งในและต่างประเทศ
- ส่งเสริมการใช้ยางภายในประเทศ

- ปรับปรุงข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับยางพาราทั้งระบบให้มีความเป็นเอกภาพ มีความสมบูรณ์ ถูกต้อง มีความชัดเจน และมีความทันสมัย

- ปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบ/กฎหมาย และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมยางพารา

### 2.3) เป้าหมายในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ฯ

ในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ยางพาราระยะ 20 ปี ได้กำหนดเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ไว้เป็นตัวชี้วัด จำนวน 5 ตัวชี้วัด โดยแต่ละตัวชี้วัดได้มีการกำหนดเป้าหมายเป็น 4 ระยะๆ ละ 5 ปี ดังนี้

- จำนวนพื้นที่ปลูกยาง: ยุทธศาสตร์ยางพาราฯ ตั้งเป้าหมายว่าจะลดจำนวนพื้นที่ปลูกยางจาก 23.3 ล้านไร่ ในปี 2559 ลงเหลือ 18.4 ล้านไร่ ในปี 2579

- ปริมาณผลผลิตยาง: ยุทธศาสตร์ยางพาราฯ ตั้งเป้าหมายว่าจะเพิ่มปริมาณผลผลิตยางจาก 224 กิโลกรัม/ไร่/ปี ในปี 2559 เป็น 360 กิโลกรัม/ไร่/ปี ในปี 2579

- สัดส่วนการใช้ยางภายในประเทศ: ยุทธศาสตร์ยางพาราฯ ตั้งเป้าหมายว่าจะเพิ่มสัดส่วนการใช้ยางภายในประเทศจากร้อยละ 13.6 ในปี 2559 เป็นร้อยละ 35.0 ในปี 2579

- มูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์ยางพารา: ยุทธศาสตร์ยางพาราฯ ตั้งเป้าหมายว่าจะเพิ่มมูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์ยางพาราจาก 250,000 ล้านบาท/ปี ในปี 2559 เป็น 800,000 ล้านบาท/ปี ในปี 2579

- รายได้จากการทำสวนยาง: ยุทธศาสตร์ยางพาราฯ ตั้งเป้าหมายว่าจะเพิ่มรายได้จากการทำสวนยางจาก 11,984 บาท/ไร่/ปี ในปี 2559 เป็น 19,800 บาท/ไร่/ปี ในปี 2579

### 2.4) ยุทธศาสตร์ (Strategy) ประกอบด้วย 5 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

- (1) การสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรชาวสวนยางและสถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง
- (2) การเพิ่มประสิทธิภาพ และการยกระดับคุณภาพและมาตรฐาน
- (3) การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- (4) การพัฒนาตลาด และช่องทางการจัดจำหน่าย
- (5) การพัฒนาปัจจัยสนับสนุน

(ที่มา: ยุทธศาสตร์ยางพาราระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) การยางแห่งประเทศไทย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์)

### 3) แผนปฏิบัติการราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 จังหวัดสุราษฎร์ธานี

#### 3.1) เป้าหมายการพัฒนา

“ เมืองเกษตรคุณภาพ การท่องเที่ยวที่ยั่งยืน สังคมเป็นสุข ”

#### 3.2) วัตถุประสงค์

1. เพิ่มศักยภาพการพัฒนาเศรษฐกิจ ด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร
2. สร้างเศรษฐกิจด้านอุตสาหกรรมบริการ การท่องเที่ยวและระบบโลจิสติกส์
3. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนสู่สังคมเป็นสุข
4. บริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและฐานทรัพยากรธรรมชาติที่ยั่งยืน

#### 3.3) พันธกิจ

1. พัฒนาศักยภาพทางเศรษฐกิจ (ด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมต่อเนื่องและท่องเที่ยว) ให้มีความมั่นคงและเจริญเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ
2. พัฒนาสังคม คุณธรรม และคุณภาพชีวิตของประชาชน
3. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืน
4. บริหารจัดการภาครัฐตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

#### 3.4) ประเด็นการพัฒนา 5 ประเด็น

- ประเด็นการพัฒนา ที่ 1 : การเพิ่มศักยภาพการแข่งขันภาคเกษตร อุตสาหกรรมเกษตร และการพลังงาน
- ประเด็นการพัฒนา ที่ 2 : การส่งเสริมอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน
- ประเด็นการพัฒนา ที่ 3 : การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมและศูนย์โลจิสติกส์ (Logistics) ภาคใต้ตอนบน
- ประเด็นการพัฒนา ที่ 4 : การพัฒนาสังคมปลอดภัย คุณภาพชีวิตที่ดี และมีศักยภาพในการแข่งขัน
- ประเด็นการพัฒนา ที่ 5 : การสร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติที่มั่นคงและมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

โดยประเด็นการพัฒนาของจังหวัด ที่มีความเกี่ยวข้องกับยางพารา ได้แก่ ประเด็นการพัฒนาที่ 1: การเพิ่มศักยภาพการแข่งขันภาคเกษตร อุตสาหกรรมเกษตร และพลังงาน ดังนี้

ตารางที่ 2 ความเชื่อมโยงประเด็นการพัฒนาของจังหวัดกับยางพารา

ประเด็นการพัฒนา	วัตถุประสงค์	แนวทางการพัฒนา	เป้าหมายและตัวชี้วัด
การเพิ่มศักยภาพการแข่งขันภาคเกษตร อุตสาหกรรมเกษตรและการพลังงาน	เพิ่มศักยภาพการพัฒนาเศรษฐกิจด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร	1. พัฒนาภาคการผลิตและอุตสาหกรรมยางพาราและปาล์มน้ำมันแบบครบวงจร (การผลิต การแปรรูป การตลาด) เพื่อเพิ่มมูลค่า และศักยภาพในการแข่งขัน 2. ส่งเสริมและพัฒนาระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร (พืชประมง ปศุสัตว์)	1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ภาคเกษตร (ร้อยละ 1/ปี) 2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) สาขาอุตสาหกรรม (ร้อยละ 0.5/ปี)

#### 4) การวิเคราะห์เพื่อหาเป้าหมายการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (Industry Matrix) ในแผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี (2566-2570)

จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีฐานทรัพยากรที่สามารถสร้างความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจในหลายด้าน ซึ่งถ้าพิจารณาจากการวิเคราะห์อุตสาหกรรมเพื่อหาเป้าหมายการพัฒนา ซึ่งใช้เกณฑ์ 2 เกณฑ์ในการวิเคราะห์ ได้แก่ (1) การสร้างรายได้ให้จังหวัดโดยพิจารณาจากสัดส่วนของอุตสาหกรรมนั้นๆ ในผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) และ (2) การกระจายรายได้สู่ประชาชน โดยพิจารณาจากสัดส่วนของประชากรในจังหวัดที่มีอาชีพเกี่ยวข้องโดยตรงในอุตสาหกรรมนั้นๆ โดยอุตสาหกรรมที่ควรจะเป็นเป้าหมายในการพัฒนาควรจะเป็นอุตสาหกรรมที่สามารถสร้างรายได้กับจังหวัดในสัดส่วนสูงและมีประชาชนเข้าไปประกอบอาชีพมีส่วนร่วมเกี่ยวข้อง โดยตรงกับอุตสาหกรรมนั้นๆ จำนวนมาก ได้มี ชี้ให้เห็น อุตสาหกรรมยางพารา และอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน (การผลิตพื้นฐานและการแปรรูป) เป็นอุตสาหกรรมที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีควรพิจารณาเป็นเป้าหมายการพัฒนาอันดับหนึ่ง

# ส่วนที่ 2

ข้อมูลเฉพาะที่เกี่ยวข้อง  
กับยางพารา



## ส่วนที่ 2

### ข้อมูลเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับยางพารา

#### 2.1 ข้อมูลพื้นฐาน/ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับยางพารา

##### 1) ประวัติความเป็นมา



ยางพารา เป็นไม้ยืนต้น มีถิ่นกำเนิดบริเวณลุ่มน้ำแอมะซอน ประเทศบราซิล และประเทศเปรู ทวีปอเมริกาใต้ โดยชาวพื้นเมืองเรียกว่า "เกาซู" (cao tchu) แปลว่า ต้นไม้ร้องไห้ จนถึงปี พ.ศ. 2313 (ค.ศ. 1770) โจเซฟ ปริสต์ลีย์ พบว่ายางสามารถนำมาผลิตบรอยด์ของดินสอได้ จึงเรียกกว่ายางลบหรือตัวลบ (rubber) ซึ่งเป็นศัพท์ใช้ในประเทศอังกฤษและประเทศเนเธอร์แลนด์เท่านั้น ศูนย์กลางของการเพาะปลูกและซื้อขายยางในอเมริกาใต้แต่ดั้งเดิมอยู่ที่รัฐปารา (Pará) ของประเทศบราซิล ยางชนิดนี้จึงมีชื่อเรียกว่า ยางพารา

ต้นยางพาราเข้ามาปลูกในประเทศไทยตั้งแต่สมัยที่ยังใช้ชื่อว่า "สยาม" ประมาณกันว่าควรเป็นหลัง พ.ศ. 2425 ซึ่งช่วงนั้นได้มีการขยายเมล็ดกล้ายางพาราจากพันธุ์ 22 ต้นนำไปปลูกในประเทศต่างๆ ของทวีปเอเชีย และมีหลักฐานเด่นชัดว่า เมื่อปี พ.ศ. 2442 พระยารัษฎานุประดิษฐ์มหิศรภักดี (คอซิมบี๊ ณ ระนอง) ได้นำต้นยางพาราต้นแรกของประเทศมาปลูกที่อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง จึงได้รับเกียรติว่าเป็น "บิดาแห่งยาง" จากนั้นพระยารัษฎานุประดิษฐ์ได้ส่งคนไปเรียนวิธีปลูกยางพาราเพื่อมาสอนประชาชนพร้อมนำพันธุ์ยางพาราไปแจกจ่ายและส่งเสริมให้ราษฎรปลูกทั่วไป ซึ่งในยุคนั้นอาจกล่าวได้ว่าเป็นยุคต้นยางพาราและชาวบ้านเรียกยางพาราชื่อว่า "ยางเทศา" ต่อมาราษฎรได้นำเข้ามาปลูกเป็นสวนยางพารามากขึ้น และได้มีการขยายพื้นที่ปลูกยางพาราไปในจังหวัดภาคใต้รวม 14 จังหวัด ตั้งแต่จังหวัดชุมพรลงไปถึงจังหวัดที่ติดชายแดนประเทศมาเลเซีย การพัฒนาอุตสาหกรรมยางพาราของประเทศได้เจริญรุดหน้าเรื่อยมาจนทำให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่ผลิตและส่งออกยางพาราได้มากที่สุดในโลก

พ.ศ. 2444 พระสถลสถานพิทักษ์ ได้นำกล้ายางพารามาจากประเทศอินโดนีเซีย โดยปลูกไว้ที่บริเวณหน้าบ้านพักที่อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง ซึ่งปัจจุบันนี้ยังเหลือให้เห็นเป็นหลักฐานเพียงต้นเดียวอยู่บริเวณหน้าสหกรณ์การเกษตรกันตัง และจากยางรุ่นแรกนี้ พระสถลสถานพิทักษ์ ได้ขยายเนื้อที่ปลูกออกไป จนมีเนื้อที่ปลูกประมาณ 45 ไร่ นับได้ว่า พระสถลสถานพิทักษ์คือผู้เป็นเจ้าของสวนยางคนแรกของประเทศไทย

(ที่มา: <https://www.arda.or.th/kasetinfo/south/para/history/01-05.php> คลังข้อมูลสารสนเทศระดับภูมิภาค (ภาคใต้). สืบค้นเมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม 2565)

##### 2) ความสำคัญ

ยางพาราเป็นพืชที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจของประเทศไทยอีกชนิดหนึ่ง พบว่ามีเกษตรกรตลอดจนผู้ที่ทำธุรกิจเกี่ยวข้องกับยางพาราประมาณ 1 ล้านครอบครัว จำนวนไม่น้อยกว่า 6 ล้านคน ประเทศไทยเป็นประเทศที่ส่งออกยางพาราและผลิตภัณฑ์ยางพาราเป็นอันดับ 1 ของโลก นับตั้งแต่ พ.ศ. 2534 เป็นต้นมา

โดยใน พ.ศ. 2565 ประเทศไทยมีการผลิตยางพารา จำนวน 4.82 ล้านตัน มีการส่งออก จำนวน 3.96 ล้านตัน (ที่มา: สถานการณ์สินค้าเกษตรที่สำคัญและแนวโน้ม ปี 2565. องค์กรยางระหว่างประเทศ) การส่งออกยางพาราส่วนใหญ่อยู่ในรูปวัตถุดิบแปรรูปขั้นต้น ซึ่งมีมูลค่าเพิ่มต่ำ เช่น ยางแผ่นรมควัน ยางแท่ง และน้ำยางข้น ทำให้มีผลต่อ

การสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศและการยกระดับรายได้ของเกษตรกรไม่มากเท่าที่ควร และหากเรื่องนี้ได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ก็จะมีผลดีต่อประเทศและเกษตรกรชาวสวนยางพาราอย่างมหาศาล ดังนั้นยางพาราก็ยังคงเป็นพืชเศรษฐกิจชนิดหนึ่งที่มีความจำเป็นในการส่งเสริมอาชีพและมีโอกาสในการพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น

ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของภาคใต้และของประเทศไทย โดยเฉพาะน้ำยาง (Latex) ซึ่งเป็นผลิตผลที่ได้จากท่อลำเลียงอาหารในส่วนเปลือกของต้นยางพารา สามารถนำมาใช้เป็นวัตถุดิบในการทำผลิตภัณฑ์ยางชนิดต่างๆ สำหรับใช้ในอุตสาหกรรมหลายประเภท ตั้งแต่อุตสาหกรรมหนัก เช่น การผลิตยางรถยนต์ ไปจนถึงอุปกรณ์ที่ใช้ในครัวเรือน น้ำยางที่ได้จากต้นยางพารามีคุณสมบัติบางอย่างที่ยางสังเคราะห์ (Synthetic Rubber) ไม่สามารถทำให้เหมือนได้ ดังนั้นยางพาราจึงมีความสำคัญต่อประเทศไทยด้านต่างๆ ดังนี้

## 2.1) ความสำคัญทางเศรษฐกิจ

2.1.1) ยางพารามีความสำคัญทางเศรษฐกิจของประเทศไทยใน 3 ด้าน คือ

1) การฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ เนื่องจากยางพาราเป็นพืชที่ทำรายได้ให้กับประเทศเป็นจำนวนมาก โดยในปี พ.ศ. 2565 มีมูลค่าการส่งออกยาง จำนวน 94,639.85 ล้านบาท (เดือนมกราคมถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2565) ซึ่งมีอัตราการขยายตัวร้อยละ 14.49 มีมูลค่าการส่งออกมากเป็นอันดับสองของประเทศ ตารางที่ 3 มูลค่าสินค้าเกษตรส่งออกที่สำคัญ พ.ศ. 2564 - 2565

รายการ	มูลค่าสินค้า (ล้านบาท)			อัตราการขยายตัว (ร้อยละ)	
	2564	2564 (ม.ค.-มิ.ย.)	2565 (ม.ค.-มิ.ย.)	2564	2565
1. ผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง	191,457.54	98,624.00	118,465.66	49.18	20.12
2. ยางพารา	176,002.57	82,662.63	94,639.85	61.62	14.49
3. ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง	124,582.44	61,330.05	82,845.67	49.87	35.08
4. ข้าว	109,769.73	42,641.81	60,935.28	-5.41	42.89
5. ไก่แปรรูป	73,712.50	38,112.72	46,961.56	-2.44	23.22

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร

www.ops3.moc.go.th สืบค้นเมื่อวันที่ 17 สิงหาคม 2565

2) การกระจายรายได้ของเกษตรกรที่ประกอบอาชีพทำสวนยางพารา จำนวนมากกว่า 6 ล้านคนทั่วประเทศ

3) เกษตรกรมีรายได้ที่แน่นอนและมีจำนวนเพิ่มขึ้น เมื่อพิจารณาจากสถิติยางพาราตั้งแต่ปีพ.ศ. 2509 ซึ่งผลผลิตเฉลี่ย 60 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี เมื่อมีการปลูกทดแทนด้วยยางพันธุ์ดี ทำให้เกษตรกรชาวสวนยางพารามีรายได้จากการทำสวนยางพาราเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยางพารายังเป็นพืชที่ปลูกแล้วส่งผลให้มีรายได้สม่ำเสมอเกือบตลอดทั้งปี (ที่มา: คลังข้อมูลสารสนเทศระดับภูมิภาค (ภาคใต้). <https://www.arda.or.th/kasetinfo/south/para/history/01-05.php> สืบค้นเมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม 2565)

2.1.2) ความสำคัญกับจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีพื้นที่สวนยางที่เกษตรกรแจ้งขึ้นทะเบียนรวมทั้งหมด 1,937,808.74 ไร่ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีเอกสารสิทธิ์และพื้นที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ โดยจังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ปลูกยางมากที่สุดในประเทศ มีพื้นที่กรีดยางของจังหวัด 1,712,872.74 ไร่ จำนวนเกษตรกรทั้งสิ้น 122,149 ราย (ข้อมูลจากระบบขึ้นทะเบียนและแจ้งข้อมูลเกษตรกรของการยางแห่งประเทศไทย ณ วันที่ 17 สิงหาคม 2565)

## 2.2) ความสำคัญทางสังคม

ยางพาราเป็นพืชที่ทำให้เกิดการสร้างงานและอาชีพในชนบท จึงสามารถช่วยลดและแก้ปัญหาการเคลื่อนย้ายของแรงงานจากชนบทสู่สังคมเมือง และส่งผลให้เกิดความเข้มแข็งของชุมชนมากขึ้น

## 2.3) การรักษาสภาพแวดล้อม

ยางพาราเป็นพืชที่ที่อายุมากกว่า 20 ปี มีพื้นที่ปลูกทั่วประเทศ 17,940,119.66 ไร่ กระจายอยู่ทุกจังหวัดในภาคใต้ ยางพาราจึงเป็นพืชทดแทนป่าไม้ที่มีจำนวนลดลง และเป็นการเพิ่มพื้นที่สีเขียวของประเทศให้มากขึ้น อีกทั้งภายในสวนยางพารายังมีพืชชนิดอื่นๆ ที่สามารถปลูกร่วมได้ จึงทำให้เกิดความหลากหลายทางชีวภาพมากขึ้น รวมทั้งเป็นที่อาศัยของสัตว์ต่างๆ ตามธรรมชาติ

## 2.4) อุตสาหกรรมไม้ยางพารา

อุตสาหกรรมไม้ยางพาราเป็นอุตสาหกรรมที่เป็นอนาคตของประเทศไทย เนื่องจากประเทศต่างๆ เกือบทั่วโลกมีการปิดป่าทำให้เกิดการขาดแคลนไม้ในการบริโภค จึงส่งผลให้ไม้ยางพาราเป็นที่ต้องการมากขึ้น นอกจากนี้จะทำรายได้ให้เกษตรกรชาวสวนยางทางหนึ่งแล้วยังทำให้เกิดรายได้เข้าประเทศมากขึ้นจากการส่งออกผลิตภัณฑ์จากไม้ยางพารา และมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นทุกปี

## 2.5) อุตสาหกรรมยางพารา

ผลผลิตของยางพารายังสามารถพัฒนาต่อไปในอนาคตได้ เนื่องจากผลิตภัณฑ์ยางพาราหลายประเภทได้นำมาใช้ในชีวิตประจำวันของคนทั่วโลก เช่น ยางรถยนต์ และเครื่องมือแพทย์ เป็นต้น หากมีการผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ เช่น เชื้อนยาง หรือใช้ยางพาราทำถนน ก็จะทำให้มีการใช้ยางพารามากขึ้น ซึ่งจะทำให้ยางพารามีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นโอกาสในการพัฒนาของประเทศไทยในฐานะผู้ผลิตยางพารามากเป็นอันดับหนึ่งของโลกด้วย

## 2.6) อุตสาหกรรมถุงมือยาง

อุตสาหกรรมถุงมือยางจะมีการขยายตัวได้ดีจากความต้องการถุงมือยางในตลาดโลกที่มีอย่างต่อเนื่อง อันเป็นผลมาจากกระแสความวิตกกังวลต่อการรักษาสุขภาพอนามัยของผู้บริโภค

## 3) พันธุ์ยางพาราที่เหมาะสมกับพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี

### ยางพารา (*Hevea brasiliensis*)

พันธุ์ยางชั้น 1 แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ลักษณะประจำพันธุ์ เป็นยางพันธุ์ดี ที่ผ่านการทดลองและศึกษาลักษณะต่างๆ อย่างละเอียดแนะนำให้ปลูกโดยไม่จำกัดเนื้อที่ปลูก

กลุ่ม 1 พันธุ์ยางเพื่อผลผลิตน้ำยาง : เป็นพันธุ์ที่ให้ผลผลิตน้ำยางสูงเป็นหลัก การเลือกปลูกพันธุ์ยางในกลุ่มนี้ควรมุ่งเน้นผลผลิตน้ำยาง

ตารางที่ 4 พันธุ์ยางเพื่อผลผลิตน้ำยาง พันธุ์ สถาบันวิจัยยาง 251 (RRIT 251) และ สถาบันวิจัยยาง 226 (RRIT 226)

ลักษณะพันธุ์	สถาบันวิจัยยาง 251 (RRIT 251)	สถาบันวิจัยยาง 226 (RRIT 226)
การเจริญเติบโต	ก่อนเปิดกรีดและระหว่างกรีดปานกลาง ความสม่ำเสมอของขนาดลำต้นทั้งแปลงดี ทำให้มีจำนวนต้นเปิดกรีดมาก	ก่อนเปิดกรีดและระหว่างกรีดปานกลาง ความสม่ำเสมอของขนาดลำต้นทั้งแปลง ปานกลาง
ระบบกรีด	ครึ่งลำต้น วันเว้นวัน	ครึ่งลำต้น วันเว้นวัน



ลักษณะพันธุ์	สถาบันวิจัยยาง 251 (RRIT 251)	สถาบันวิจัยยาง 226 (RRIT 226)
ผลผลิตเนื้อยางแห้ง	- ในพื้นที่ปลูกยางเดิมให้ผลผลิต 10 ปีกรีดเฉลี่ย 439 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี - ในพื้นที่ปลูกยางใหม่ให้ผลผลิต 10 ปีกรีดเฉลี่ย 339 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี	- ในพื้นที่ปลูกยางเดิมให้ผลผลิต 10 ปีกรีดเฉลี่ย 429 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี - ในพื้นที่ปลูกยางใหม่ให้ผลผลิต 10 ปีกรีดเฉลี่ย 344 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี
ความต้านทานโรค	- ใบร่วงไฟทอปธอรา ต้านทานปานกลาง - ราแป้ง ต้านทานปานกลาง - ใบจุดคอลเลโทตริกัม ต้านทานปานกลาง - ใบจุดก้างปลา ต้านทานปานกลาง - เส้นดำ ค่อนข้างต้านทาน - ราสีชมพู ต้านทานปานกลาง	- ใบร่วงไฟทอปธอรา ต้านทานปานกลาง - ราแป้ง ค่อนข้างอ่อนแอ - ใบจุดคอลเลโทตริกัม ต้านทานปานกลาง - ใบจุดก้างปลา ต้านทานปานกลาง - เส้นดำ ต้านทานปานกลาง - ราสีชมพู ค่อนข้างต้านทาน
อาการเปลือกแห้ง	มีจำนวนต้นยางแสดงอาการเปลือกแห้งน้อย	มีจำนวนต้นยางแสดงอาการเปลือกแห้งน้อย
ความต้านลม	ต้านทานปานกลาง	ต้านทานปานกลาง
ข้อจำกัดพื้นที่ปลูก	ไม่แนะนำให้ปลูกในพื้นที่ลาดชัน พื้นที่ที่มีหน้าดินตื้น และพื้นที่ที่มีระดับน้ำใต้ดินสูง	ปลูกได้ในพื้นที่ลาดชันและพื้นที่ที่มีความชื้นสูง ไม่แนะนำให้ปลูกในพื้นที่ที่มีหน้าดินตื้น และพื้นที่ที่มีระดับน้ำใต้ดินสูง

กลุ่ม 2 พันธุ์ยางเพื่อผลผลิตน้ำยางและเนื้อไม้ : พันธุ์ยางเพื่อผลผลิตน้ำยางและเนื้อไม้ เป็นพันธุ์ที่ทั้งให้ผลผลิตน้ำยางและเนื้อไม้ โดยให้ผลผลิตน้ำยางสูงและมีการเจริญเติบโตดี ลักษณะลำต้นตรง ให้ปริมาณเนื้อไม้ในส่วนลำต้นสูง

ตารางที่ 5 พันธุ์ยางเพื่อผลผลิตน้ำยางและเนื้อไม้ พันธุ์ PB 235

ลักษณะพันธุ์	PB 235
การเจริญเติบโต	ก่อนเปิดกรีด และระหว่างกรีดเจริญเติบโตดี ความสม่ำเสมอของขนาดลำต้นทั้งแปลงดี ทำให้มีจำนวนต้นเปิดกรีดมาก
ระบบกรีด	ครึ่งลำต้น วันเว้นวัน ถ้าใช้ระบบกรีดที่มีความถี่มากกว่าวันเว้นวันจะทำให้ต้นยางแสดงอาการเปลือกแห้งมาก
ผลผลิต	- เนื้อยางแห้ง ในพื้นที่ปลูกยางเดิมให้ผลผลิต 10 ปี กรีดเฉลี่ย 356 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี - เนื้อยางแห้ง ในพื้นที่ปลูกยางใหม่ให้ผลผลิต 10 ปี กรีดเฉลี่ย 322 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี - ผลผลิตเนื้อไม้ ในพื้นที่ปลูกยางเดิม ต้นยางอายุ 22 ปี ให้ผลผลิตเนื้อไม้ส่วนลำต้น 0.225 ลูกบาศก์เมตรต่อต้น คิดเป็น 21 ลูกบาศก์เมตรต่อไร่ - ผลผลิตเนื้อไม้ ในพื้นที่ปลูกยางใหม่ ต้นยางอายุ 22 ปี ให้ผลผลิตเนื้อไม้ส่วนลำต้น 0.198 ลูกบาศก์เมตรต่อต้น คิดเป็น 19 ลูกบาศก์เมตรต่อไร่
ความต้านทานโรค	- ใบร่วงไฟทอปธอรา ต้านทานปานกลาง ราแป้ง ค่อนข้างอ่อนแอ - ใบจุดคอลเลโทตริกัม ค่อนข้างอ่อนแอ - ใบจุดก้างปลา ค่อนข้างต้านทาน

ลักษณะพันธุ์	PB 235
	- เส้นดำ ด้านทานปานกลาง - ราสีชมพู ค่อนข้างด้านทาน
อาการเปลือกแห้ง	มีจำนวนต้นยางแสดงอาการเปลือกแห้งค่อนข้างมาก
ความต้านลม	ด้านทานปานกลาง
ข้อจำกัดพื้นที่ปลูก	ปลูกได้ในพื้นที่ลาดชัน แต่ไม่แนะนำให้ปลูกในพื้นที่ที่มีหน้าดินตื้น และพื้นที่ที่มีระดับน้ำใต้ดินสูง

**กลุ่ม 3** พันธุ์ยางเพื่อผลผลิตเนื้อไม้ : เป็นพันธุ์ที่ให้ผลผลิตเนื้อไม้สูงเป็นหลัก มีการเจริญเติบโตดีมาก ลักษณะลำต้นตรง ให้ปริมาณเนื้อไม้ในส่วนลำต้นสูงมาก ผลผลิตน้ำยางจะอยู่ในระดับต่ำกว่าพันธุ์ยางในกลุ่ม 1 และกลุ่ม 2 เหมาะสำหรับเป็นพันธุ์ที่จะปลูกเป็นสวนป่าเพื่อผลิตเนื้อไม้

ตารางที่ 6 พันธุ์ยางเพื่อผลผลิตน้ำยางและเนื้อไม้ พันธุ์ AVROS 2037 และ BPM 1

ลักษณะพันธุ์	AVROS 2037	BPM 1
การเจริญเติบโต	ในพื้นที่ปลูกยางเดิมการเจริญเติบโตดี เมื่อต้นยางอายุ 17 ปี มีขนาดเส้นรอบวงลำต้น 86 เซนติเมตร	ในพื้นที่ปลูกยางเดิมการเจริญเติบโตดีเมื่อต้นยาง อายุ 20 ปี มีขนาดเส้นรอบวงลำต้น 94 เซนติเมตร ในพื้นที่ปลูกยางใหม่ เมื่อต้นยางอายุ 22 ปี มีขนาดเส้นรอบวงลำต้น 97 เซนติเมตร
ผลผลิต	- เนื้อยางแห้ง ในพื้นที่ปลูกยางเดิมให้ผลผลิต 10 ปี กรีดเฉลี่ย 278 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี - เนื้อไม้ ในพื้นที่ปลูกยางเดิมต้นยางอายุ 17 ปี ให้ผลผลิตเนื้อไม้ส่วนลำต้น 0.216 ลบ.ม. ต่อต้น คิดเป็น 20 ลบ.ม. ต่อไร่	- เนื้อยางแห้ง ในพื้นที่ปลูกเดิมให้ผลผลิต 10 ปี กรีดเฉลี่ย 307 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ในพื้นที่ปลูกใหม่ให้ผลผลิต 10 ปี กรีดเฉลี่ย 276 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี - เนื้อไม้ ในพื้นที่ปลูกยางเดิมต้นยางอายุ 20 ปี ให้ผลผลิต เนื้อไม้ส่วนลำต้น 0.257 ลบ.ม. ต่อต้น คิดเป็น 24 ลบ.ม. ต่อไร่ ในพื้นที่ปลูกยางใหม่ต้นยางอายุ 22 ปี ให้ผลผลิตเนื้อไม้ส่วนลำต้น 0.269 ลบ.ม. ต่อต้น คิดเป็น 25 ลบ.ม. ต่อไร่
ความต้านทานโรค	- ใบร่วงไฟทอปธอรา ค่อนข้างอ่อนแอ - ราแป้ง ด้านทานปานกลาง - ใบจุดคอลเลโทตริกัม ค่อนข้างด้านทาน - ใบจุดก้างปลา ค่อนข้างด้านทาน - เส้นดำ ค่อนข้างด้านทาน - ราสีชมพู ค่อนข้างด้านทาน	- ใบร่วงไฟทอปธอรา ด้านทานปานกลาง - ราแป้ง ด้านทานปานกลาง - ใบจุดคอลเลโทตริกัม ค่อนข้างด้านทาน - ใบจุดก้างปลา ค่อนข้างด้านทาน - เส้นดำ ค่อนข้างด้านทาน - ราสีชมพู ค่อนข้างด้านทาน
อาการเปลือกแห้ง	มีจำนวนต้นยางแสดงอาการเปลือกแห้งน้อย	มีจำนวนต้นยางแสดงอาการเปลือกแห้งน้อย
ความต้านลม	ด้านทานดี	ด้านทานดี
ข้อจำกัดพื้นที่ปลูก	ไม่แนะนำให้ปลูกในพื้นที่ลาดชัน พื้นที่ที่มีหน้าดินตื้น และพื้นที่ที่มีระดับน้ำใต้ดินสูง	ปลูกได้ในพื้นที่ลาดชัน พื้นที่ที่มีหน้าดินตื้น และ พื้นที่ที่มีระดับน้ำใต้ดินสูง

**พันธุ์ยางชั้น 2** เป็นยางพันธุ์ที่ดี ที่อยู่ระหว่างการทดลองและศึกษาลักษณะบางประการเพิ่มเติม เช่น ข้อมูลโรคบางชนิด ข้อมูลผลผลิตจากเปลือกงอกใหม่ แนะนำให้ปลูกได้ไม่เกินร้อยละ 50 ของเนื้อที่ปลูกยางที่ถือครอง หรือปลูกร่วมกับพันธุ์ยางชั้น 3 ได้ไม่เกินร้อยละ 50 ของเนื้อที่ปลูกยางที่ถือครอง

ตารางที่ 7 ยางพันธุ์ที่ดี ที่อยู่ระหว่างการทดลองและศึกษาลักษณะบางประการเพิ่มเติม

ชื่อพันธุ์	ลักษณะพันธุ์
สถาบันวิจัยยาง 403 (RRIT 403)	การเจริญเติบโตก่อนเปิดกรีดและ ระหว่างกรีดดี ให้ผลผลิตเนื้อยางแห้งเฉลี่ย 10 ปี กรีด 376 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ไม่ควรใช้ระบบกรีดถี่มากกว่าวันเว้นวัน ด้านทานโรคใบร่วงไฟทอปธอรา ในระดับปานกลาง ค่อนข้างอ่อนแอต่อโรคราแป้ง
สถาบันวิจัยยาง 406 (RRIT 406)	การเจริญเติบโตก่อนเปิดกรีดและระหว่างกรีดปานกลาง ให้ผลผลิตเนื้อยางแห้งเฉลี่ย 9 ปีกรีด 383 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ผลผลิตสูงระยะเริ่มเปิดกรีดและระยะต่อมา ไม่ควรใช้ระบบกรีดถี่มากกว่าวันเว้นวัน เพราะต้นยางจะแสดงอาการเปลือกแห้งมาก ด้านทานโรคใบร่วงไฟทอปธอราและราแป้งในระดับปานกลาง ในช่วงก่อนเปิดกรีดลำต้นและกิ่งจะมีรอยแผลน้ำยางไหล ซึ่งจะหายไปในระยะต่อมา
สถาบันวิจัยยาง 3702 (RRIT 3702)	การเจริญเติบโตก่อนเปิดกรีดและระหว่างกรีดปานกลาง ผลผลิตเนื้อยางแห้งในพื้นที่ปลูกยางเดิมเฉลี่ย 7 ปีกรีด 383 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ในพื้นที่ปลูกยางใหม่เฉลี่ย 8 ปีกรีด 355 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ด้านทานโรคใบร่วงไฟทอปธอราและราแป้งในระดับปานกลาง
สถาบันวิจัยยาง 3801 (RRIT 3801)	การเจริญเติบโตก่อนเปิดกรีดและระหว่างกรีดดี ผลผลิตเนื้อยางแห้งในพื้นที่ปลูกยางเดิมเฉลี่ย 6 ปี กรีด 430 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ผลผลิตสูงระยะเริ่มเปิดกรีดและระยะต่อมา ด้านทานโรคใบร่วงไฟทอปธอราและราแป้งในระดับปานกลาง เป็นพันธุ์ที่มีการแตกกิ่งมาก ทรงพุ่มมีขนาดใหญ่ ไม่ควรใช้ระยะปลูกระหว่างต้นน้อยกว่า 3 เมตร
สถาบันวิจัยยาง 3802 (RRIT 3802)	การเจริญเติบโตก่อนเปิดกรีดและระหว่างกรีดดีมาก ผลผลิตเนื้อยางแห้งในพื้นที่ปลูกยางเดิมเฉลี่ย 6 ปีกรีด 445 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ผลผลิตสูงระยะเริ่มเปิดกรีดอยู่ในระดับปานกลางและเพิ่มขึ้นในระยะต่อมา ด้านทานโรคใบร่วงไฟทอปธอราดี ด้านทานโรคราแป้งปานกลาง เป็นพันธุ์ที่มีการแตกกิ่งมาก ทรงพุ่มมีขนาดใหญ่ ไม่ควรใช้ระยะปลูกระหว่างต้นน้อยกว่า 3 เมตร

**พันธุ์ยางชั้น 3** เป็นยางพันธุ์ดี : ที่อยู่ระหว่างการทดลองและข้อมูลจำกัด เนื่องจากมีระยะเวลาและจำนวนแปลงทดลองน้อยทำให้ได้ข้อมูลบางประการไม่สมบูรณ์ เช่น ข้อมูลโรคบางชนิด ข้อมูลผลผลิตจากเปลือกงอกใหม่ และการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อม แนะนำให้ปลูกได้ไม่เกินร้อยละ 50 ของเนื้อที่ปลูกยางที่ถือครอง หรือปลูกร่วมกับพันธุ์ยางชั้น 2

ตารางที่ 8 ยางพันธุ์ที่ดี ที่อยู่ระหว่างการทดลองและข้อมูลจำกัด

ชื่อพันธุ์	ลักษณะพันธุ์
สถาบันวิจัยยาง 3903 (RRIT 3903)	การเจริญเติบโตก่อนเปิดกรีดและ ระหว่างกรีดปานกลาง ผลผลิตเนื้อยางแห้งในพื้นที่ปลูกยางเดิมเฉลี่ย 4 ปี กรีด 425 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ผลผลิตสูงระยะเริ่มเปิดกรีดอยู่ในระดับปานกลางและเพิ่มขึ้นในระยะต่อมา ด้านทานโรคใบร่วงไฟทอปธอราค่อนข้างดี ค่อนข้างอ่อนแอต่อโรคราแป้ง
สถาบันวิจัยยาง 3904 (RRIT 3904)	การเจริญเติบโตก่อนเปิดกรีดและระหว่างกรีดดีมาก ผลผลิตเนื้อยางแห้งในพื้นที่ปลูกยางเดิมเฉลี่ย 4 ปี กรีด 475 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ในพื้นที่ปลูกยางใหม่เฉลี่ย 8 ปีกรีด 384 กิโลกรัมต่อไร่

ชื่อพันธุ์	ลักษณะพันธุ์
	ต่อปี ผลผลิตสูงระยะเริ่มเปิดกรีดอยู่ในระดับปานกลางและเพิ่มขึ้นในระยะต่อมา มีการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมในพื้นที่ต่างๆ ได้ดี ด้านทานโรคใบร่วงไฟทอปธอราและราแป้งได้ค่อนข้างดี
สถาบันวิจัยยาง 3908 (RRIT 3908)	การเจริญเติบโตก่อนเปิดกรีดและระหว่างกรีดดีมาก ผลผลิตเนื้อยางแห้งในพื้นที่ปลูกยางเดิมเฉลี่ย 4 ปีกรีด 461 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ด้านทานโรคใบร่วงไฟทอปธอราค่อนข้างดี
สถาบันวิจัยยาง 3909 (RRIT 3909)	การเจริญเติบโตก่อนเปิดกรีดและระหว่างกรีดดี ผลผลิตเนื้อยางแห้งในพื้นที่ปลูกยางเดิมเฉลี่ย 4 ปีกรีด 480 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ด้านทานโรคใบร่วงไฟทอปธอราค่อนข้างดี เป็นพันธุ์ ที่มีการแตกกิ่งมาก ทรงพุ่มมีขนาดใหญ่ ไม่ควรใช้ระยะปลูกระหว่างต้นน้อยกว่า 3 เมตร

ที่มา : ศูนย์วิจัยยางสุราษฎร์ธานี ข้อมูล ณ วันที่ 1 กรกฎาคม 2565

#### 4) ผู้เพาะชำพันธุ์ยางพาราในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2565

จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีแปลงเพาะชำพันธุ์ยางพาราที่มีการขอใบอนุญาต ทั้งสิ้น จำนวน 86 แปลง ดังนี้ ตารางที่ 9 แปลงเพาะชำพันธุ์ยางพารา ในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2565

ลำดับ ที่	ชื่อ-สกุล เจ้าของแปลง	สถานที่ตั้งร้าน				ประเภท		
		เลขที่	หมู่	ตำบล	อำเภอ	ต้นตอตา	กิ่งตา	ยางชำถุง
1	นาย บุญธรรม คงแก้ว	-	8	ขุนทะเล	เมืองสุราษฎร์ธานี	/	-	/
2	นาย อารมย์ ทองใบ	10/2	8	ขุนทะเล	เมืองสุราษฎร์ธานี	-	-	/
3	นาย สุริศักดิ์ ชูเกษร	258/5	5	ขุนทะเล	เมืองสุราษฎร์ธานี	/	/	/
4	นาย สมบูรณ์ แก้วทางสืบ	-	6	วัดประดู่	เมืองสุราษฎร์ธานี	/	-	/
5	นาย นิยม ถาวรสุข		3	คลองสระ	กาญจนดิษฐ์	-	/	-
6	นาย เลิศศักดิ์ ทรัพย์เรือง	45	6	ช้างซ้าย	กาญจนดิษฐ์	-	-	/
7	นาย ประมูล ฤกษ์อ่อน	-	11	ช้างซ้าย	กาญจนดิษฐ์	-	-	/
8	นาย ไพโรจน์ นาคประดิษฐ์	47/3	1	ช้างซ้าย	กาญจนดิษฐ์	-	/	/
9	นาย เรืองศักดิ์ เพิ่มพูน	91	4	ทุ่งรัง	กาญจนดิษฐ์	-	/	/
10	นาย วรจ เพิ่มพูน	-	4	ทุ่งรัง	กาญจนดิษฐ์	-	-	/
11	นาย นิยม ถาวรสุข	28	5	ป่าร้อน	กาญจนดิษฐ์	-	-	/
12	นาย สมพงษ์ อินทองคำ	35/4	4	ป่าร้อน	กาญจนดิษฐ์	-	-	/
13	นาย ปรีชา ฤกษ์อ่อน	-	4	พลาญวาส	กาญจนดิษฐ์	-	-	/
14	นาย ชาตรี ชำนาญเนตร	202	1	ดอนสัก	ดอนสัก	-	-	/
15	นาย อรุณ บัวแก้ว	-	1	ดอนสัก	ดอนสัก	-	-	/
16	นาง พานี นิยะกิจ	77/1	1	ดอนสัก	ดอนสัก	-	-	/
17	นางสาว มัทรี วิชัยดิษฐ์	77	1	ดอนสัก	ดอนสัก	-	-	/
18	นาย เกษม ชำนาญเนตร	-	1	ดอนสัก	ดอนสัก	-	-	/
19	นาย อุทิศ วิชัยดิษฐ์	77/9	1	ดอนสัก	ดอนสัก	-	-	/
20	นาย สุภาพ เอยีตทอง	188	1	ดอนสัก	ดอนสัก	-	/	/
21	นาย ไชยรัตน์ คงสุทธิ	188/8	1	ปากแพรก	ดอนสัก	-	-	/
22	นาย เอกชัย ฉวีภักดิ์	92	10	ปากแพรก	ดอนสัก	-	-	/
23	นาย มาโนช มุขนาค	23/3	15	ปากแพรก	ดอนสัก	-	/	/

ข้อมูลรายสินค้า (ยางพารา) เพื่อการวางแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2565

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ลำดับ ที่	ชื่อ-สกุล เจ้าของแปลง	สถานที่ตั้งร้าน				ประเภท		
		เลขที่	หมู่	ตำบล	อำเภอ	ต้นตอตา	กิ่งตา	ยางชำถุง
24	นาย มานพ มุขนาค	-	15	ปากแพรก	ดอนสัก	-	/	/
25	นาย เจริญชัย บุญรอด	79	5	เวียง	ไชยา	-	-	/
26	นาย กิตติพงษ์ เจริญวงศ์	195	14	คันธุลี	ท่าชนะ	/	-	/
27	นาย วิโรจน์ ศรีสมอ		3	คลองพา	ท่าชนะ	-	-	/
28	นาง วัตจนา กล่อมตุ่น	3/4	5	คันธุลี	ท่าชนะ	-	-	/
29	นาง ปราณี บุญมรดก	32	14	คันธุลี	ท่าชนะ	-	-	/
30	นาง โชติมา วิจิต	88	7	บ้านท่าเนียบ	คีรีรัฐนิคม	-	-	/
31	นาง อัมภวัน ขาวรอด	137	5	บ้านท่าเนียบ	คีรีรัฐนิคม	-	-	/
32	นาย วิทยา ทองด้วง	146	7	บ้านท่าเนียบ	คีรีรัฐนิคม	-	-	/
33	นาย โปยม คงรอด	62	6	คลองไทร	ท่าฉาง	-	-	/
34	นาย ธวัชพงศ์ เมืองระริน	128/2	5	ท่าเคย	ท่าฉาง	-	-	/
35	นาง มิตริรา เกิดสมบัติ	16	8	ท่าเคย	ท่าฉาง	-	-	/
36	นางสาว กนกวรรณ คงรอด	128/2	5	ท่าเคย	ท่าฉาง	-	-	/
37	นาง นฤมล ประดิษฐ์พร	23	3	ท่าฉาง	ท่าฉาง	-	-	/
38	นางสาว เมทินี คงแก้ว	111/2	2	ปากฉลุย	ท่าฉาง	-	-	/
39	นาง บุญนิตย์ ชุมทอง	92/1	2	เสวียด	ท่าฉาง	-	-	/
40	นาง วิไลณี อินทรโรย	43/3	2	เสวียด	ท่าฉาง	-	-	/
41	นาย ปรีชา ฆาร	-	2	คลองปราบ	บ้านนาสาร	-	/	-
42	นาย วัชรมา ชูบำรุง	648/1	2	ควนศรี	บ้านนาสาร	/	/	/
43	นาย ผจญภัย บุญปาน	-	6	ควนศรี	บ้านนาสาร	/	-	/
44	นาย รัตนา อุปลา	-	2	ควนศรี	บ้านนาสาร	-	/	/
45	นาง เพียงใจ ไพฑูรย์	-	4	ควนสุบรรณ	บ้านนาสาร	-	/	/
46	นาง มนสิชา ช่วยมี	131	7	ทุ่งเตา	บ้านนาสาร	/	-	/
47	นาย สมชัย สังข์ทอง	124/1	6	ทุ่งเตาใหม่	บ้านนาสาร	-	/	-
48	นาย อานนท์ หนูตาช	185/7	6	ทุ่งเตาใหม่	บ้านนาสาร	/	/	/
49	นาย อมรวัฒน์ อินทรักษ์	115/3	5	ทุ่งเตาใหม่	บ้านนาสาร	-	-	/
50	นาย จิรวัฒน์ ทองบุญ	112/5	-	นาสาร	บ้านนาสาร	/	/	/
51	นาย ธีระวัฒน์ ว่องวงศกร	8/1	1	น้ำพุ	บ้านนาสาร	/	/	/
52	นาย เขียวชาญ แก้วอำรัตน์	16	1	น้ำพุ	บ้านนาสาร	-	-	/
53	นาย สำราญ สนธิรักษ์	-	1	พรุพี	บ้านนาสาร	/	/	/
54	นาย ทรงสิน ยิ่งบุตร	-	5	พรุพี	บ้านนาสาร	/	/	-
55	นาง ประทุมทิพย์ ขำเจริญ	28/2	2	พรุพี	บ้านนาสาร	-	/	/
56	นาย นีวัต รักจันทร์	-	1	พรุพี	บ้านนาสาร	/	/	/
57	นาย สุชาติ นุ่นทองหอม	-	1	พรุพี	บ้านนาสาร	/	-	/
58	นาง จันท์เพ็ญ คุ้มวงศ์	7/3	7	บ้านนา	บ้านนาเดิม	-	-	/
59	นาย สุเจน สมโลก	7	5	บ้านนา	บ้านนาเดิม	-	-	/

ลำดับ ที่	ชื่อ-สกุล เจ้าของแปลง	สถานที่ตั้งร้าน				ประเภท		
		เลขที่	หมู่	ตำบล	อำเภอ	ต้นตอตา	กิ่งตา	ยางชำถุง
60	นาย หนุภาย สีไศค์	123/1	1	ทรัพย์ทวี	บ้านนาเดิม	-	-	/
61	นาย ศิริชัย เสวกวัง	-	2	ท่าเรือ	บ้านนาเดิม	-	-	/
62	นาย ทวีศักดิ์ บุญคงมาก	-	7	บ้านเสด็จ	เคียนซา	/	/	-
63	นาย ชัยยศ แก้วสุขศรี	42	2	บ้านเสด็จ	เคียนซา	/	-	/
64	นาย อรุณ พรหมมาก	-	1	เขานิพันธ์	เวียงสระ	-	-	/
65	นาย เทียนชัย จันทร์แจ่ม	-	2	เขานิพันธ์	เวียงสระ	/	/	-
66	นาง เสาวณี ขวัญเมือง	13/5	2	เขานิพันธ์	เวียงสระ	-	-	/
67	นาย สมบูรณ์ พุ่มช่วย	123	5	ทุ่งหลวง	เวียงสระ	-	-	/
68	นาย เลิศเขาว์ นาควิสัย	-	15	ทุ่งหลวง	เวียงสระ	/	/	/
69	นางสาว พรทิพย์ พรหมมาก	-	9	ทุ่งหลวง	เวียงสระ	/	-	/
70	นาย ทศพร จุลเพชร	-	15	ทุ่งหลวง	เวียงสระ	-	/	/
71	นาย สอนง ศรีอ่อน	52/12	13	ทุ่งหลวง	เวียงสระ	-	/	-
72	นาย นิยม สุวรรณมณี	4/7	9	ทุ่งหลวง	เวียงสระ	-	/	/
73	นาง ยุพดี แก้วแกมจันทร์	214	9	บ้านส้อง	เวียงสระ	-	-	/
74	นาง วิภา จรัส	68/9	9	บ้านส้อง	เวียงสระ	-	-	/
75	นาง อำพา เผือกภูมิ	214	9	บ้านส้อง	เวียงสระ	-	-	/
76	นาง สุณีย์ จรัส	-	9	บ้านส้อง	เวียงสระ	-	-	/
77	นาย ศักดิ์อัฐย บรรณาลังค์	-	9	บ้านส้อง	เวียงสระ	/	/	/
78	นาย เทียนชัย จันทร์แจ่ม	22	9	บ้านส้อง	เวียงสระ	-	-	/
79	นาย อรุณ พรหมมาก	78/1	9	บ้านส้อง	เวียงสระ	-	-	/
80	นาย โสภาส ชูนาค	68/6	9	บ้านส้อง	เวียงสระ	-	-	/
81	นาย ทรงศักดิ์ ชูนาค	173/9	8	เวียงสระ	เวียงสระ	/	-	/
82	นาย สุพจน์ มากแก้ว	122/1	6	สินปุน	พระแสง	-	-	/
83	นาย มาโนช แก้วเจริญ	71/1	11	ไทรซิง	พระแสง	-	/	-
84	นาง กมลวรรณ จินดา	277	5	มะลวน	พุนพิน	-	-	/
85	นาย สมชาย หวังทรัพย์	126/6	3	ท่าโรงช้าง	พุนพิน	/	/	/
86	นาง โสพิศ ช่วยกุล	88/2	4	ตะกุกเหนือ	วิภาวดี	-	-	/

ที่มา : ศูนย์ควบคุมยางจังหวัดสุราษฎร์ธานี ข้อมูล ณ วันที่ 11 กรกฎาคม 2565

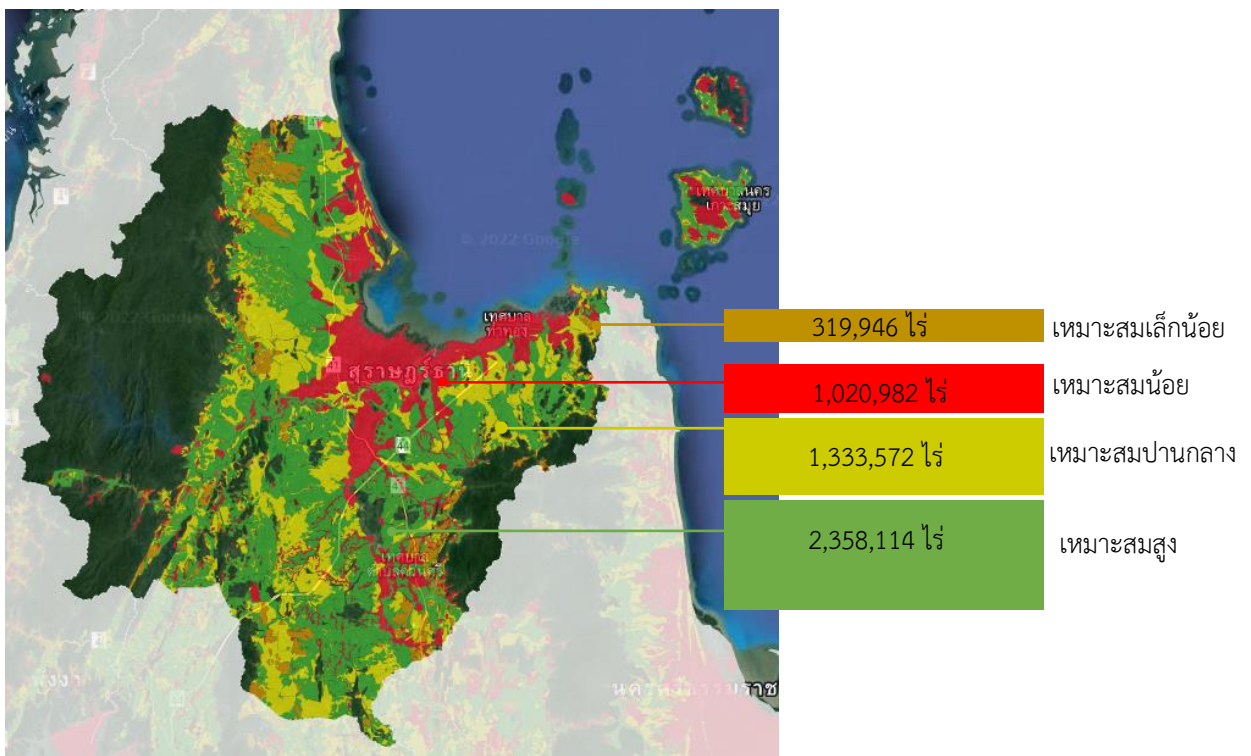
หมายเหตุ : 1. ข้อมูลผู้ขอใบอนุญาตระหว่างวันที่ 1 มกราคม 2564 ถึง 31 มิถุนายน 2565

2. ใบอนุญาตขยายพันธุ์ยางเพื่อการค้า มีอายุ 1 ปีนับตั้งแต่วันที่อนุญาต

## 5) สภาพดินที่มีความเหมาะสมในการปลูก

ชนิดและสมบัติของดิน ดินแต่ละชนิดจะมีสมบัติทางเคมี และกายภาพที่แตกต่างกัน ทำให้ มีความเหมาะสมต่อการปลูกยางแตกต่างกัน ลักษณะดินที่เหมาะสม เป็นดินร่วนเหนียวถึงดินร่วนทราย มีความอุดมสมบูรณ์ มีค่าความเป็นกรด - ด่างไม่เกิน 5.5 หน้าดินลึกไม่น้อยกว่า 1 เมตร ไม่มีน้ำท่วมขัง ไม่มีชั้นกรวดอัดแน่นหรือหินดาน ในระดับต่ำกว่า 1 เมตร เพื่อให้รากสามารถยึดเกาะได้อย่างมั่นคง การปลูกยางในพื้นที่ที่มีหน้าดินตื้น จะทำให้ต้นยาง โคนล้มง่าย ดังนั้นการปลูกยางในพื้นที่ดังกล่าว ควรจะเลือกพันธุ์ยางที่มีทรงพุ่มเล็กหรือ ปานกลาง แดกกิ่งสมดุค สำหรับระดับน้ำใต้ดิน ในสภาพพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับการปลูกยาง ระดับน้ำใต้ดินควรต่ำกว่า 1 เมตร แต่มีบางพันธุ์ที่เกษตรกรสามารถเลือกปลูกได้ ความลาดชันของพื้นที่ พันธุ์ยางโดยทั่วไปไม่เหมาะสมที่จะนำไปปลูกในพื้นที่ลาดชันมาก เช่น พื้นที่เป็นควนเขา เพราะจะทำให้ต้นยางโน้มเอียง เนื่องจากแดกกิ่ง และทรงพุ่มในระดับสูง ทำให้ต้นยาง โคนล้มได้ง่าย หากความลาดเอียงเกิน 15 องศา ต้องทำขั้นบันได ดังนั้นบางพันธุ์จึงไม่เหมาะสมสำหรับปลูกในพื้นที่ลาดชัน แต่มีบางพันธุ์เหมาะสมหรือพอจะปลูกได้ ในสภาพพื้นที่ดังกล่าว ทั้งนี้ให้พิจารณาตามข้อจำกัดของ พันธุ์ยางที่ระบุไว้ในแต่ละพันธุ์ของคำแนะนำพันธุ์ยางปี 2559 เป็นฉบับล่าสุดที่ใช้แนะนำพันธุ์ยางตั้งแต่ปี 2560 จนถึง ปัจจุบัน (2565) (สถาบันวิจัยยาง, 2560)

โดยจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีชั้นความเหมาะสมของดินในการปลูกยางพารา แบ่งเป็นชั้นความเหมาะสมสูง (S1) 2,358,114 ไร่ ชั้นความเหมาะสมปานกลาง (S2) 1,333,572 ไร่ ชั้นความเหมาะสมน้อย (S3) 1,020,982 ไร่ และ ไม่เหมาะสม (N) 319,946 ไร่



ภาพที่ 1 ชั้นความเหมาะสมของดินในการปลูกยางพาราของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ที่มา: <https://agri-map-online.moac.go.th/> . สืบค้นเมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2565

## 6) ปฏิทินการเพาะปลูกและการกระจายผลผลิต

การจัดทำปฏิทินการเพาะปลูกและการกระจายผลผลิตสินค้าเกษตรรายเดือน เพื่อให้แต่ละจังหวัดดำเนินการจัดเก็บข้อมูลและจัดทำปฏิทินฯ ให้เป็นไปในทิศทางและรูปแบบเดียวกัน สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 10 ปฏิทินการเพาะปลูกยางพาราและการกระจายผลผลิต

ชนิดสินค้า	ปี	เดือน											
		ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
<b>1. ยางพารา</b>													
ช่วงเวลาการเพาะปลูก													
ขั้นตอน เตรียมดิน		✓	✓	✓	✓	-	-	-	-	-	-	-	✓
ขั้นตอน ปลูก		-	-	-	-	✓	✓	✓	✓	✓	-	-	-
ขั้นตอน การใส่ปุ๋ย		-	-	-	-	-	✓	✓	-	-	✓	✓	-
ขั้นตอน ป้องกันกำจัดศัตรูพืช		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
ขั้นตอน การกำจัดวัชพืช					✓								
ขั้นตอน เก็บเกี่ยว		✓	✓	-	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
ช่วงเวลาการออกผลผลิต (ร้อยละ)	ปี 64	14.15	10.65	3.49	2.71	5.73	7.10	8.31	8.64	9.03	10.41	9.76	10.02
	ปี 65	13.95	10.85	3.50	2.12	5.35	7.55	8.45	8.65	9.45	9.95	8.63	11.55

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี ข้อมูล ณ วันที่ 23 สิงหาคม 2565

## 7) การปลูกยาง

### การเตรียมพื้นที่

สภาพพื้นที่เดิมที่จะใช้สำหรับปลูกยางพาราในแต่ละท้องที่แต่ละแห่งจะมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไปตามลักษณะของพื้นที่ และในการเตรียมพื้นที่สำหรับปลูกจึงสามารถทำได้หลายวิธี เช่น ในกรณีที่เป็นสวนยางพาราเก่าพื้นที่มีลักษณะเป็นป่า หรือมีไม้อื่นปลูกรวมอยู่ด้วย การเตรียมพื้นที่นั้นจะต้องโค่นล้มไม้เหล่านี้ก่อน ซึ่งการโค่นล้มไม้อาจทำได้โดยใช้แรงงานคน หรือแรงงานเครื่องจักรกล เช่น ใช้เลื่อย ใช้ขวานฟันหรือใช้เลื่อยยนต์ก็ได้ ทำลายเศษซากพืชเดิมที่เหลือในแปลงให้สะอาด เพื่อไม่ให้เป็นที่อยู่อาศัยของเชื้อโรคราก และทำการเตรียมพื้นที่สำหรับปลูก โดยพื้นที่ราบหรือพื้นที่ที่มีความลาดชันไม่เกิน 15 องศา ให้ไถบุกเบิก 1 ครั้ง ตามด้วยไถพรวนอย่างน้อย 2 ครั้ง ส่วนพื้นที่ที่มีความลาดชัน 15-35 องศา ควรทำขั้นบันได โดยขนาดความกว้างขั้นบันไดแต่ละขั้นไม่เกิน 2 เมตร และด้านในสุดของขั้นบันไดควรต่ำกว่าด้านนอกสุดอย่างน้อย 30 เซนติเมตร ในลักษณะเป็นวงรอบไปตามลักษณะของควนหรือเนิน ให้ระดับขนานกับพื้นดินและระยะห่างระหว่างขั้นบันไดมีความกว้างระหว่าง 8 ถึง 10 เมตร ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความลาดชัน

### ระยะปลูกและการวางแผนปลูก

การกำหนดระยะปลูกและการวางแผนปลูกจะต้องพิจารณาถึงสิ่งต่างๆ เช่น พันธุ์ยางพาราที่ใช้ปลูก สภาพพื้นที่ เป็นต้น สำหรับระยะปลูกในที่ราบ ให้วางแผนปลูกแถวหลักตามแนวทิศตะวันออก-ตะวันตก เพื่อให้การรับแสงมีประสิทธิภาพสูงสุด หากพื้นที่ลาดเทเล็กน้อย ควรวางแผนให้ขวางทางน้ำไหล เพื่อลดการกัดเซาะทำลายหน้าดินและการพัดพาปุ๋ยออกไป และไม่ปลูกยางขวางทิศทางลม หรือปลูกไม้บังลมเพื่อช่วยลดความแรงลม การใช้ระยะระหว่างแถวกว้าง รัชพืชจะมีพื้นที่ในการเจริญเติบโตมาก ถ้าใช้ระยะระหว่างแถวแคบเกินไปหรือมีระยะน้อยกว่า 2.5 เมตร ต้นยางจะเบียดเสียดกันแย่งธาตุอาหารกันและจะชะงักขึ้นไป ระยะปลูกที่แนะนำ มีดังนี้



## ตารางที่ 11 ระยะการปลูกยางพารา

ระยะปลูกยาง (เมตร)	จำนวน (ต้นต่อไร่)	หมายเหตุ
3 x 7	76	เหมาะสำหรับเกษตรกรทั่วไป ปลูกพืชแซมได้
2.5 x 7	91	เหมาะสำหรับพื้นที่น้อย ต้องการปลูกพืชแซม
3 x 6	89	เหมาะสำหรับพื้นที่น้อย และไม่ต้องการปลูกพืชแซม
2.5 x 8	80	พื้นที่ลาดชัน
การปลูกแบบผสมผสานร่วมกับไม้ยืนต้นอื่น จำนวนต้นยางต้องมีไม่น้อยกว่า 40 ต้น/ไร่		

ที่มา : การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีที่เหมาะสมสำหรับยางพารา สถาบันวิจัยยาง การยางแห่งประเทศไทย

**การขุดหลุมปลูกยาง** หลุมปลูกยางควรมีขนาดความกว้าง ยาว ลึก ประมาณ 50x50x50 เซนติเมตร โดยแยกดินชั้นบนและชั้นล่างไว้คนละด้านของหลุม ตากดินทิ้งไว้ 10 - 15 วัน ย่อยดินชั้นบนให้ร่วนใส่ลงไปหลุม แล้วคลุกเคล้าด้วยปุ๋ยหินฟอสเฟตอัตรา 170 กรัมต่อหลุม สำหรับรองก้นหลุม ส่วนดินชั้นล่างให้ผสมกับปุ๋ยอินทรีย์อัตรา 3 - 5 กิโลกรัมต่อหลุม สำหรับการขุดหลุมปลูกในพื้นที่ลาดชัน เมื่อปักไม้ชะมบเรียบร้อยแล้วควรขุดหลุมเอียงไปด้านในของพื้นที่ลาดชันพอประมาณ

**การปลูกยางด้วยต้นยางชำรอด** ให้ใช้มีดคมๆ ตัดก้นถุงออกประมาณ 2 - 3 เซนติเมตร กรณีที่มีรากคดงอและม้วนอยู่บริเวณก้นถุงให้ตัดออกด้วย จากนั้นนำถุงวางลงในหลุม แล้วใช้มีดกรีดด้านข้างจากก้นถุงจนถึงปากถุงให้ขาดออกจากกันแต่ยังไม่ดึงถุงออก กลบดินที่ผสมปุ๋ยอินทรีย์ไว้แล้วลงไปหลุมจนเกือบเต็ม ดึงถุงพลาสติกออกอย่างระมัดระวังไม่ให้ดินในถุงพลาสติกแตก แล้วอัดดินให้แน่น จากนั้นกลบดินให้เต็มและอัดให้แน่นอีกครั้ง ถมดินบริเวณโคนต้นยางให้สูงกว่าเล็กน้อยเพื่อป้องกันไม่ให้น้ำขังในหลุมปลูก ควรระมัดระวังเมื่อทำการขนย้าย เพราะหากดินในถุงเพาะชำแตก จะมีผลให้ต้นยางตายได้ ต้นยางที่ตายควรปลูกซ่อมก่อนหมดฤดูฝนอย่างน้อย 2 เดือน และไม่ควรปลูกซ่อมเมื่อต้นยางอายุ 2 ปีขึ้นไป

**การปลูกด้วยการติดตามแปลง** การปลูกด้วยวิธีนี้จะได้ต้นยางที่มีระบบรากแข็งแรง นำเมล็ดมาปลูกลงในหลุมที่เตรียมไว้หลุมละ 3 เมล็ด มีระยะห่างระหว่างเมล็ด 25 เซนติเมตร การวางเมล็ดควรวางให้ด้านแบนของเมล็ดคว่ำลง หรือหากปลูกด้วยเมล็ดงอกก็ให้ด้านรากของเมล็ดคว่ำลง ลีกลงไปจากผิวดิน 3 เซนติเมตร ทำการติดตามเมื่อกล้ายางมีอายุได้ 7-8 เดือน หรือมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของลำต้น 1.0 - 1.5 เซนติเมตร ทำการติดตามบริเวณตำแหน่งในระดับสูงจากพื้นดิน 10 เซนติเมตร หลังจากนั้น 21 วัน หากการติดตามสำเร็จ (แผ่นตามีสีเขียว) มากกว่า 1 ต้น ให้เลือกตัดยอดเฉพาะต้นที่สมบูรณ์ที่สุดที่มีความสูงระดับ 10 - 15 เซนติเมตร เอียง 45 องศา ทางด้านตรงข้ามกับแผ่นตา จากนั้นอีก 1 เดือน ถ้าหากตาของต้นที่ตัดยังไม่แตกก็พิจารณาตัดต้นอื่นต่อไป

## 8) การกรีดยาง

การกรีดยาง หมายถึงการนำผลผลิตน้ำยางออกมาจากต้นยาง โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพสูงสุด และไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อต้นยาง โดยต้องระมัดระวังรักษาเปลือก ให้กรีดซ้ำได้นานไม่น้อยกว่า 30 ปี ผลกระทบของการกรีดยางไม่ถูกวิธี จะทำให้เปลือกงอกใหม่เป็นปุ่มปมกรีดซ้ำหน้าเดิมไม่ได้ และต้นยางทรุดโทรม ให้ผลผลิตน้อยลงหรืออาจไม่ให้เลย ต้องเหมาะสมกับพันธุ์ยางที่ปลูก หากกรีดไม่ถูกต้องจะไม่สามารถได้ผลผลิตที่คุ้มค่า ถึงแม้ว่าจะมีการดูแลรักษาสวนยางที่ดีตั้งแต่ต้นก็ตาม ดังนั้น เพื่อให้ได้ผลผลิตน้ำยางที่สูงและ ได้คุณภาพตามมาตรฐาน มีหลักที่ควรปฏิบัติ ดังนี้

**การเปิดกรีด** สำรวจจำนวนต้นยางพาราที่จะเริ่มกรีดได้ เพื่อใช้วางแผนการกรีดยาง ต้นยางที่เปิดกรีดได้ต้องมีขนาดของเส้นรอบลำต้นไม่ต่ำกว่า 50 เซนติเมตร ที่ความสูง 150 เซนติเมตรจากพื้นดิน จำนวนไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนต้นยางทั้งหมด ไม่ควรเปิดกรีดโดยใช้อายุของต้นยางเป็นเกณฑ์ในการเปิดกรีด เนื่องจากการเจริญเติบโตของต้นยางมีความแตกต่างกันขึ้นกับพันธุ์ยาง การจัดการสวนยาง และสภาพแวดล้อม

**ความสม่ำเสมอของขนาดต้นยาง** ในสวนที่เปิดกรีดแล้วควรมีจำนวนต้นเจริญเติบโตดี มีขนาดเส้นรอบลำต้นมากกว่า 50 เซนติเมตร ที่ความสูง 150 เซนติเมตรจากพื้นดิน และต้นยางมีขนาดสม่ำเสมอไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนต้นทั้งหมดในแปลงปลูก

**ข้อควรระวัง** การกรีดต้นยางที่ขนาดลำต้นต่ำกว่า 50 เซนติเมตร เช่น ที่ขนาด 45 และ 40 เซนติเมตร ผลผลิตจะลดลงร้อยละ 24 และ 35 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับต้นยางที่ได้ขนาด นอกจากนี้ยังส่งผลให้ปริมาณเนื้อยางแห้งลดลง และต้นยางเกิดอาการเปลือกแห้งได้ง่าย

**ความสูงของรอยเปิดกรีด** สำหรับหน้ากรีดแรก แนะนำให้เปิดกรีดที่ระดับความสูง 150 เซนติเมตรจากพื้นดิน แต่อนุโลมให้เปิดกรีดได้ที่ระดับความสูง 120 - 150 เซนติเมตร ขึ้นอยู่กับความชำนาญของคนกรีดยาง แต่เมื่อเปิดกรีดหน้ากรีดต่อไป ควรเปิดกรีดที่ระดับความสูง 150 เซนติเมตรจากพื้นดิน เพราะการเปิดกรีดหน้ากรีดที่ 2 หรือ 3 หากเปิดกรีดที่ระดับความสูงมากกว่า 150 เซนติเมตร เช่น เปิดกรีดที่ความสูง 170 - 200 เซนติเมตร เมื่อกรีดลงมาถึงที่ระดับใกล้เคียง 150 เซนติเมตรของหน้ากรีดแรก ผลผลิตจะลดลง เนื่องจากเปลือกที่อยู่รอบ ๆ รอยกรีดถูกตัดไปแล้วเป็นการตัดท่อน้ำยาง ส่งผลให้ผลผลิตบริเวณนั้นลดลงร้อยละ 20-30

**ระบบกรีดยาง** สถาบันวิจัยยางแนะนำระบบการกรีดยางไว้ 5 ระบบ แต่ระบบกรีดยางที่เป็นข้อปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีที่เหมาะสมเพื่อการผลิตรยางที่มีคุณภาพ มี 4 ระบบ ดังนี้

1. กรีดครั้งลำต้น กรีด 1 วัน หยุด 2 วัน (S/2 d3) เหมาะสมกับพันธุ์ยางทั่วไป โดยเฉพาะพันธุ์ที่อ่อนแอต่ออาการเปลือกแห้ง เช่น พันธุ์ยางที่ให้ผลผลิตน้ำยางสูง
2. กรีดครั้งลำต้น กรีด 1 วัน หยุด 1 วัน (S/2 d2) ใช้ได้กับพันธุ์ยางทั่วไป
3. กรีดครั้งลำต้น กรีดติดต่อกัน 2 วัน หยุด 1 วัน (S/2 d1 2d3) ไม่ควรกรีดเกิน 160 วันต่อปี และไม่ควรรีดใช้กับพันธุ์ยางที่อ่อนแอต่ออาการเปลือกแห้ง
4. กรีด 1 ใน 3 ของลำต้น กรีดติดต่อกัน 2 วัน หยุด 1 วัน (S3 d1 2d3) ไม่ควรกรีดเกิน 160 วันต่อปี และไม่ควรรีดใช้กับพันธุ์ยางที่อ่อนแอต่ออาการเปลือกแห้ง

โดยเฉพาะพันธุ์ RRIT 251 RRIT 408 PB 235 BPM 24 หรือพันธุ์ที่ให้ผลผลิตสูง ควรใช้ระบบกรีดที่ 1 หรือ 2 เท่านั้น

ที่มา : การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีที่เหมาะสมสำหรับยางพารา สถาบันวิจัยยาง การยางแห่งประเทศไทย

## 9) โรค การป้องกันและการรักษา



### 1. โรคใบร่วงยางพาราชนิดใหม่ (Colletotrichum Circular leaf spot disease)

สาเหตุของโรค : เชื้อราสกุล *Colletotrichum*

ลักษณะอาการของโรค : อาการเกิดขึ้นในใบแก่ เริ่มแรกจะเกิดรอยช้ำค่อนข้างกลมบริเวณใต้ใบ ผิวใบด้านบนของบริเวณเดียวกันเป็นสีเหลือง (chlorosis) ต่อมาเนื้อเยื่อ บริเวณนี้จะขยายใหญ่ขึ้นเป็นสีคล้ำ และกลายเป็นเนื้อเยื่อแห้ง (necrosis) สีน้ำตาลจนถึงขาวซีด

สภาพการระบาด และการแพร่ระบาด : การแพร่ระบาดของโรคมักเกิดช่วงที่มีความชื้นสูง ในระยะใบแก่ และพันธุ์ยางทุกพันธุ์อ่อนแอต่อการเกิดโรค เชื้อราสาเหตุสามารถแพร่กระจายโดยลม ฝน การเคลื่อนย้าย กล้าพันธุ์ หรือวัสดุปลูกในแปลงที่เกิดโรค และมีพืชอาศัยค่อนข้างกว้าง เช่น วัชพืช สมุนไพร พืชผักสวนครัว ไม้ผลบางชนิด และพืชจำพวกเฟิร์น เป็นต้น ทำให้เชื้อสาเหตุสะสมอยู่ในสภาพแวดล้อมได้มากขึ้น

การป้องกันกำจัด การป้องกัน/กำจัด :

1. หมั่นสำรวจแปลงยางพาราอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะในช่วงที่มีฝนตกชุก หากพบต้นยางพารา มีทรงพุ่มไม่สดชื่น ใบร่วง ให้ตรวจสอบอาการของ โรคบนใบ
2. หลีกเลี่ยงการนำกล้ายางพาราหรือวัสดุปลูกจากแหล่งที่พบการระบาดเข้าสู่พื้นที่
3. บำรุงและเสริมสร้างความสมบูรณ์แข็งแรงให้ต้นยางพารา เช่น การใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดิน และ ใส่ให้เหมาะสมกับระยะการเจริญเติบโตของยางพารา
4. ใช้ระบบกรีดยางตามคำแนะนำ ของการยางแห่งประเทศไทย
5. กำจัดใบยางพาราที่เกิดโรคหรือวัชพืช ซึ่งอาจเป็นแหล่งสะสมหรือพืชอาศัยของเชื้อสาเหตุโรค
6. ใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาเพื่อกำจัดและควบคุม เชื้อราสาเหตุโรคนใบยางพาราที่ร่วงหล่นบริเวณพื้น สำหรับการหว่าน ใช้อัตราเชื้อสด 1 กิโลกรัม ผสมปุ๋ยอินทรีย์ 100 กิโลกรัม และรำ 4 กิโลกรัม ต่อไร่ หรือสำหรับการฉีดพ่น ใช้อัตราเชื้อสด 1 กิโลกรัม ผสมน้ำ หรือน้ำผสมน้ำ หมักชีวภาพ อัตรา 200 ลิตร ควรหว่านหรือฉีดพ่นให้ครอบคลุมบนใบยางพารา ที่ร่วงหล่นทั่วทั้งสวน ทุก 3 เดือน ฉีดพ่นสารเคมีกำจัดโรคพืชตามคำแนะนำเบื้องต้นของการยางแห่งประเทศไทย โดยฉีดพ่นพุ่มใบยางจากใต้ทรงพุ่ม อัตรา 150 - 200 ซีซีต่อน้ำ 200 ลิตรต่อพื้นที่ 1 ไร่ โดยฉีดพ่นทุก ๆ 1 - 2 สัปดาห์ จำนวน 2 - 3 ครั้ง เช่น คาร์เบนดาซิม หรือโพรพิ โคนาโซล + ไดฟิโนโคนาโซล หรือโพรพิโนโคนาโซล หรือเฮกซะโคนาโซล

ที่มา : แผ่นพับโรคใบร่วงยางชนิดใหม่ของยางพารา. กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์



### 2. โรคราแป้ง (Powdery mildew)

โรคราแป้งระบาดรุนแรงในช่วงต้นยางผลิใบอ่อนหลังการผลัดใบประจำปี เป็นสาเหตุทำให้ใบยางร่วงช้ำ ทำให้พุ่มใบโปร่ง มีผลกระทบต่อผลผลิตและการเจริญเติบโตของต้นยาง ความรุนแรงของโรคจะแตกต่างกันไปตามระดับความต้านทานของพันธุ์ยาง ลักษณะการผลัดใบ อายุใบและสภาพอากาศในช่วงที่ต้นยางผลิใบใหม่ โรคนี้นอกจากทำให้ใบยางอ่อนร่วงแล้ว ยังทำให้ดอกร่วง ไม่ติดฝัก สูญเสียเมล็ดในการขยายพันธุ์

สาเหตุ เกิดจากเชื้อรา *Oidium heveae* Steinm

**ลักษณะอาการ :** อาการของโรคแตกต่างกันตามระยะการเจริญเติบโตของใบ โดยการเข้าทำลายของเชื้อในระยะผลิใบใหม่ที่มีสีน้ำตาลแดงจนถึงสีเขียวอ่อนก่อนใบเพสลาด เนื้อเยื่อเปลี่ยนเป็นสีดำ ทำให้ใบบิดงอ เหี่ยวแห้งและร่วง ส่วนก้านใบจะร่วงในเวลาต่อมาหากกระทบดาในระยะใบเพสลาด จะสังเกตเห็นกลุ่มของเส้นใยและสปอร์ของเชื้อราสีขาว คล้ายผงแป้งเจริญบนผิวใบชัดเจน เนื้อเยื่อบริเวณนั้นจะเปลี่ยนเป็นสีเหลือง สีน้ำตาลอมเหลือง และสีน้ำตาล ตามลำดับ รอยแผลมีขนาดและรูปร่างไม่แน่นอนตามขอบเขตที่เชื้อราเจริญอยู่ ถ้าอากาศเหมาะสมต่อเนื่องจะเกิดการเข้าทำลายรุนแรง ใบร่วงซ้ำกิ่งแขนงบางส่วนแห้งตาย

**สภาพที่เหมาะสมต่อการระบาด :** ช่วงที่ต้นยางผลิใบอ่อน หากมีฝนตกเล็กน้อย หรือกลางวันอากาศค่อนข้างร้อน กลางคืนอากาศเย็น มีความชื้นสูง มีหมอกในตอนเช้าจะเกิดโรครุนแรงพืชอาศัยมีหลายชนิด

**การป้องกันกำจัด :**

1. เขตที่มีการระบาดของโรครุนแรง ไม่ควรปลูกยางพันธุ์อ่อนแอ เช่น PB 235 สถาบันวิจัยยาง 226 การเลือกพันธุ์ยางควรคำนึงถึงลักษณะการผลิใบ พันธุ์ยางที่ผลิใบเร็วจะหลีกเลี่ยงโรคได้ดีกว่า
2. เกษตรกรควรใส่ปุ๋ยเคมีในช่วงปลายฤดูฝนตามคำแนะนำ เพื่อให้ใบที่ผลิออกมาใหม่สมบูรณ์และแก่เร็ว พันธุ์ยางอ่อนแอต่อการเข้าทำลายของเชื้อ
3. หากพบการระบาดของโรค ใช้สารเคมีฉีดพ่นใบยางอ่อน

สารเคมี		อัตราการใช้	วิธีการใช้
ชื่อสามัญ	% สารออกฤทธิ์		
เบนโนมิล (benomyl)	50% WP	20 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร	ฉีดพ่นใบยางอ่อนทุกสัปดาห์ ในช่วงที่เริ่มพบโรค
คาร์เบนดาซิม (carbendazim)	50% WP		
ซัลเฟอร์ (sulfur)	80% WP		
ไตรดีมอร์ฟ* (tridemorph)	75% EC	10 ซีซี ต่อน้ำ 20 ลิตร	พ่นใบยางอ่อนในช่วงเช้าตรู่ เพื่อหลีกเลี่ยงลม และอาศัยประโยชน์จากน้ำค้าง
กำมะถันผง		1.5-4 กก.ต่อไร่	

\* ห้ามใช้อัตราสูงกว่าคำแนะนำเพราะจะทำให้ใบยางไหม้



### 3. โรคใบจุดก้างปลา (Corynespora leaf disease)

โรคใบจุดก้างปลาเข้าทำลายใบได้ทุกระยะ ทำให้ใบร่วงต้นยางชะงักการเจริญเติบโต และเกิดอาการตายจากยอด ในพันธุ์อ่อนแอหากเกิดโรครุนแรงทำให้ยืนต้นตายได้ แปลงกล้วยที่เกิดโรคระบาดจะไม่สามารถติดตามได้ โรคนี้ทำความเสียหายรุนแรงกับยางพันธุ์ RRIC 110 ในภาคตะวันออก และยังระบาด

ค่อนข้างรุนแรงในยางพันธุ์ RRIM 600 จึงต้องเฝ้าระวัง เนื่องจากเป็นพันธุ์ที่เกษตรกรปลูกเป็นส่วนใหญ่

**สาเหตุ** เกิดจากเชื้อรา *Corynespora cassicola* (Berk. & Curt.) Wei

**ลักษณะอาการ :** อาการของโรคมีลักษณะต่างกันขึ้นอยู่กับพันธุ์และระยะการเจริญเติบโต อาการบนใบที่พบมีทั้งจุดแผลลักษณะกลม หรือรูปร่างไม่แน่นอน ขนาดเล็กไปจนถึงแผลขนาดใหญ่ กลางแผลแห้งมีสีน้ำตาลอ่อนขอบแผลสีน้ำตาลเข้มเนื้อเยื่อรอบรอยแผลมีสีเหลือง บางครั้งอาจพบเนื้อเยื่อบริเวณกลางแผลยุบตัวมีลักษณะเป็นวงซ้อนกัน เนื้อเยื่อกลางแผลที่แห้งอาจขาดเป็นรู ถ้าแผลขยายลุกลามเข้าไปตามเส้นใบทำให้แผลมีลักษณะคล้ายก้างปลาหากสภาพอากาศเหมาะสมในระยะใบยางสีเขียวอ่อนหลังการผลิใบ จะปรากฏอาการโรครุนแรงภายใน 2 สัปดาห์เกิดอาการใบไหม้แห้ง เป็นสีน้ำตาลซีด และร่วง ทำให้ทรงพุ่มโปร่ง อาจแตกใบใหม่และถูกเชื้อเข้าทำลายซ้ำอีก ยอดอ่อนที่ถูกทำลายเป็นแผลรูปกระสวย สีน้ำตาลขยายไปตามความยาวของลำต้น ทำให้กิ่งแห้ง เปลือกแตก และยืนต้นตายในที่สุด

**สภาพที่เหมาะสมต่อการระบาด** ช่วงใบอ่อนที่มีสภาพอากาศร้อน ความชื้นสูง และมีฝนตกเป็นครั้งคราว

## การป้องกันกำจัด

1. ไม่ควรปลูกพันธุ์อ่อนแอในพื้นที่ที่สภาพอากาศเหมาะสมต่อการระบาดของโรค
2. ใสปุ๋ยเคมีร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ตามคำแนะนำ
3. หากเกิดการระบาดรุนแรง ต้นยางที่มีอายุน้อยกว่า 2 ปี ควรติดตามเปลี่ยนเป็นพันธุ์ใหม่
4. แหล่งที่มีโรคระบาด ควรใช้สารเคมีป้องกันกำจัดเชื้อราฉีดพ่นในแปลงขยายพันธุ์ยางเพื่อป้องกันโรค และฉีดพ่นต้นยางเล็กในช่วงผลิใบอ่อนหลังจากการผลัดใบประจำปี

สารเคมี		อัตราการใช้	วิธีการใช้
ชื่อสามัญ	% สารออกฤทธิ์		
เบนอไมล์ (benomyl)	50% WP	40 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร	- ในแปลงขยายพันธุ์ฉีดพ่นพุ่มใบยางอ่อน ทุก 7 วัน - ในแปลงปลูกฉีดพ่นช่วงผลิใบใหม่หลังการผลัดใบประจำปี 2 ครั้ง ห่างกัน 1 เดือน
แมนโคเซบ (mancozeb)	80% WP	50 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร	
คลอโรธาโลนิล (chlorothalonil)	75% WP		
คาร์เบนดาซิม (carbendazim)	50% WP	20 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร	



## 4. โรคใบจุดที่เกิดจากเชื้อคอลเลโททริคัม (Colletotrichum leaf spot)

โรคนี้เข้าทำลายใบอ่อนของต้นยางได้ทุกระยะการเจริญเติบโตทั้งในแปลงขยายพันธุ์และแปลงปลูก พบการระบาดของโรคได้เกือบตลอดทั้งปี แต่จะรุนแรงในสภาพอากาศชื้น ทำให้ใบร่วง ในพันธุ์อ่อนแอหากเกิดโรครุนแรงทำให้เกิดอาการตายจากยอด

สาเหตุ เกิดจากเชื้อรา *Colletotrichum gloeosporioides* (Penz.) Sacc. และ *Colletotrichum* sp.

**ลักษณะอาการ :** อาการจุดนูน ใบอ่อนจะถูกเชื้อเข้าทำลายรุนแรง ปลายใบบิดงอเหี่ยวแห้งและร่วง ในระยะใบเพศลาดใบยางบางส่วนอาจบิดงอ และพบจุดแผลสีน้ำตาล ขอบแผลมีสีเหลือง ขนาดประมาณ 1-2 มิลลิเมตร ต่อมาจุดเหล่านี้จะนูนขึ้น เนื้อเยื่อตรงกลางแผลอาจทะลุเป็นรู หากสภาพอากาศชื้นต่อเนื่องเชื้อจะเข้าทำลายกิ่งอ่อนหรือยอดอ่อน ทำให้เกิดการตายจากยอด **อาการแอนแทรกโนส** มักเกิดกับต้นยางที่ปลูกในพื้นที่ดินทราย ดินด่าง หรือพื้นที่ระบายน้ำไม่ดี รอยแผลบนใบมีขนาดต่างๆ กัน เนื้อเยื่อกลางแผลมีลักษณะลายเส้นเป็นวงซ้อนกันสีดำ ขอบแผลมีสีน้ำตาลเข้ม เนื้อเยื่อรอบรอยแผลมีสีเหลือง อาการขั้นรุนแรงใบจะเหลืองและร่วงบริเวณลำต้นอ่อนอาจพบรอยแผลเป็นวงรีสีน้ำตาล และขยายใหญ่ขึ้นจนลูกกลมไปรอบต้น ทำให้ต้นยางตาย

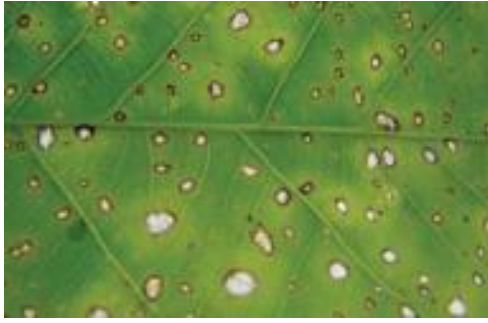
**สภาพที่เหมาะสมต่อการระบาด** ช่วงใบยางอ่อน ถ้ามีฝนตก

ต่อเนื่อง มีอุณหภูมิและความชื้นสูงจะระบาดรุนแรง

## การป้องกันกำจัด

1. ใสปุ๋ยอินทรีย์ร่วมกับปุ๋ยเคมีตามคำแนะนำ ควรแบ่งใส่ครั้งละน้อยแต่ให้บ่อยครั้ง
2. จัดการการระบายน้ำในพื้นที่ที่มีการระบายน้ำไม่ดี
3. ควรใช้สารเคมีฉีดพ่น เพื่อควบคุมการระบาดของโรคในแปลงขยายพันธุ์ หรือหากเกิดโรครุนแรงในแปลงปลูกที่มีอายุน้อยกว่า 2 ปี

สารเคมี		อัตราการใช้	วิธีการใช้
ชื่อสามัญ	% สารออกฤทธิ์		
ซีเนบ (zineb)	80% WP	40 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร	ฉีดพ่นใบยางอ่อนทุก 5 วัน ประมาณ 5-6 ครั้ง
คลอโรธาโลนิล (chlorothalonil)	75% WP		
เบนอไมล์ (benomyl)	50% WP		
โพรพิเนบ (propineb)	70% WP		
แมนโคเซบ (mancozeb)	80% WP	50 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร	
คาร์เบนดาซิม (carbendazim)	50% WP	20 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร	



## 5. โรคใบจุดตานก (Bird's eye spot)

โรคใบจุดตานกมีกระบาดในแปลงกล้วยที่ปลูกไว้เป็นต้นตอสำหรับติดตา โดยปกติไม่ทำให้ต้นตาย แต่ทำให้ใบร่วง ชะงักการเจริญเติบโต จึงต้องใช้เวลาานกว่าต้นยางจะได้ขนาดติดตาและนำไปปลูกได้

**สาเหตุ** เกิดจากเชื้อรา *Drechslera (Helminthosporium) heveae* (Petch) M.B. Ellis

**ลักษณะอาการ** ถ้าเชื้อราเข้าทำลายในระยะที่ใบยังอ่อนมาก ลักษณะอาการจะไม่แตกต่างจากการเข้าทำลายของเชื้อราชนิดอื่นๆ แผ่นใบจะบิดงอเหี่ยวแห้ง และร่วง เหลือแต่ยอด ใบยางที่มีอายุมากขึ้นจะปรากฏรอยแผลค่อนข้างกลม ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 1-3 มิลลิเมตร เนื้อเยื่อกลางแผลสีซีดมีลักษณะโปร่งแสง ขอบแผลมีสีน้ำตาลเข้ม ในใบยางแก่อาจพบเป็นเพียงรอยสีน้ำตาลเข้มเท่านั้น

**สภาพที่เหมาะสมต่อการระบาด** โรคนี้ระบาดรุนแรงในแปลงกล้วยที่ปลูกในพื้นที่ดินทราย ดิน ร่วนปนทราย หรือ ดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ แพร่ระบาดในสภาพอากาศร้อนชื้น

### การป้องกันกำจัด

1. ไม่ควรเลือกพื้นที่ปลูกต้นกล้วยที่เป็นดินทราย
2. ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ เช่น ปุ๋ยคอก ปุ๋ยหมัก ช่วยปรับโครงสร้างดิน
3. ถ้ามีโรคระบาดรุนแรง ใช้สารเคมีฉีดพ่นทุกสัปดาห์ติดต่อกัน จนกว่าต้นยางจะมีใบใหม่สมบูรณ์

สารเคมี		อัตราการใช้	วิธีการใช้
ชื่อสามัญ	% สารออกฤทธิ์		
แมนโคเซบ (mancozeb)	80% WP	50 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร	ฉีดพ่นใบยางอ่อนทุก 7 วัน
โพรพิเนบ (propineb)	75% WP		
คลอโรทาลอนิล (chlorothalonil)	75% WP		
คาร์เบนดาซิม (carbendazim)	50% WP	20 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร	



## 6. โรคเส้นดำ (Black stripe)

เป็นโรคที่ทำลายหน้ากรีดยาง ทำให้หน้ากรีดเน่า ผลผลิตลดลงและเปลือกอกใหม่เกิดปุ่มปม ไม่สามารถกรีดยางข้ามหน้ากรีดเดิมได้ระยะเวลาการให้ผลผลิตของต้นยางจึงสั้นลง

**สาเหตุ** เกิดจากเชื้อรา *Phytophthora botryosa* Chee. *P. palmivora* (Butl.) Butl.

**ลักษณะอาการ** ในระยะแรกของการทำลาย บริเวณเหนือรอยกรีดจะมีลักษณะเป็นรอยขีด ต่อมายุบตัวลงกลายเป็นรอยปุ่มสีดำหรือสีน้ำตาลดำตามแนวยาวของลำต้น และอาจลุกลามลงใต้รอยกรีด เมื่อเดือนเปลือกบริเวณรอยปุ่มจะเห็นลายเส้นสีดำบนเนื้อไม้ ต่อมาเส้นสีดำขยายกว้างขึ้นและเชื่อมต่อกันเป็นแผลกว้างตามหน้ากรีด ถ้าอาการรุนแรงเปลือกบริเวณที่เป็นโรคจะปริมีน้ำยางไหล เปลือกเน่า ในบางครั้งอาจพบเปลือกแตกมีน้ำยางจับตัวเป็นก้อนอยู่ใต้เปลือกมีกลิ่นเหม็น

**สภาพที่เหมาะสมต่อการระบาด** พบการระบาดในแปลงยางที่มีความชื้นสูง โดยเฉพาะช่วงฤดูฝนที่มีการระบาดของโรคใบร่วง และฝักเน่าเชื้อราจะถูกชะล้างโดยน้ำฝนลงมาที่หน้ากรีด หากกรีดยางติดต่อกันโดยไม่มีการป้องกันรักษาหน้ากรีดจะทำให้เกิดโรครุนแรง พันธุ์ที่อ่อนแอต่อโรคใบร่วงจะอ่อนแอต่อโรคเส้นดำด้วย

### การป้องกันกำจัด

1. แหล่งปลูกยางที่เป็นเขตระบาดของโรค ไม่ควรเลือกปลูกยางพันธุ์อ่อนแอ เช่น RRIM 600
2. กำจัดวัชพืช และตัดแต่งกิ่งในสวนยางให้อากาศถ่ายเทได้สะดวก เพื่อลดความชื้นในสวนยาง

3. ในฤดูฝน ควรทาสารเคมีป้องกันกำจัดโรคที่หน้ากรีด และหลีกเลี่ยงการกรีดยางขณะต้นเปียก

4. เมื่อพบอาการโรคเป็นรอยบุ่มเพียงเล็กน้อย ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดเชื้อราทาบริเวณที่ถูกทำลาย เพื่อรักษาโรค ถ้าเป็นโรครุนแรงควรฉีดยาเนื้อเยื่อส่วนที่เป็นโรคเหนือรอยกรีดออกจนถึงเนื้อเยื่อปกติและกำจัดเนื้อเยื่อเป็นโรคได้ รอยกรีดโดยการกรีดเพิ่ม 2-3 ครั้ง แต่งขอบแผลให้เรียบ แล้วทาสารเคมีป้องกันกำจัดเชื้อรา

สารเคมี		อัตราการใช้	วิธีการใช้
ชื่อสามัญ	% สารออกฤทธิ์		
เมทาแลกซิล (metalaxyl)	25 % WP	7-10 กรัม ต่อน้ำ 1 ลิตร	ทาบริเวณหน้ากรีด ภายใน 12 ชั่วโมงหลังการกรีดยาง ทุกสัปดาห์
ฟอสเอทิล อลูมิเนียม (fosetyl-aluminium)	80 % WP	8-10 กรัม ต่อน้ำ 1 ลิตร	

สารเคมี		อัตราการใช้	วิธีการใช้
ชื่อสามัญ	% สารออกฤทธิ์		
เมทาแลกซิล (metalaxyl)	25 % WP	14 กรัม ต่อน้ำ 1 ลิตร	ผสมสารจับใบ 2 ซีซี พ่นหรือทา รอยกรีดที่เป็นโรคและได้ รอยกรีดประมาณ 5 เซนติเมตร ทุก 5-7 วันอย่างน้อย 4 ครั้ง
ฟอสเอทิล อลูมิเนียม (fosetyl-aluminium)	80 % WP	20-25 กรัม ต่อน้ำ 1 ลิตร	



### 7. โรคเปลือกเน่า (Mouldy rot)

เป็นโรคที่ทำลายหน้ากรีดในสวนยางที่มีความชื้นสูง หรือสวนที่มีลักษณะที่ปลูกถี่ หากระบาดรุนแรงทำให้หน้ากรีดเน่า เปลือกไม่สามารถงอกใหม่ได้ ทำให้สูญเสียหน้ากรีด ระยะเวลาการให้ผลผลิตสั้นลง

สาเหตุ เกิดจากเชื้อรา *Ceratocystis fimbriata* Ellis & Halst

**ลักษณะอาการ** เปลือกงอกใหม่เหนือรอยกรีดเป็นรอยซ้ำ ต่อมาเปลือกเน่า ยุบตัวลง ถ้าอากาศชื้นเชื้อราเจริญปกคลุม แผลจะขยายขนาดเป็นแถบขนานกับรอยกรีดอย่างรวดเร็ว ทำให้เปลือกที่หน้ากรีดยางเน่ายุบ เห็นแต่เนื้อไม้ เมื่อฉีดยาเปลือกบริเวณรอยยุบและบริเวณข้างเคียงรอยแผลจะไม่พบอาการเน่าลูกกลม และไม่พบรอยสีดำที่เนื้อไม้ได้แผล ซึ่งแตกต่างจากโรคเส้นดำ

**สภาพที่เหมาะสมต่อการระบาด** ระบาดรุนแรงในสวนยางที่มีลักษณะที่ปลูกถี่ มีความชื้นสูง เชื้อแพร่ระบาดโดยลม และแมลง นอกจากนี้ยังพบการระบาดของโรคผ่านทางมีดกรีดยาง

#### การป้องกันกำจัด

1. กำจัดวัชพืช และตัดแต่งกิ่งในสวนยางให้อากาศถ่ายเทได้สะดวก เพื่อลดความชื้นในสวนยาง
2. เมื่อต้นยางเป็นโรค ให้ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดเชื้อราทาหน้ากรีดยาง โดยชุบเอาส่วนที่เป็นโรคออกแล้วทาสารเคมีจนกว่าหน้ากรีดยางจะแห้งเป็นปกติ

สารเคมี		อัตราการใช้	วิธีการใช้
ชื่อสามัญ	% สารออกฤทธิ์		
เบนอมีล (benomyl)	50 % WP	20 กรัม ต่อน้ำ 1 ลิตร	ผสมสารจับใบ 2 ซีซี พ่นหรือทาหน้ากรีดยางทุก 7 วัน อย่างน้อย 4 ครั้ง
เมทาแลกซิล (metalaxyl)	25 % WP	14 กรัม ต่อน้ำ 1 ลิตร	



### 8. โรคราสีชมพู (Pink disease)

เชื้อเข้าทำลายลำต้น คาคบ และกิ่ง พบมากในต้นยางที่มีทรงพุ่มหนา อายุ 4-12 ปี ทำให้กิ่งแห้ง ต้นยางแคระแกร็น ไม่สามารถเปิดกรีดได้เมื่อถึงกำหนด ถ้าเชื้อเข้าทำลายคาคบอย่างรุนแรง อาจทำให้ต้นยางยืนต้นตาย

สาเหตุ เกิดจากเชื้อรา *Corticium salmonicolor* Berk. & Br.

**ลักษณะอาการ** เริ่มจากเปลือกบริเวณคาคบ หรือกิ่งก้าน ปรแตก มีน้ำยางไหลติดอยู่ตามเปลือก เมื่ออากาศชื้นจะเห็นเส้นสีขาวที่ผิวเปลือกยางคล้ายใยแมงมุม แผลจะขยายเป็นบริเวณกว้าง เมื่อเชื้อเจริญเต็มที่มองเห็นเส้นใยเชื้อราสีชมพูอ่อนปกคลุม

ซึ่งเป็นระยะที่เชื้อเจริญเข้าไปในเปลือกและลุกลามไปยังลำต้น ทำให้เปลือกแตกล่อน น้ำยางไหลออกมาจับตามกิ่ง ก้านและลำต้นเห็นเป็นทางสีดำ เมื่อกิ่งก้านถูกทำลายอย่างรุนแรงกิ่งจะแห้งตาย และมีกิ่งอ่อนแตกออกมาได้รอยแผล สภาพที่เหมาะสมต่อการระบาดของโรค ระบาดรุนแรงในพื้นที่ฝนตกชุก สภาพอากาศชื้น เมื่อสภาพอากาศไม่เหมาะสม เชื้อราจะพักตัวและเป็นแหล่งเชื้อในปื้ดไปเชื้อระบาดโดยลม และฝน

### การป้องกันกำจัด

1. หลีกเลี่ยงการปลูกพันธุ์อ่อนแอในเขตอากาศชุ่มชื้น
2. ดูแลรักษาสวนยางให้โปร่ง อากาศถ่ายเทสะดวก
3. ในช่วงฤดูฝน ควรสำรวจต้นยางสม่ำเสมอ เพื่อตรวจสอบการเข้าทำลาย หากพบโรคในระยะเริ่มแรก สามารถควบคุมโรคโดยใช้สารเคมี แต่ถ้าเชื้อเข้าทำลายเกือบรอบ ส่วนของลำต้นหรือกิ่งหลักแล้ว จะทำให้การรักษาไม่ประสบความสำเร็จ

สารเคมี		อัตราการใช้	วิธีการใช้
ชื่อสามัญ	% สารออกฤทธิ์		
เบนอไมด์ (benomyl)	50 % WP	50-100 กรัม ต่อน้ำ 1 ลิตร	จุดเปลือกบริเวณรอยแผล ออกแล้วทาสารเคมี
ไตรดีมอร์ฟ (tridemorph)	70 % EC	60 ซีซี ต่อน้ำ 1 ลิตร	
บอร์โดมิกซ์เจอร์ (bordeaux mixture)	74% WP 77% WG	100 กรัม ต่อน้ำ 1 ลิตร	

4. ต้นยางที่เป็นโรค ใช้สารเคมีทาบริเวณแผลให้ครอบคลุมเนื้อและใต้รอยแผลประมาณ 10 เซนติเมตร ในระหว่างที่โรคระบาดทุกสัปดาห์ ถ้าเป็นรุนแรงควรตัดแต่งกิ่งที่แห้งตายออก จุดเปลือกบริเวณรอยแผลแล้วทาสารเคมี ไม่แนะนำให้ใช้บอร์โดมิกซ์เจอร์กับต้นยางที่เปิดกรีดแล้ว เนื่องจากสารทองแดงซึ่งเป็นส่วนผสมของบอร์โดมิกซ์เจอร์ จะไหลลงไปผสมกับน้ำยางที่กรีด เป็นผลให้คุณภาพน้ำยางเสื่อม

ที่มา : คำแนะนำโรคและอาการผิดปกติของยางพารา ปี 2555. สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร

## 2.2 ข้อมูลการผลิต (ปี 2563-2565)

### 1) ข้อมูลเกษตรกร/สถาบันเกษตรกร/แปลงใหญ่

#### 1.1) ข้อมูลการขึ้นทะเบียน

ตารางที่ 12 ข้อมูลการขึ้นทะเบียนเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง ตาม พรบ.การยาง พ.ศ.2558

กยท (อำเภอ)	ประเภทการขึ้นทะเบียน										รวมทั้งหมด (ราย)
	เจ้าของสวน		ผู้เช่า		ผู้ทำสวนยาง		คนกรีดยาง		รวม (ไม่รวมคนกรีดยาง)		
	ราย	ไร่	ราย	ไร่	ราย	ไร่	ราย	ไร่	ราย	ไร่	
กยท.สาขาเมือง สฎ.	30,871	466,208	220	3,486	424	5,455	8,805	-	31,515	475,149	40,320
กยท.สาขาศรีรัฐนิคม	22,527	370,837	43	593	157	2,028	5,248	-	22,727	373,459	27,975
กยท.สาขาบ้านนาสาร	13,557	175,636	25	197	191	2,333	4,959	-	13,773	178,166	18,732
กยท.สาขาไชยา	19,374	366,462	59	1,128	193	3,369	5,281	-	19,626	370,959	24,907
กยท.สาขาพระแสง	14,530	220,072.37	51	530.05	104	1,372.29	2,616	-	14,685	221,974.70	17,301
กยท.สาขาเวียงสระ	8,279	96,692.82	10	76.05	259	2,749.29	1,495	-	8,548	99,518.16	10,043
กยท.สาขาเคียนซา	10,023	180,820.75	108	1,368.50	16	211.21	1,087	-	10,147	182,400.46	11,234
รวม	119,161	1,876,729	516	7,379	1,344	17,518	29,491	-	121,021	1,901,626	150,512

ที่มา : การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดสุราษฎร์ธานี ข้อมูล ณ วันที่ 4 สิงหาคม 2565

#### 1.2) สถาบันเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนกับการยางแห่งประเทศไทยจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 49 แห่ง



### 1.3) ข้อมูลระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีข้อมูลระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่อย่างพารา จำนวน 45 แปลง จำนวนสมาชิก 2,185 ราย พื้นที่เพาะปลูก 45,825.48 ไร่  
 ตารางที่ 13 ข้อมูลแปลงใหญ่อย่างพาราของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ปี พ.ศ.	ชื่อแปลงใหญ่	ผู้จัดการแปลง	โทรศัพท์
ปี 2560	แปลงใหญ่อย่างพารา(สหกรณ์) ต.พ่วงพรมคร อ.เคียนซา จ.สุฎ.	นายประพันธ์ นาคคลัง	077-439151
ปี 2562	แปลงใหญ่อย่างพาราตำบลปากแพรก อำเภอดอนสัก จ.สุฎ.	นางฐววรรณ บัวแก้ว	093-5741650
ปี 2562	แปลงใหญ่อย่างพาราวิสาหกิจชุมชนเกษตรกรชาวสวนบ้านบางเดือน	น.ส.อัจฉรา ไชยชาอุยฤทธิ์	084-9676424
ปี 2562	แปลงใหญ่อย่างพาราสหกรณ์กองทุนสวนยางข้างคูพัฒนา จำกัด	นายจักรชัย คำสอน	089-6521825
ปี 2562	แปลงใหญ่อย่างพาราสหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านทุ่งคา จำกัด	น.ส.ธนาพร ห้วยนุ้ย	089-2919491
ปี 2562	แปลงใหญ่อย่างพาราสหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านโพธิ์น้อย จำกัด	นายนิติภูมิ สุชาติ	083-5041093
ปี 2562	แปลงใหญ่อย่างพารากลุ่มชาวสวนยาง สกย.บ้านบางคราม	นายมนิพัทธ์ ปานมี	081-9278054
ปี 2562	แปลงใหญ่อย่างพาราสหกรณ์กองทุนสวนยางโมถ่าย จำกัด	นายมนิพัทธ์ ปานมี	081-9278054
ปี 2562	แปลงใหญ่อย่างพารากลุ่มชาวสวนยางพาราบ้านควนศรี	น.ส.ชาลินี แซ่เอี้ยก	088-7526419
ปี 2562	แปลงใหญ่อย่างพารากลุ่มชาวสวนยางบ้านห้วยทราย	น.ส.ตฤภา แดงเพ็ง	084-8555350
ปี 2562	แปลงใหญ่อย่างพารากลุ่มน้ำยางสดบ้านในช่อง	นายณัฐพงษ์ ประจำเกาะ	081-3686592
ปี 2562	แปลงใหญ่อย่างพาราสหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านบางใหญ่ร่วมใจ จำกัด	นายภูมินทร์ คำเอียด	081-3686592
ปี 2562	แปลงใหญ่อย่างพาราสหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านวังใหญ่ จำกัด	นายสถิต ทศวิชิต	085-2260997
ปี 2562	แปลงใหญ่อย่างพารากลุ่มเกษตรกรทำสวนตำบลเวียงสระ	นายยุทธนา แสงคำณี	086-2710826
ปี 2562	แปลงใหญ่อย่างพาราสหกรณ์กองทุนสวนยางเกาะแก้วพัฒนา จำกัด	นายธนวิชัย คงแก้ว	088-7569450
ปี 2562	แปลงใหญ่อย่างพารากลุ่มชาวสวนยางตำบลบ้านเสด็จ	นายอดิศักดิ์ รักดี	077-297445
ปี 2563	แปลงใหญ่อย่างพาราบ้านนาเดิม	นายประกิต ลาวัณย์สกุลวงศ์	087-5654663
ปี 2563	แปลงใหญ่อย่างพาราสามมิตร 44 ต.ท่าเนียบ อ.คีรีรัฐนิคม จ.สุฎ.	นายอภิชาติ ใจห้าว	-
ปี 2563	แปลงใหญ่อย่างพาราบ้านตะกุกเหนือ ต.ตะกุกเหนือ อ.วิภาวดี จ.สุฎ.	นายกฤษยศ แก้วคุ้มภัย	-
ปี 2563	แปลงใหญ่อย่างพาราวิสาหกิจชุมชนกลุ่มน้ำยางบ้านห้วยถุน	นางสาวณัฐธิดา วอนยิ้มสกุล	-
ปี 2563	แปลงใหญ่อย่างพาราวิสาหกิจชุมชนเกษตรกรชาวสวนยางบ้านควนไทร ต.ท่าโรงช้าง อ.พุนพิน จ.สุราษฎร์ธานี	นายนันทโรจน์ ครรชิตานุรักษ์	-
ปี 2563	แปลงใหญ่อย่างพารากลุ่มน้ำยางสดบ้านปลายคลองคอก ต.คลองน้อย อ.ชัยบุรี	นายธเนษฐ โชติกามาต	-
ปี 2563	แปลงใหญ่อย่างพารากลุ่มชาวสวนยางบ้านศรีทอง ต.คันธุลี อ.ท่าชนะ จ.สุราษฎร์ธานี	น.ส.ชญานิน วรรณกลัด	-
ปี 2563	แปลงใหญ่อย่างพาราบ้านนาสาร ต.นาสาร อ.บ้านนาสาร จ.สุฎ.	น.ส.ปรียาภรณ์ พลายเมือง	-
ปี 2563	แปลงใหญ่อย่างพาราบ้านราษฎร์พัฒนา ต.บ้านเสด็จ อ.เคียนซา จ.สุฎ.	นายวิทยา เจียมวุฒิศักดิ์	-
ปี 2563	แปลงใหญ่อย่างพาราสหกรณ์กองทุนสวนยางสองพี่น้องคลองศิลา จำกัด	นายธนวิชัย คงแก้ว	-
ปี 2563	แปลงใหญ่อย่างพารากลุ่มชาวสวนยาง สกย.บ้านบางยอม ต.คลองฉนวน อ.เวียงสระ	น.ส.พัชรินทร์ อินทร์ช่วย	-
ปี 2563	แปลงใหญ่อย่างพารากลุ่มชาวสวนยาง สกย.ตำบลบ้านส้อง อ.เวียงสระ	นายสถิต ทศวิชิต	-
ปี 2564	แปลงใหญ่อย่างพาราบ้านนางกำ อ.ดอนสัก	นายปิยพงศ์ มีสถิตย์	0999859526

ปี พ.ศ.	ชื่อแปลงใหญ่	ผู้จัดการแปลง	โทรศัพท์
ปี 2564	แปลงใหญ่อย่างพาราสหกรณ์การเกษตรบ้านตาขุน จำกัด	น.ส.ดาวิยะ ต่วนมีหน้า	0849647157
ปี 2564	แปลงใหญ่อย่างพาราบ้านพุลวน ต.ต้นยวน อ.พนม	ว่าที่ รต.ชัชชนนท์ เทียมแก้ว	0803278053
ปี 2564	แปลงใหญ่อย่างพาราสหกรณ์การเกษตรปฏิรูปที่ดินท่าแซะ จำกัด อ.ท่าฉาง จ.สุราษฎร์ธานี	นายพิศิษฐ์ กลิ่นเมฆ	0878944556
ปี 2564	แปลงใหญ่อย่างพาราบ้านท่าเรือ อ.บ้านนาเดิม จ.สุราษฎร์ธานี	นางสาวตฤणा แดงเพ็ง	0848555350
ปี 2564	แปลงใหญ่อย่างพาราบ้านสวยศรี อ.บ้านนาเดิม จ.สุราษฎร์ธานี	น.ส.ศุภดา หนูเทพ	0985054861
ปี 2564	แปลงใหญ่อย่างพาราสหกรณ์ฯ เครดิตยูเนียนบ้านบกหัน จำกัด อ.เคียนซา จ.สุราษฎร์ธานี	นายธนวิชัย คงแก้ว	0887569450
ปี 2564	แปลงใหญ่อย่างพารากลุ่มน้ำยางสดบ้านไสท่อน อ.พระแสง จ.สุฎ.	นายธนเศรษฐ์ โชติกามาศ	0614159147
ปี 2564	แปลงใหญ่อย่างพาราตำบลไทรทอง อ.ชัยบุรี จ.สุราษฎร์ธานี	นายชาติรี จินตคณาพันธ์	0817475221
ปี 2565	แปลงใหญ่อย่างพารากลุ่มชาวสวนยางบ้านเกาะมุกข์ จำกัด ม.9 ต.ประสงค์ อ.ท่าชนะ จ.สุราษฎร์ธานี	นายศิวะ นพรัตน์	0611752592
ปี 2565	แปลงใหญ่อย่างพาราบ้านท่าชี ม.2 ต.ท่าชี อ.บ้านนาสาร จ.สุฎ.	น.ส.ชาลิณี แซ่เอี้ยก	0887526419
ปี 2565	แปลงใหญ่อย่างพาราบ้านสายวารี ม.14 ต.บ้านเสด็จ อ.เคียนซา จ.สุฎ.	นายอดิศักดิ์ รักดี	0887569450
ปี 2565	แปลงใหญ่อย่างพาราสหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านพรุกระแซง ม.1 ต.บ้านส้อง อ.เวียงสระ จ.สุราษฎร์ธานี	นายณัฐพงษ์ ประจำเกาะ	0813686592
ปี 2565	แปลงใหญ่อย่างพารารักษาราชการทำเกษตรไทรโสภา ม.6 ต.ไทรโสภา อ.พระแสง จ.สุราษฎร์ธานี	นายชาติรี จินตคณาพันธ์	0817475221
ปี 2565	แปลงใหญ่อย่างพาราวิสาหกิจชุมชนส่งเสริมชาวสวนยางบางอน ม.5 ต.บางอน อ.พุนพิน จ.สุราษฎร์ธานี	นางสาวอัจฉรา ไชยชาญยุทธ์	0849678424
ปี 2565	แปลงใหญ่อย่างพาราบ้านหัวสะพาน ม.12 ต.ตะกุกเหนือ อ.วิภาวดี จ.สุฎ.	นางสาวสิริมาศ วงศ์สุบรรณ	0863570775

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี ข้อมูล ณ 16 สิงหาคม 2565

#### 1.4) อาสาสมัครเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีอาสาสมัครเกษตรกรด้านพืช (ยางพารา) จำนวนทั้งสิ้น 449 ราย

ตารางที่ 14 อาสาสมัครเกษตรกรด้านพืช (ยางพารา) ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จำนวน	เมือง	กาญจนดิษฐ์	ดอนสัก	เกาะสมุย	เกาะพะงัน	ไชยา	ท่าชนะ
	10	42	15	1	-	21	17
จำนวน	บ้านตาขุน	พนม	ท่าฉาง	บ้านนาสาร	บ้านนาเดิม	เคียนซา	เวียงสระ
	5	17	15	45	31	45	52
จำนวน	คีรีรัฐนิคม	พระแสง	พุนพิน	ชัยบุรี	วิภาวดี	รวม	
	28	46	27	25	7	449	

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี ข้อมูล ณ วันที่ 4 กรกฎาคม 2565

## 2) เนื้อที่การเพาะปลูก

ประเทศไทย มีพื้นที่เพาะปลูกยางพารา รวมพื้นที่ 17,941,848.67 ไร่ ใน 69 จังหวัด โดยจังหวัดที่มีพื้นที่การปลูกยางพารามากที่สุด 5 ลำดับแรก ได้แก่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดสงขลา จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดตรัง และจังหวัดบึงกาฬ ตามลำดับ (ที่มา: <https://agri-map-online.moac.go.th/>. สืบค้นเมื่อวันที่ 15 สิงหาคม 2565)

จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีพื้นที่สวนยางที่เกษตรกรแจ้งขึ้นทะเบียนรวมทั้งหมด 1,937,808.74 ไร่ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีเอกสารสิทธิ์และพื้นที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ โดยจังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ปลูกยางมากที่สุด ในประเทศ มีพื้นที่กรีดยางของจังหวัด 1,712,872.74 ไร่ จำนวนเกษตรกรทั้งสิ้น 122,149 ราย (ข้อมูลจากระบบขึ้นทะเบียนและแจ้งข้อมูลเกษตรกรของการยางแห่งประเทศไทย ณ วันที่ 17 สิงหาคม 2565) และอำเภอที่มีพื้นที่ปลูกยางพาราในพื้นที่ที่มีเอกสารสิทธิ์และไม่มีเอกสารสิทธิ์มากที่สุดรวมกัน คือ อำเภอกาญจนดิษฐ์ จำนวน 202,398.36 ไร่ รองลงมา คือ อำเภอเคียนซา จำนวน 184,970.35 ไร่ และพื้นที่ที่ปลูกยางพาราน้อยที่สุด คือ อำเภอเกาะสมุย จำนวน 2,220.46 ไร่ และอำเภอเกาะพะงัน จำนวน 646.61 ไร่ ตามลำดับ

ตารางที่ 15 พื้นที่การปลูกยางพารามีเอกสารสิทธิ์และไม่มีเอกสารสิทธิ์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

อำเภอ	พื้นที่ปลูกยางมีเอกสารสิทธิ์และไม่มีเอกสารสิทธิ์					
	สวนยางยังไม่เปิดกรีดยาง		สวนยางเปิดกรีดยาง		รวม	
	ราย	ไร่	ราย	ไร่	ราย	ไร่
<b>รวมทั้งสิ้น</b>	18,355	224,936.17	112,808	1,712,872.74	122,149	1,937,808.74
1 เมือง สุภ.	287	3,782.59	2,075	29,784.14	2,249	33,566.72
2 กาญจนดิษฐ์	2,159	24,977.88	12,954	177,420.49	14,108	202,398.36
3 ดอนสัก	624	7,162.13	4,655	60,354.95	4,947	67,517.09
4 เกาะสมุย	21	201.13	191	2,019.33	207	2,220.46
5 เกาะพะงัน	3	24.00	57	622.62	59	646.61
6 ไชยา	785	10,678.07	5,453	90,969.82	5,858	101,647.88
7 ท่าชนะ	573	10,032.26	7,232	125,859.87	7,564	135,892.15
8 ศิริรัฐนิคม	1,167	14,250.92	8,893	134,213.89	9,462	148,464.79
9 บ้านตาขุน	201	2,172.94	2,076	29,208.06	2,191	31,381.01
10 พนม	749	9,289.67	7,164	123,822.19	7,504	133,111.86
11 ท่าฉาง	1,012	16,698.29	5,960	124,075.02	6,417	140,773.28
12 บ้านนาสาร	1,692	17,978.78	8,208	102,796.01	9,209	120,774.76
13 บ้านนาเดิม	934	10,317.33	4,089	48,854.08	4,628	59,171.39
14 เคียนซา	2,543	32,237.36	8,948	152,732.99	10,207	184,970.35
15 เวียงสระ	1,258	10,326.55	7,937	89,724.40	8,493	100,050.92
16 พระแสง	1,571	18,166.27	9,693	141,941.20	10,468	160,107.47
17 พุนพิน	1,782	24,645.28	9,234	152,083.74	10,145	176,728.98
18 ชัยบุรี	694	7,351.28	4,311	63,091.25	4,599	70,442.53
19 วิภาวดี	300	4,643.44	3,678	63,298.69	3,834	67,942.13

ที่มา: ข้อมูลจากระบบขึ้นทะเบียนและแจ้งข้อมูลเกษตรกรของ กยท. ณ วันที่ 17 สิงหาคม พ.ศ. 2565

### 3) ข้อมูลด้านการผลิตยางพาราของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

3.1) การผลิตยางพาราของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2561 – 2565

ตารางที่ 16 ข้อมูลการผลิตยางพาราของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2561 – 2565

ปี	จำนวนเกษตรกร <sup>(1)</sup> (ครัวเรือน)	เนื้อที่ยืนต้น <sup>(2)</sup> (ไร่)	เนื้อที่กรีตได้ <sup>(2)</sup> (ไร่)	ผลผลิต <sup>(2)</sup> (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย <sup>(2)</sup> (กก./ไร่)
2561	81,829	2,387,351	2,169,154	576,995	226
2562	89,111	2,459,685	2,055,092	508,299	247
2563	92,563	2,422,517	2,114,568	502,618	238
2564	74,946	2,360,102	2,092,517	503,812	241
2565	60,833	2,302,845	2,058,032	504,218	245

ที่มา : (1) สำนักงานเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี ข้อมูล ณ วันที่ 16 สิงหาคม 2565

(2) สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ข้อมูล ณ เดือนสิงหาคม 2565

หมายเหตุ : 1. ปี 2563 – 2564 เป็นข้อมูลคณะกรรมการพัฒนาคุณภาพข้อมูลปริมาณการผลิตสินค้าเกษตรด้านพืชภาคใต้ ครั้งที่ 1/2565 ณ วันที่ 2 สิงหาคม 2565

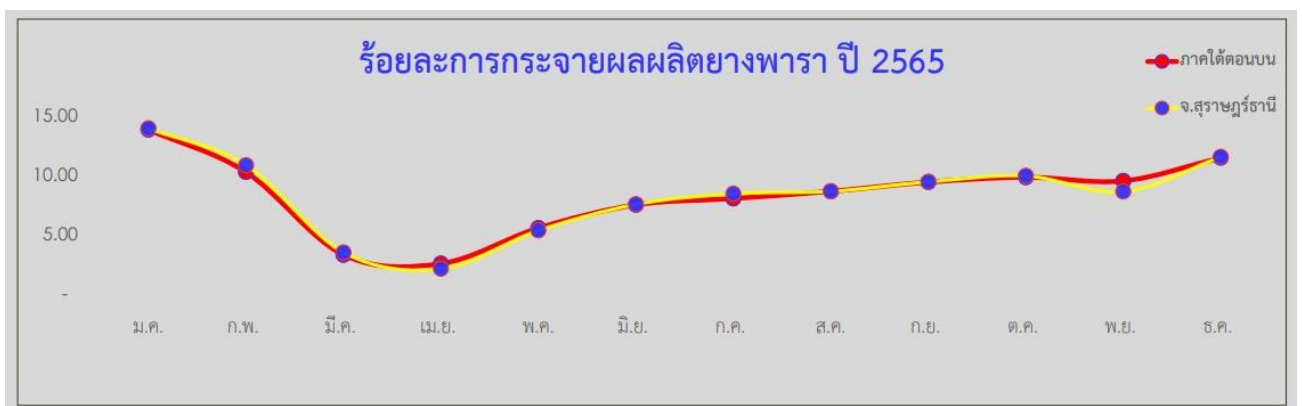
2. ปี 2565 เป็นข้อมูลพยากรณ์ ณ กุมภาพันธ์ 2565

3. จำนวนเกษตรกร (ครัวเรือน) ปี 2565 เป็นข้อมูลวันที่ 1 มกราคม 2565 – 16 สิงหาคม 2565

ตารางที่ 17 การกระจายผลผลิตยางพารา ปี 2565

จังหวัด	รายการ	ร้อยละและปริมาณการขายผลผลิตเป็นรายเดือน												รวม ร้อยละ/ตัน
		ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	
ภาคใต้	ร้อยละ	13.84	10.27	3.30	2.55	5.56	7.52	8.05	8.65	9.43	9.84	9.53	11.48	100.00
	ปริมาณ	190,691	141,507	45,425	35,177	76,554	103,547	110,877	119,191	129,898	135,552	131,299	158,116	1,377,834
สุราษฎร์ธานี	ร้อยละ	13.95	10.85	3.50	2.12	5.35	7.55	8.45	8.65	9.45	9.95	8.63	11.55	100.00
	ปริมาณ	70,338	54,708	17,648	10,689	29,976	38,068	42,606	43,615	47,649	50,170	43,514	58,237	504,218

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. ข้อมูลพยากรณ์ ณ กุมภาพันธ์ 2565



ภาพที่ 3 ร้อยละการกระจายผลผลิตยางพารา ปี 2565 (ข้อมูลพยากรณ์ ณ กุมภาพันธ์ 2565)

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. ข้อมูลพยากรณ์ ณ กุมภาพันธ์ 2565

#### 4) ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.)

ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี สินค้าหลักยางพารา มีจำนวน 1 แห่ง ดังนี้

ชื่อ : ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร อำเภอคีรีรัฐนิคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สินค้าหลัก : ยางพารา พื้นที่เป้าหมาย : 155,771 ไร่ เกษตรกรเป้าหมาย : 6,339 ราย

สถานที่ตั้ง : บ้านท่ากระดาน หมู่ที่ 7 ตำบล บ้านยาง อำเภอ คีรีรัฐนิคม จังหวัด สุราษฎร์ธานี

พิกัด : Latitude 9.07935 Longitude 98.98084 X 497894 Y 1003624

ชื่อเกษตรกรต้นแบบ : นายเจษฎา หนูสุข อายุ 58 ปี เบอร์โทรศัพท์ : 090-8749199

ที่อยู่ : บ้านเลขที่ 23/1 หมู่ที่ 10 ตำบลบ้านยาง อำเภอคีรีรัฐนิคม จังหวัด สุราษฎร์ธานี

สถานการณ์ของพื้นที่ : เกษตรกรในพื้นที่ส่วนใหญ่มีอาชีพปลูกยางพารา และปาล์มน้ำมัน เป็นพืชเศรษฐกิจหลักแต่ปัจจุบันเกษตรกรในพื้นที่ประสบปัญหาคือ ราคาผลผลิตพืชทั้ง 2 ชนิด มีราคาตกต่ำและรายได้ไม่เพียงพอต่อการครองชีพ

แนวทางการพัฒนา : 1.การป้องกันกำจัดโรคนิวโม 2.การเพาะเห็ดฟางแบบโรงเรือน 3.การเพาะเห็ดฟางแบบกองเตี้ย 4.การปลูกสละอินโด 5.การเลี้ยงโคขุนในสวนยาง

จุดเด่นของศูนย์เรียนรู้ : 1.การเพาะเห็ดฟางแบบโรงเรือน และแบบกองเตี้ย 2.การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการจัดการด้านการตลาด 3.การผลิตเชื้อไตรโคเดอร์มาเพื่อป้องกันโรคนิวโม 4.การปลูกพืชแซมในสวนยางพาราเช่น สละอินโด 5.การเลี้ยงโคขุนในสวนยาง

แปลงเรียนรู้ : แปลงยาพารา ที่ตั้งหมู่ที่ 5 ตำบลบ้านยาง อำเภอคีรีรัฐนิคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี



เครือข่าย : วสช.กลุ่มเลี้ยงโค – กระบือบ้านยางพัฒนา ศูนย์จัดการดินปุ๋ยชุมชน ศูนย์จัดการศัตรูพืช ที่มา : <http://alc.doae.go.th>. สืบค้นเมื่อวันที่ 15 สิงหาคม 2565

#### 5) ข้อมูลสถานที่จำหน่ายปัจจัยการผลิต

##### 5.1) ข้อมูลสถานที่จำหน่ายปัจจัยการผลิตด้านพืช

ตารางที่ 18 ข้อมูลสถานที่จำหน่ายปัจจัยการผลิตด้านพืช ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ลำดับที่	อำเภอ	ปุ๋ย/วัตถุดิบทราย/พันธุ์พืช <sup>(1)</sup> (ร้าน)	แปลงเพาะชำ <sup>(2)</sup> พันธุ์ยางพารา (แห่ง)	ปัจจัยการผลิต <sup>(3)</sup> ด้านการเกษตร (ร้าน)
1	เมืองสุราษฎร์ธานี	58	4	59
2	กาญจนดิษฐ์	80	9	80
3	ดอนสัก	29	11	32
4	เกาะสมุย	18	-	16
5	เกาะพะงัน	5	-	5
6	ไชยา	54	1	52

ลำดับที่	อำเภอ	ปุ๋ย/วัตถุดิบอินทรีย์/พันธุ์พืช <sup>(1)</sup>	แปลงเพาะชำ <sup>(2)</sup>	ปัจจัยการผลิต <sup>(3)</sup>
		(ร้าน)	พันธุ์ยางพารา (แห่ง)	ด้านการเกษตร (ร้าน)
7	ท่าชนะ	48	4	48
8	คีรีรัฐนิคม	49	3	47
9	บ้านตาขุน	19	-	17
10	พนม	33	-	30
11	ท่าฉาง	41	8	39
12	บ้านนาสาร	68	17	64
13	บ้านนาเดิม	20	4	20
14	เคียนซา	48	2	47
15	เวียงสระ	42	18	40
16	พระแสง	52	2	52
17	พุนพิน	64	2	56
18	ชัยบุรี	18	-	17
19	วิภาวดี	16	1	14
รวม		762	86	735

ที่มา : (1) สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 7 ข้อมูล ณ วันที่ 25 กรกฎาคม 2565  
(2) ศูนย์ควบคุมยางสุราษฎร์ธานี ข้อมูล ณ วันที่ 11 กรกฎาคม 2565  
(3) สำนักงานพาณิชย์จังหวัดสุราษฎร์ธานี ข้อมูล ณ วันที่ 20 กรกฎาคม 2565

### 2.3 การลดต้นทุนและการเพิ่มผลผลิต

1. การยางแห่งประเทศไทย ได้มีหนังสือแนะนำแนวทางการใส่ปุ๋ย โดยแนะนำให้ใช้ปุ๋ยเคมีร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์โดยลดการใช้ปุ๋ยเคมีลงครึ่งหนึ่ง จากอัตราการจ่ายตามตารางการปลูกแทนและใช้ปุ๋ยอินทรีย์อัตราต้นละ 1 กิโลกรัม ในรอบต้นฤดูฝนและปลายฤดูฝนปี 2565

2. จัดฝึกอบรมถ่ายทอดเทคโนโลยีให้เกษตรกร หลักสูตร การใช้ปุ๋ยเพื่อปรับปรุงดินในสวนยางพารา โดยในหลักสูตรดังกล่าวมีการวิเคราะห์ค่าดินเพื่อให้เกษตรกรสามารถใส่ปุ๋ยได้เหมาะสมตามค่าดินของพื้นที่นั้นๆ

3. ดำเนินการสนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มผสมปุ๋ยใช้เอง จำนวน 52 กลุ่ม เพื่อลดต้นทุนการผลิตของเกษตรกรในพื้นที่

4. ดำเนินโครงการส่งเสริมการทำสวนยางในรูปแบบแปลงใหญ่ เพื่อลดต้นทุนการผลิตให้กับเกษตรกรชาวสวนยาง

5. โครงการส่งเสริมการปลูกพืชปุ๋ยสด โดยการส่งเสริมให้เกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพืชปุ๋ยสด และส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกพืชปุ๋ยสด เพื่อเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของดิน ซึ่งจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีแผนการดำเนินงาน 900 ไร่ และดำเนินงาน แล้ว 591 ไร่

6. โครงการบัตรดินดี คือ บัตรประจำตัวดินของแปลงเกษตรกรที่กรมพัฒนาที่ดินมอบให้แก่เกษตรกรเฉพาะรายที่ได้รับการตรวจสุขภาพดิน และให้คำแนะนำการจัดการดินจากเจ้าหน้าที่แล้ว และหากเกษตรกรท่านใดมีความสนใจที่จะเข้าร่วมโครงการสามารถติดต่อเจ้าหน้าที่ประจำสำนักงานพัฒนาที่ดินเขตทั้ง 12 แห่ง หรือสถานีพัฒนาที่ดิน

ประจำจังหวัดทั่วประเทศ หมอดินอาสา หรือโทรสอบถามที่ เบอร์โทรศัพท์ 02-561-4380 , 02-561-4382 หรือผ่านทาง เว็บไซต์กรมพัฒนาที่ดิน

## 2.4 การพัฒนาและส่งเสริมความรู้ที่สำคัญ

### 1) โครงการพัฒนาความรู้ด้านยางพาราทั้งระบบเพื่อส่งเสริมการประกอบอาชีพชาวสวนยางและก้าวไปสู่ Smart Farmer และการส่งเสริมการทำบัญชีครัวเรือนและสร้างวินัยการออม

การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดสุราษฎร์ธานี (กยท.จ.สุราษฎร์ธานี) ได้จัดฝึกอบรมพัฒนาเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเพื่อก้าวไปสู่ Smart Farmer โดยการพัฒนาความรู้ด้านยางพาราทั้งระบบ เพื่อให้เกษตรกรนำความรู้ไปเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ส่งเสริมการประกอบอาชีพชาวสวนยาง การทำบัญชีครัวเรือน สร้างวินัยการออม และก้าวไปสู่ Smart Farmer โดยดำเนินการครบตามเป้าหมายของปี 2565 แล้ว จำนวน 7 รุ่น/ 607 ราย และมีการดำเนินการเพิ่มเติมอีก 1 รุ่น จำนวน 90 ราย งบประมาณทั้งหมด 962,200 บาท

### 2) โครงการการทำสวนยางตามมาตรฐานการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน (FSC)

โดยการยางแห่งประเทศไทยจังหวัดสุราษฎร์ธานี

FSC ย่อมาจาก Forest Stewardship Council คือ องค์กรนานาชาติที่ช่วยผลักดันและสนับสนุนการดูแลป่าไม้ทั่วโลกอย่างมีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม เป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม และสามารถบริหารจัดการให้เกิดผลทางเศรษฐกิจได้อย่างยั่งยืน ก่อตั้งขึ้นในปี 1994 มีสำนักงานใหญ่อยู่ที่เมือง Bonn ประเทศเยอรมนี การทำงานของ FSC คือ การตรวจสอบและให้การรับรองป่าไม้ โดยมีกฎเหล็กสำคัญในการพิจารณา 10 ประการ ได้แก่

1. ถูกต้องตามกฎหมาย (Compliance with laws)
2. การจ้างงานอย่างเป็นธรรม (Workers' rights and employment conditions)
3. เคารพสิทธิของคนพื้นเมืองในท้องถิ่น (Indigenous peoples' rights)
4. เป็นส่วนหนึ่งของชุมชน (Community relations)
5. การใช้ผลประโยชน์จากป่าไม้ (Benefits from the forest)
6. ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (Environmental values and impact)
7. มีแผนงานในการจัดการ (Management planning)
8. การติดตามและประเมินผล (Monitoring and assessment)
9. ใส่ใจป่าไม้ที่มีคุณค่าด้านการอนุรักษ์สูง (High conservation values)
10. การดำเนินกิจกรรมอย่างสอดคล้อง (Implementation of management activities)

(ที่มา: <https://www.misc.co.th/what-is-fsc/>)

การดำเนินงานของจังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อให้สวนยางได้รับการรับรองตามมาตรฐาน FSC จึงมีการดำเนินการต่อเนื่อง ดังนี้

ปี 2564 เป้าหมายการคงสถานะสวนยางตามมาตรฐานการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนที่ได้รับรองแล้ว  
ในปี 2564 จำนวน 1,770.54 ไร่

### ปี 2565

- มีเป้าหมายยื่นขอใบรับรอง จำนวน 2,020 ไร่ ซึ่งดำเนินการแล้วเสร็จ จำนวน 5,970 ไร่
- มีเป้าหมายการรับสมัครเกษตรกรเข้าร่วมเพื่อยื่นขอใบรับรองในปี 2565 จำนวน 7,300 ไร่  
ซึ่งสามารถรับสมัครเกษตรกรเข้าร่วมแล้วจำนวน 20,508 ไร่

### 3) โครงการส่งเสริมเทคโนโลยีนวัตกรรมเพื่อเพิ่มผลผลิตและสร้างรายได้ให้เกษตรกรชาวสวนยาง

ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการเพิ่มผลผลิตให้กับเกษตรกรชาวสวนยางในการเพิ่มผลผลิตให้กับต้นยาง โดยการใช้ออร์โมนเอทิลีนในการเพิ่มปริมาณน้ำยาง โดยในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี การยางแห่งประเทศไทย อุทมนุอุปกรณ์และฮอร์โมนเอทิลีน เพื่อเพิ่มผลผลิตให้กับเกษตรกร การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดสุราษฎร์ธานี (กยท.จ.สุราษฎร์ธานี) และ กยท.สาขาในพื้นที่ รับผิดชอบจัดอบรมให้ความรู้การใช้อุปกรณ์และฮอร์โมนเอทิลีนแก่เกษตรกร เพื่อให้สามารถใช้ได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ และมีการติดตามการใช้งานของเกษตรกรอย่างต่อเนื่อง ในปีงบประมาณ 2565 ในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดสุราษฎร์ธานี (ก.ย.ท.จ.สุราษฎร์ธานี) ได้สนับสนุนงบประมาณอุดหนุนเกษตรกรชาวสวนยาง ตามมาตรา 49(3) โครงการส่งเสริมเทคโนโลยีนวัตกรรมเพื่อเพิ่มผลผลิตและสร้างรายได้ให้เกษตรกรชาวสวนยาง จำนวน 65 ราย 553.20 ไร่

“เอทิลีน” คือ ฮอร์โมนที่มีอยู่ในพืชโดยธรรมชาติ รวมถึงในต้นยางพารา เพียงแต่จะสูญเสียไปกับการกรีดเพื่อเอาน้ำยาง ส่งผลให้เอทิลีนในต้นยางค่อยๆ ลดหายไป จนไม่เพียงพอต่อการเจริญเติบโตและสร้างน้ำยาง จึงมีแนวคิดนำเอทิลีนมาเติมให้ต้นยาง ซึ่งเป็นเอทิลีนที่มีความบริสุทธิ์สูง 99.99 % โดยฮอร์โมนนี้ช่วยกระตุ้นให้น้ำยางให้ขยายตัว จึงช่วยให้น้ำยางไหลได้นานกว่าปกติ หรือประมาณ 13-15 ชั่วโมง ปริมาณจึงเพิ่มสูงขึ้น จากเดิม 3-5 เท่า ทั้งนี้ระบบการทำงานของสวนยางเอทิลีนต่างกับสวนยางปกติ คือ ช่วงเวลาการกรีด จากที่ต้องกรีดตั้งแต่ 4 ทุ่ม เป็นต้นไป ก็เปลี่ยนมากรีดช่วง 4 โมงเย็น คนกรีดยางจึงไม่ต้องกรีดยางกลางคืน สามารถใช้ชีวิตประจำวันได้ปกติ และเก็บน้ำยางในช่วงเช้า การกรีดยางทั่วไปจะกรีด 2 วัน เว้น 1 วัน หรือบางรายอาจจะถี่กว่านั้น 3 วันเว้น 1 วัน เป็นต้น แต่ระบบกรีดสวนยางเอทิลีน แนะนำให้กรีด 1 วัน เว้น 2 วัน เพราะปริมาณน้ำยางจะออกมาปริมาณมากต่อการกรีดหนึ่งครั้ง หรืออย่างน้อย 3 เท่าตัว ต้นยางจึงจำเป็นต้องใช้เวลาพักฟื้นและสร้าง น้ำยางนานกว่าระบบปกติ ดังนั้น ระยะเวลาการกรีดยางจึงน้อยลง เหลือเพียงแค่ 8-10 วัน/เดือน ทำให้สิ้นเปลืองน้ำยางน้อยมาก จึงเป็นการยืดอายุต้นยางได้อย่างดี ต้นยางอาจให้ผลผลิตได้นานถึง 50 ปี

(ที่มา: <https://www.yangpalm.com/2016/12/300.html>)

### 2.5 การแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่า และผลิตภัณฑ์ยาง

อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางจัดเป็นอุตสาหกรรมปลายน้ำ แบ่งออกเป็น 4 กลุ่มใหญ่ ได้แก่

1. กลุ่มยางล้อยานยนต์ ประกอบด้วยยางล้อรถยนต์รถบรรทุก รถใช้ในอุตสาหกรรมและการเกษตร รถจักรยานยนต์และรถจักรยาน และยางล้อเครื่องบิน



2. กลุ่มผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในงานวิศวกรรมหรือใช้ในอุตสาหกรรม ประกอบด้วยชิ้นส่วนยานยนต์ชิ้นส่วนยาง อุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในงานก่อสร้าง สายพาน ท่อยาง และลูกกลิ้งยาง

3. กลุ่มผลิตภัณฑ์จากน้ำ ยางชั้น ประกอบด้วยถุงมือ ถุงยางอนามัย เส้นด้ายยางยืด/เส้นด้ายยางยืด ลูกโป่งและอุปกรณ์ที่ใช้ในทางการแพทย์เช่น สายสวนปัสสาวะ สายน้ำเกลือ

4. กลุ่มผลิตภัณฑ์อื่นๆ ประกอบด้วยรองเท้ายาง พื้นรองเท้า ยางรัดของ ผลิตภัณฑ์กีฬาและของเล่น เป็นต้น



การยางแห่งประเทศไทย ได้สนับสนุนและถ่ายทอดเทคโนโลยีผลงานวิจัยการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากยางพาราให้กับสถาบันเกษตรกรมีความพร้อมและมีศักยภาพเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกร ชาวสวนยางรวมทั้งยังเป็นการเพิ่มปริมาณการใช้ยางในประเทศตามนโยบายของรัฐบาล เช่น การแปรรูปล้อยางปูพื้นรูปตัวหนอนจากยางพารา การสร้างถนน ทึนออน หมอน ถุงมือ รองเท้า อุปกรณ์เกี่ยวกับการจราจร พื้นสนาม ปืนจำลอง หล่อยาง ยางนอก อุปกรณ์อำนวยความสะดวก ถุงยางอนามัย สายยาง หุ่นจำลอง ช่วยชีวิตพื้นฐาน ทูกันผักตบชวา เป็นต้น ในส่วนของจังหวัดสุราษฎร์ธานี การยางแห่งประเทศไทยได้สนับสนุน โครงการส่งเสริมและพัฒนาการใช้ยางพาราในประเทศ ประจำปีงบประมาณ 2565 จำนวน 800,000 บาท จ่ายในรูปแบบเงินอุดหนุนให้ชุมชนสหกรณ์อุตสาหกรรมยางพาราภาคใต้ จำกัด ตำบลบ้านนา อำเภอบ้านนาเดิม จังหวัดสุราษฎร์ธานี ดำเนินการผลิตกรวยยางจราจร



## 2.6 รายได้เสริมในสวนยาง (พืชร่วม/พืชแซม/เลี้ยงสัตว์/ประมง ในสวนยาง)

### ทางเลือกการปลูกพืชแซมยาง พืชร่วมยาง และกิจกรรมเสริมรายได้ของชาวสวน

สำหรับคำแนะนำในการปลูกพืชแซมยาง พืชร่วมยาง และกิจกรรมเสริมรายได้ ของชาวสวนยาง เกษตรกร จะต้องพิจารณาความเหมาะสมของชนิดพืชโดยเฉพาะในประเด็นของการเจริญเติบโตในสภาพร่มเงา ตลอดจนวิธีการปลูกพืชร่วมกับยางโดยไม่ให้มีผลกระทบที่จะสร้างความเสียหายกับการเจริญเติบโตของยาง ซึ่งได้มีการศึกษาวิจัยพบว่า มีชนิดพืชที่เหมาะสมหลายชนิด โดยสรุปมีดังนี้

1) การปลูกพืชแซมยาง พืชแซมยางในระยะก่อนยางให้ผลผลิต คือ ในช่วง 3 ปี แรก สามารถปลูกพืชแซมยางได้หลายชนิด ได้แก่

1.1) พืชล้มลุกและเป็นพืชอายุสั้น เช่น สับปะรด ข้าวโพด ข้าวไร่ ถั่วลิสง ถั่วเขียว ถั่วหรั่ง ถั่วเหลือง แตงโม และพืชผักต่างๆ เป็นต้น โดยพืชเหล่านี้ควรปลูกห่างแถวยางประมาณ 1 เมตร

1.2) กล้าย เช่น กล้วยน้ำว่า กล้วยไข่ กล้วยหอม กล้วยเล็บมือนาง และมะละกอ ควรปลูกแถวเดียว บริเวณกึ่งกลางระหว่างแถวยาง

1.3) **หญ้าอาหารสัตว์** เช่น หญ้ารูซี่ หญ้ากินนีสีม่วง หญ้าขน ควรปลูกห่างแถวข้างประมาณ 1.5 – 2 เมตร หญ้าอาหารสัตว์ชนิดอื่น ๆ จะไม่แนะนำให้ปลูกแซมยางเพราะมีผลกระทบต่ออาการเจริญเติบโตของต้นยาง

1.4) **มันสำปะหลัง** ควรปลูกในปีที่ 2 หรือปีที่ 3 โดยปลูกห่างแถวข้างด้านละ 2 เมตร และ ไถตัดรากมันสำปะหลังปีละครั้ง ห่างจากแถวมันสำปะหลัง 50 เซนติเมตร เพื่อป้องกันระบบรากมันสำปะหลังเข้ามาอยู่ในแถวของต้นยาง

1.5) **อ้อยคั้นน้ำ** ควรปลูกระหว่างแถวข้าง ให้ห่างแถวข้าง 2.2 เมตร ปลูกครั้งเดียวไว้ต่อ 2 ครั้ง เก็บเกี่ยว 3 ครั้ง ในเวลา 3 ปี ไม่แนะนำให้ปลูกอ้อยอุตสาหกรรมแซมยางในเขตแห้งแล้งและในพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ต่างกัน ซึ่งอาจจะทำให้มีปัญหาด้านไฟไหม้ตามมา

2) **การปลูกพืชร่วมยาง** พืชร่วมยาง คือพืชที่ปลูกเพื่อให้ผลผลิตพร้อมกับยาง ซึ่งจะเป็นพืชที่สามารถขึ้นได้ดีในสภาพร่มเงา มีดังนี้

2.1) พืชร่วมยางที่สามารถเจริญเติบโตได้ภายใต้ร่มเงาของยาง เมื่อต้นยางมีอายุ 3 ปีขึ้นไป เช่น ชิงช้าขมิ้น ผักพื้นบ้าน และพืชสมุนไพรบางชนิด โดยปลูกระหว่างแถว ห่างแถวข้าง 1.5 เมตร

2.2) พืชร่วมยางที่ทนต่อสภาพร่มเงาของต้นยาง เมื่อต้นยางมีอายุประมาณ 10 ปี ซึ่งมีแสงรำไรเพียงพอ และมีฝนตกชุก จะเหมาะสมต่อการปลูกไม้ดอกสกุลหน้าวัว ไม้ดอกวงศ์ชิง เช่น ชิงแดง ดาหลา หงส์เหิน กระเจียว พังงา กระเจียวส้ม และบัว ไม้ดอกสกุลเฮลิโกเนีย และไม้ประดับบางชนิดโดยปลูกห่างแถวข้าง ห่างแถวข้าง 1.5-1.7 เมตร

2.3) พืชร่วมยางที่ทนต่อสภาพร่มเงาของต้นยางที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ได้แก่ พืชสกุลระกำ เช่น ระกำหวาน สละเนืวนว สละหม้อ หวายตะค้าทอง กระวาน โดยปลูกกึ่งกลางแถวข้าง สำหรับหวายตะค้าทองอาจเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานในสวนยาง แนะนำให้ปลูกเป็นพืชเสริมรายได้ก่อนการโค่นยาง

2.4) การปลูกไม้ป่าในสวนยาง มีไม้ป่าบางชนิดที่ทนต่อสภาพร่มเงาของต้นยางขนาดใหญ่ โดยปลูกผสมผสานกึ่งกลางระหว่างแถวข้างและทดแทนการปลูกซ่อมต้นยาง เช่น ในสวนยางทางภาคใต้ ได้แก่กระถินเทพา กระถินณรงค์ สะเดาเทียม ทัง พะยอม มะฮอกกานี เคี่ยม ตะเคียนทอง ยางนา ยมหิน ในสวนยางทางภาคตะวันออก ได้แก่ กระถินเทพา กระถินณรงค์ สะเดาไทย ยมหอมตะเคียนทอง ยมหิน ยางนาแดง และประดู่ป่า และในสวนยางทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่กระถินเทพา กระถินณรงค์ สะเดาไทย ยางนา ตะเคียนทอง ยมหิน พะยูง สาธร และประดู่ป่า

### การประกอบอาชีพเสริมรายได้อื่นๆ ของชาวสวนยาง

อาชีพเสริมอื่นๆ ที่เหมาะกับชาวสวนยาง เช่น การเพาะเห็ดฟางทะเลลายปาล์มในสวนยาง การเลี้ยงผึ้ง ตลอดจนการปรับเปลี่ยนพื้นที่บางส่วนเพื่อปลูกพืชอื่นๆ เช่น ปาล์มน้ำมัน ถั่วฝักยาว กาแฟและพืชอื่นๆ

ทั้งนี้ การเลือกปลูกพืชชนิดใดชนิดหนึ่งจะต้องคำนึงถึง การตลาดในพื้นที่ สภาพพื้นที่รอบๆ ระยะเวลาการให้ผลตอบแทน เช่น มีรายได้เป็นรายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน และรายปี และในแต่ละชุมชนควรมีการรวมกลุ่มผลิตพืชที่มีคุณภาพดี มีเอกลักษณ์และกำลังเป็นที่ต้องการของผู้บริโภค

อย่างไรก็ตามในระยะยาวเกษตรกรชาวสวนยางไม่ควรพึ่งพารายได้จากยางเพียงอย่างเดียว ซึ่งจากบทเรียนด้านราคายางที่ตกต่ำหลายๆครั้งที่ผ่านมา ทำให้เกษตรกรควรมีการทบทวนการวางแผนการปลูกพืชเพื่อสร้างรายได้รวมของครัวเรือนใหม่ โดยให้มีการกระจายรายได้ไปยังกิจกรรมต่างๆ เช่น การทำการเกษตรแบบ

ผสมผสาน ที่มีการพึ่งพารายได้จากยาง พืชแซมพืชร่วมยาง ไม้ผลไม้ยืนต้น พืชผัก พืชไร่ ปศุสัตว์และประมง เป็นต้น ทั้งนี้ โดยน้อมนำพระราชดำริหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ให้เกิดความพอเพียงและสร้างภูมิคุ้มกันเมื่อต้องพบกับปัญหาราคายางตกต่ำ

ที่มาของข้อมูล : กรมวิชาการเกษตร สืบค้นเมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม 2565

[https://www.kubotasolutions.com/knowledge/rubber\\_tree/detail/535](https://www.kubotasolutions.com/knowledge/rubber_tree/detail/535)

# ส่วนที่ 3

## ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ



## ส่วนที่ 3 ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

### 3.1 ข้อมูลด้านเศรษฐกิจของยางพาราในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

#### 3.1.1 ปริมาณการผลิตและมูลค่าผลผลิตยางพาราของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีปริมาณการผลิตยางพารา จำนวน 503,812,000 กิโลกรัม คิดเป็นมูลค่า 27,306.61 ล้านบาท ในปี 2564 เพิ่มขึ้นร้อยละ 21.03 จากปี 2563

ตารางที่ 19 ปริมาณการผลิตและมูลค่าผลผลิตยางพาราของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2563 - 2564

ชนิดสินค้า	ปี 2563			ปี 2564		
	ปริมาณ (กก.)	ราคา (บาท/กก.)	มูลค่า (บาท)	ปริมาณ (กก.)	ราคา (บาท/กก.)	มูลค่า (บาท)
ยางพารา	502,618,000	44.89	22,562,522,020	503,812,000	54.20	27,306,610,400

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 8 ข้อมูล ณ วันที่ 1 สิงหาคม 2565

#### 3.1.2 ราคาที่เกษตรกรขายได้ ณ ไร่นา ปี 2562 - 2565

ข้อมูลราคาขายที่เกษตรกรขายได้ ณ ไร่นา ของยางพารา พบว่า ยางพาราแผ่นดิบ ชั้น 3 ราคาที่เกษตรกรขายได้ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปี 2563 ราคา 43.17 บาทต่อกิโลกรัม เพิ่มขึ้นเป็นราคา 59.95 บาทต่อกิโลกรัม ในปี 2565 ตารางที่ 20 ราคาที่เกษตรกรขายได้ ณ ไร่นา ปี 2562 - 2565 (บาทต่อกิโลกรัม)

ชนิดสินค้า	ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565
ยางพาราแผ่นดิบ ชั้น 3	43.17	44.89	54.20	59.95

ที่มา : ส่วนสารสนเทศการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 8 สุราษฎร์ธานี ข้อมูล ณ วันที่ 1 สิงหาคม 2565

หมายเหตุ : (1) เป็นราคาระดับประเทศ ข้อมูลจากสถิติการเกษตรของประเทศไทย ปี 2564 สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

### 3.2 ต้นทุนการผลิตยางแผ่นดิบของเกษตรกร

ตารางที่ 21 ต้นทุนการผลิตยางแผ่นดิบของเกษตรกร ปี 2560 - 2564

ปี	ต้นทุนผันแปร (บาท/ไร่)	ต้นทุนคงที่ (บาท/ไร่)	ต้นทุนทั้งหมด (บาท/ไร่)	ต้นทุนต่อหน่วย (บาท/กก.)
2560	9,318.74	4,361.69	13,680.43	57.97
2561	9,170.46	4,238.93	13,409.39	55.87
2562	9,013.09	4,247.40	13,260.49	58.67
2563	8,925.77	4,236.44	13,162.21	59.56
2564 *	8,954.56	4,246.55	13,201.11	59.20
อัตราเพิ่ม (ร้อยละ)	-1.06	-0.54	-0.90	1.07

ที่มา : สถานการณ์สินค้าเกษตรที่สำคัญและแนวโน้มปี 2565. สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

หมายเหตุ : \*ประมาณการโดยสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

### 3.3 ความต้องการใช้ยางพาราในประเทศ

ตารางที่ 22 ความต้องการใช้ยางพาราในประเทศแยกตามชนิดของยาง ปี 2560 – 2564

หน่วย: ตัน

ปี	ยางแผ่นรมควัน	ยางแท่ง	น้ำยางข้น	อื่นๆ	รวม
2560	151,420	277,106	178,293	46,424	653,243
2561	125,490	274,373	188,241	43,531	631,635
2562	47,686	223,602	357,181	34,615	663,084
2563	87,132	230,214	222,061	42,178	581,585
2564 *	78,026	302,002	218,872	24,100	623,000
อัตราเพิ่ม (ร้อยละ)	-15.56	-0.03	5.92	-12.57	-1.76

ที่มา : สถานการณ์สินค้าเกษตรที่สำคัญและแนวโน้มปี 2565. สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

หมายเหตุ : \*ประมาณการโดยสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

### 3.4 แหล่งรับซื้อ ตลาดกระจายสินค้า และแหล่งแปรรูปสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัด

แหล่งรับซื้อ ตลาดกระจายสินค้า และแหล่งแปรรูปยางพารา ของจังหวัด มีตลาดกลางยางพารา 1 แห่ง และตลาดเครือข่ายในจังหวัด 1 แห่ง นอกจังหวัด 30 แห่ง แหล่งแปรรูป 84 แห่ง รวม 116 แห่ง

ตารางที่ 23 แหล่งรับซื้อ ตลาดกระจายสินค้า และแหล่งแปรรูปสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัด

ชื่อสินค้า	แหล่งรวบรวม/แปรรูปที่สำคัญ		ตลาดกระจายสินค้า				ข้อมูลอื่นๆ ที่สำคัญ	สรุปสภาพปัญหาที่สำคัญ จุดเด่น/จุดด้อย
			ในจังหวัด		นอกจังหวัด			
	แห่ง	ระบุชื่อ	แห่ง	ระบุชื่อ	แห่ง	ระบุชื่อ		
ยางพารา	84	รวม (1) บจ.เพียรประดิษฐ์ รับเบอร์ (2) บจ.ยูโร-ออเรียนทัล รับเบอร์ (3) บจ.อินเตอร์รับเบอร์ลาเทคซ สาขาสุราษฎร์ธานี (4) บจ.เบส ลาเทคซ สาขาสุราษฎร์ธานี (5) บจ.สุราษฎร์สิริพิริยะ (1999) (6) บจ.ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี สาขาพลาวยาส (7) บจ.เนเจอร์เท็กซ์ (8) บจ.วงศ์บัณฑิตสาขาขุนทะเล1 (9) บจ.วงศ์บัณฑิตสาขาขุนทะเล2 (10) บจ.วงศ์บัณฑิตสาขาท่าโรงช้าง (11) บจ.ยางไทยปักษ์ใต้ (12) บจ.วาย.ที. รับเบอร์ (13) ร้านนกหวีดการยาง (14) บจ.ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี (มหาชน) สาขาวัดประตู่ (15) บจ.ไทยรับเบอร์ลาเทคซ์คอร์ปอเรชั่น (ประเทศไทย) (มหาชน) สาขาสุราษฎร์ธานี	2	รวม (1) ตลาดกลางยางพาราจังหวัดสุราษฎร์ธานี (2) สหกรณ์กองทุนสวนยาง บ้านปลายแหลม จำกัด	30	รวม จังหวัดนครศรีธรรมราช 9 แห่ง (1) ตลาดกลางยางพารา จังหวัดนครศรีธรรมราช (2) บจ.ธัญญศิริกิจ (3) บจ.เขาแลนตรีซอร์ซ (สาขาถ้ำพรรณรา) (4) บจ.แอล ที การยาง (5) นางอุไรวรรณ คงแก้ว (6) บจ.ศรีเจริญการยาง (7) บจ.ทุ่งสงสี่สวัสดิ์ (8) บจ.สินเจริญทรานสปอร์ต (9) บจ.จี ที รับเบอร์ จังหวัดยะลา 1 แห่ง (10) นายวันชัย เด่นศรีเสรีกุล จังหวัดพัทลุง 1 แห่ง (11) บจ.เอเชีย รับเบอร์ (ประเทศไทย) จังหวัดสงขลา 6 แห่ง (12) บจ.ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี(มหาชน) (13) บจ.ท็อปโกลฟ เทคโนโลยี (ประเทศไทย)		- การแปรรูปยางพาราโดยสหกรณ์บุคลากรยังขาดความเชี่ยวชาญ และเครื่องจักรมีไม่เพียงพอกับการผลิต ทำให้ผลิตไม่ทันเวลากับความต้องการของตลาด - มีปัญหาราคาคตกต่ำในช่วงผลผลิตออกสู่ตลาดมาก

ชื่อสินค้า	แหล่งรวบรวม/แปรรูปที่สำคัญ		ตลาดกระจายสินค้า				ข้อมูลอื่นๆ ที่สำคัญ	สรุปสภาพปัญหาที่สำคัญ จุดเด่น/จุดด้อย
			ในจังหวัด		นอกจังหวัด			
	แห่ง	ระบุชื่อ	แห่ง	ระบุชื่อ	แห่ง	ระบุชื่อ		
ยางพารา (ต่อ)		(16) บจ.เซาท์แลนด์รีบเบอร์ (17) บจ.ไทยอ้อยยางพารา (มหาชน) (18) บจ.เมืองใหม่ กัตทรี (มหาชน) (19) บจ.ท่าฉางรีบเบอร์ (20) ร้านตัก-ชัย น้ำยางสด (21) บจ.กว้างเขิน รีบเบอร์ (ไทยเซาท์เทิร์น) (22) นางสาวปัดติมา พรหมอินทร์ (23) ป่าร่อนการยาง (24) พลพิชัยการยาง (25) กอผล ยางเครป (26) ยุทธวีชการยาง (27) บุษยา การยาง (28) จุดน้ำยางบางรูป (29) รุ่ง-โยน การยาง (30) นายผดุงเกียรติ นนทศักดิ์ (31) นางจุไรรัตน์ บุญสนอง (32) นายสุพจน์ คำเงิน (33) นางประทุมทิพย์ บัวชู (34) นางจิราภรณ์ เพชรมณี (35) บจ.วิฑู ลาเท็กซ์ (36) บจ.ส.จันดี พระแสงวิฑู (37) สหกรณ์กองทุนสวนยาง เสวียด จำกัด (38) สหกรณ์กองทุนสวนยาง ควนทั้งพัฒนา จำกัด				(14) บจ.ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี (มหาชน) (15) บจ.บีแท็กอินดัสทรี (16) บจ.ไทยอ้อยยางพารา (มหาชน) (17) บจ.เอเชียรีบเบอร์ (ประเทศไทย) <b>จังหวัดนครปฐม 1 แห่ง</b> (18) บจ.เอพีที รีบเบอร์ <b>จังหวัดกรุงเทพมหานคร 1 แห่ง</b> (19) การยางแห่งประเทศไทย <b>จังหวัดกระบี่ 2 แห่ง</b> (20) ตลาดกลางยางพาราจังหวัดกระบี่ (21) นางสาวอัญญาพร ใจเกลี้ยง <b>จังหวัดสมุทรสาคร 1 แห่ง</b> (22) บจ.แอล.ซี.อี.เอช.กรุงเทพฯ (ประเทศไทย) <b>จังหวัดภูเก็ต 1 แห่ง</b> (23) บจ.วงศ์บัณฑิต <b>จังหวัดบุรีรัมย์ 1 แห่ง</b> (24) บจ.นอร์ทอีส รีบเบอร์ <b>จังหวัดชุมพร 1 แห่ง</b> (25) ตลาดกลางยางพารา จังหวัดชุมพร (26) บจ.เซาแลนด์รีซอร์ซ <b>จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 1 แห่ง</b> (27) ตลาดกลางยางพารา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์		



ชื่อสินค้า	แหล่งรวบรวม/แปรรูปที่สำคัญ		ตลาดกระจายสินค้า				ข้อมูลอื่นๆ ที่สำคัญ	สรุปสภาพปัญหาที่สำคัญ จุดเด่น/จุดด้อย
			ในจังหวัด		นอกจังหวัด			
	แห่ง	ระบุชื่อ	แห่ง	ระบุชื่อ	แห่ง	ระบุชื่อ		
ยางพารา (ต่อ)		(39) สหกรณ์การเกษตร บ้านตาขุน จำกัด (40) สหกรณ์กองทุนสวนยาง อุดมรัตน์ จำกัด (41) สหกรณ์กองทุนสวนยาง บ้านห้วยใหญ่ จำกัด (42) สหกรณ์การเกษตรปฏิรูปที่ดิน ท่าแซะ จำกัด (43) สหกรณ์กองทุนสวนยาง ช้างคู่พัฒนา จำกัด (44) สหกรณ์กองทุนสวนยาง โมถ่าย จำกัด (45) สหกรณ์กองทุนสวนยาง บ้านโพธิ์น้อย จำกัด (46) สหกรณ์กองทุนสวนยาง บ้านควนเนียง จำกัด (47) สหกรณ์กองทุนสวนยาง บ้านคลองสระ จำกัด (48) สหกรณ์กองทุนสวนยาง อรัญคามวารี จำกัด (49) สหกรณ์กองทุนสวนยาง บ้านทุ่งคา จำกัด (50) กลุ่มเกษตรกรทำสวนยางพารา นาสาร (51) สหกรณ์กองทุนสวนยางควนรัฐภา (52) สหกรณ์กองทุนสวนยาง ทรัพย์ทวี				จังหวัดระนอง 1 แห่ง (28) ตลาดกลางยางพารา จังหวัดระนอง จังหวัดพังงา 1 แห่ง (29) ตลาดกลางยางพารา จังหวัดพังงา จังหวัดกาญจนบุรี 1 แห่ง (30) ตลาดกลางยางพารา จังหวัดกาญจนบุรี		

ชื่อสินค้า	แหล่งรวบรวม/แปรรูปที่สำคัญ		ตลาดกระจายสินค้า				ข้อมูลอื่นๆ ที่สำคัญ	สรุปสภาพปัญหาที่สำคัญ จุดเด่น/จุดด้อย
			ในจังหวัด		นอกจังหวัด			
	แห่ง	ระบุชื่อ	แห่ง	ระบุชื่อ	แห่ง	ระบุชื่อ		
ยางพารา (ต่อ)		(53) สหกรณ์กองทุนสวนยางท่าชี (54) สหกรณ์กองทุนสวนยางน้ำหัก พัฒนา (55) สหกรณ์กองทุนสวนยาง บ้านคลองฉนวน (56) สหกรณ์กองทุนสวนยาง บ้านตะปาน (57) สหกรณ์กองทุนสวนยาง ท่าเฟื่อง (58) สหกรณ์กองทุนสวนยาง บ้านท่าเรือ (59) สหกรณ์กองทุนสวนยาง บ้านท่าสะท้อน (60) สหกรณ์กองทุนสวนยาง บ้านไทรห้อง (61) สหกรณ์กองทุนสวนยาง บ้านบางใหญ่ร่วมใจ (62) สหกรณ์กองทุนสวนยาง บ้านปากแพรก (63) สหกรณ์กองทุนสวนยาง บ้านหนองหญ้าปล้อง (64) สหกรณ์กองทุนสวนยางสองพี่น้อง คลองศิลา (65) สหกรณ์การเกษตรบ้าน เขี้ยวหลาน (66) สหกรณ์ผู้ผลิตยางพารา สุราษฎร์ธานี						

ชื่อสินค้า	แหล่งรวบรวม/แปรรูปที่สำคัญ		ตลาดกระจายสินค้า				ข้อมูลอื่นๆ ที่สำคัญ	สรุปสภาพปัญหาที่สำคัญ จุดเด่น/จุดด้อย
			ในจังหวัด		นอกจังหวัด			
	แห่ง	ระบุชื่อ	แห่ง	ระบุชื่อ	แห่ง	ระบุชื่อ		
ยางพารา (ต่อ)		(67) สหกรณ์กองทุนสวนยาง พ่วงพรมคร จำกัด (68) ชุมชุมสหกรณ์กองทุนสวนยาง จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำกัด (69) สหกรณ์กองทุนสวนยาง ย่านมะปรางพัฒนา จำกัด (70) สหกรณ์กองทุนสวนยาง บ้านวังใหญ่ จำกัด (71) สหกรณ์กองทุนสวนยาง เกาะแก้วพัฒนา จำกัด (72) กลุ่มเกษตรกรทำไร่กะเปา (73) กลุ่มเกษตรกรทำสวนพุดไทย (74) กลุ่มเกษตรกรทำสวนคลองชะอุ่น (75) นางสาวศรีจันทร์ จริงจิตร (76) นายทัพพื่อนันท์ ปาลคະເໝີ (77) นายพีรพล จันทร์เสี้ยวรัมย์ (78) ร้านหนองขี้การยาง (79) สหกรณ์บริการขนส่งและการค้า จำกัด (80) หจก.นับพรการยาง (81) บจ.เซาท์แลนด์ ริชอร์ส (82) นายธนกฤต ธนาธิปไตยศาลกุล (83) นางสาวศิริรินทร์ ราชรักษ์ (84) บจ.เอพีที รับเบอร์						

ที่มา : 1. สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี ข้อมูล ณ วันที่ 5 สิงหาคม 2564  
2. สำนักงานพาณิชย์จังหวัดสุราษฎร์ธานี ข้อมูล ณ วันที่ 1 มีนาคม 2564  
3. สำนักงานเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี ข้อมูล ณ วันที่ 12 มีนาคม 2564  
4. ศูนย์ควบคุมยางสุราษฎร์ธานี ข้อมูล ณ วันที่ 27 กรกฎาคม 2564

5. การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดสุราษฎร์ธานี ข้อมูล ณ วันที่ 10 สิงหาคม 2564  
6. สำนักงานสหกรณ์จังหวัดสุราษฎร์ธานี ข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายน 2563  
7. สำนักงานตลาดกลางยางพาราจังหวัดสุราษฎร์ธานี ข้อมูล ณ วันที่ 9 มีนาคม 2564

### 3.5 ปริมาณความต้องการผลผลิตของผู้ประกอบการ

ตารางที่ 24 ปริมาณความต้องการผลผลิตของผู้ประกอบการในจังหวัดและนอกจังหวัด

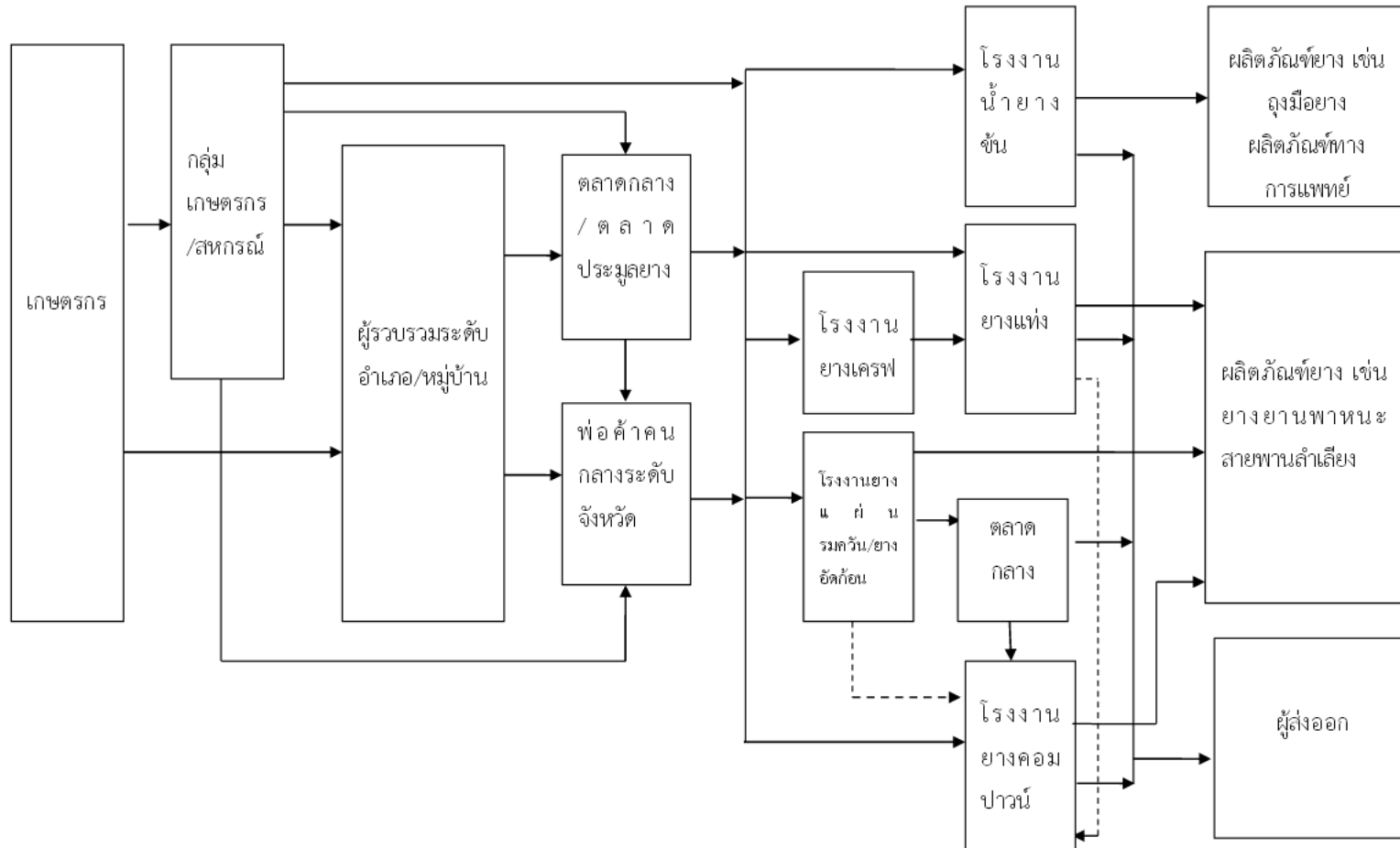
แบบรายเดี่ยว (จำนวนคน:ราย)	เกษตรกร		เนื้อที่ เพาะปลูก (ไร่)	ช่วงเวลา ที่ ผลผลิต ออกมา (ระบุเดือน)	มาตรฐานของผลผลิต			ปริมาณผลผลิต (ยางแผ่นดิบ) (ตัน)	ปริมาณความต้องการผลผลิต (ยางแผ่นดิบ) (ตัน)					ปริมาณผลผลิต ส่วนเกิน หรือ ส่วนขาด (ตัน)
	สถาบันเกษตรกร				ชื่อของ มาตรฐาน ที่ได้รับ	จำนวน (ราย)	เนื้อที่ (ไร่)		ความต้องการ รวม (ตัน)	ในจังหวัด		นอกจังหวัด		
	จำนวนกลุ่ม (กลุ่ม)	จำนวนคน (ราย)								ผู้ประกอบการ ที่รับซื้อผลผลิต	ปริมาณ (ตัน)	ผู้ประกอบการ ที่รับซื้อผลผลิต	ปริมาณ (ตัน)	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)
146,810 (กยท.)	44 (สหกรณ์การยางฯ) 7 (กลุ่ม) 28 (แปลงใหญ่)	25,150 1,060 1,280	2,202,096 (กยท.)	ธ.ค.-ก.พ.	FSC-FM	93	1,770.54	503,771 (กยท.)	3,345,712	รวมความต้องการในจังหวัด 1. บริษัท/นิติบุคคล 2. เครือข่ายสหกรณ์ 3. ตลาดกลางยางพารา จ.สฎ.	3,329,093 3,271,691 13,306 44,095.54	รวมความต้องการนอกจังหวัด 1. ผู้ประกอบการยาง (จำหน่าย) จ.นครศรีธรรมราช 2. ผู้ประกอบการยาง (จำหน่าย) จ.ยะลา 3. ผู้ประกอบการยาง (จำหน่าย) จ.พัทลุง 4. ผู้ประกอบการยาง (จำหน่าย) จ.สงขลา 5. ผู้ประกอบการยาง (จำหน่าย) จ.นครปฐม 6. ผู้ประกอบการยาง (จำหน่าย) จ.กรุงเทพมหานคร 7. ผู้ประกอบการยาง (จำหน่าย) จ.กระบี่ 8. ผู้ประกอบการยาง (จำหน่าย) จ.สมุทรสาคร 9. ผู้ประกอบการยาง (จำหน่าย) จ.ภูเก็ต 9. ผู้ประกอบการยาง (จำหน่าย) จ.บุรีรัมย์ 10. ผู้ประกอบการยาง (จำหน่าย) จ.ชุมพร	16,619 4,309.33 66.84 1,465.79 6,581.17 135.40 2,328.58 154.06 65.89 1,459.80 51.81 0.75	(2,841,941)

ที่มา : 1. จำนวนเกษตรกรรายเดี่ยว, จำนวนกลุ่มเกษตรกร, ช่วงเวลาที่ผลผลิตออกมา, เนื้อที่เพาะปลูก, ผลผลิต : การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดสุราษฎร์ธานี ข้อมูล ณ วันที่ 17 มีนาคม 2565

2. ปริมาณความต้องการในจังหวัดและนอกจังหวัด : ตลาดกลางยางพาราจังหวัดสุราษฎร์ธานี ข้อมูล ณ วันที่ 20 มกราคม 2565

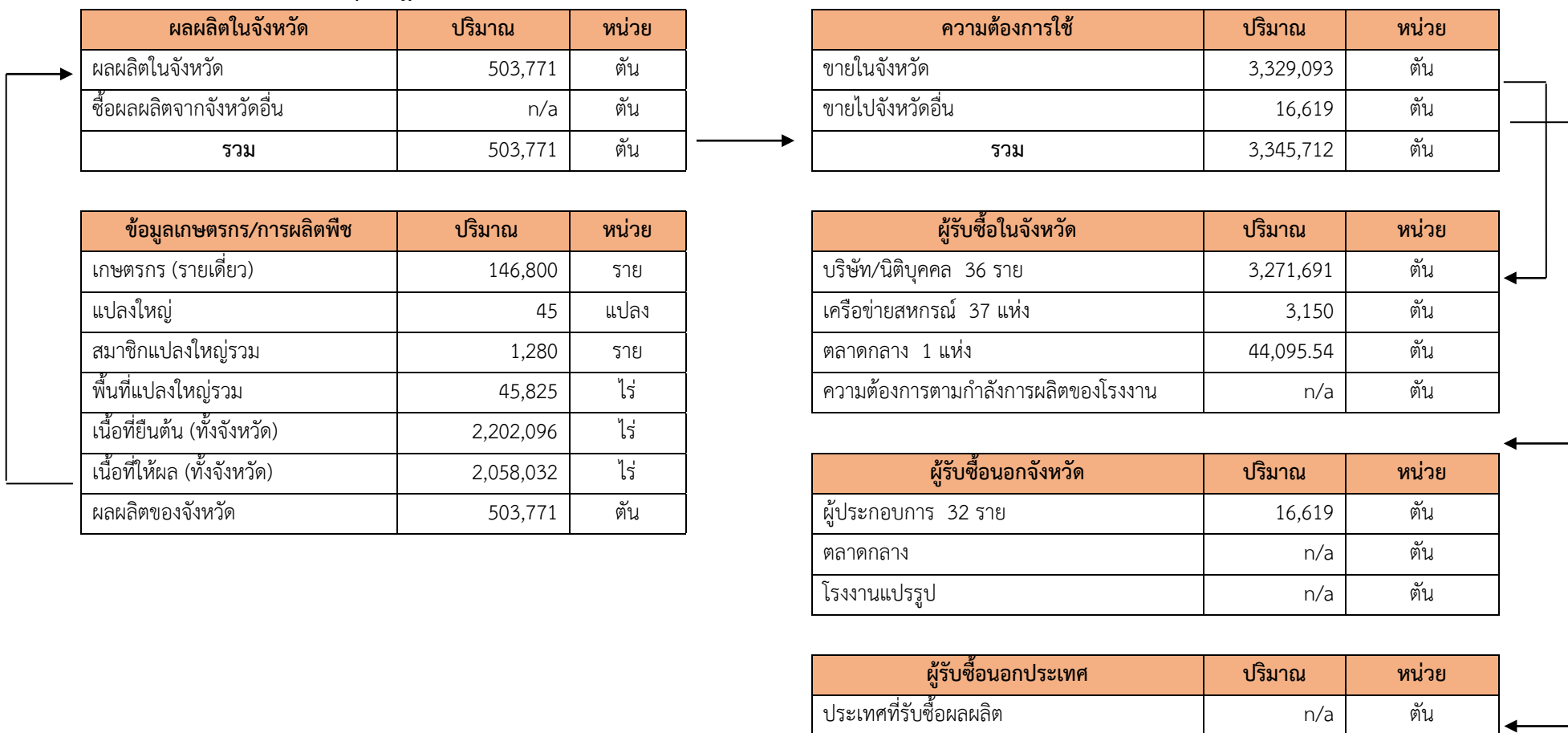
### 3.6 วิธีการตลาดยางพารา

#### 3.6.1 วิธีการตลาดยางพาราของประเทศไทย



ที่มา : <http://heiphar.blogspot.com/2014/11/Thai-Rubber-Market.html> สืบค้นเมื่อวันที่ 26 สิงหาคม 2565

### 3.6.2 วิธีการตลาดยางพาราจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2565



ที่มา : 1. จำนวนเกษตรกรรายเดี่ยว : การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดสุราษฎร์ธานี ข้อมูล ณ วันที่ 17 มีนาคม 2565

2. ข้อมูลผลผลิต : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ข้อมูล ณ เดือนสิงหาคม 2565

2. ข้อมูลแปลงใหญ่, สมาชิกแปลงใหญ่รวม, พื้นที่แปลงใหญ่รวม, เนื้อที่ยืนต้น, เนื้อที่ให้ผล : สำนักงานเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี ข้อมูล ณ วันที่ 16 สิงหาคม 2565

3. ปริมาณความต้องการในจังหวัดและนอกจังหวัด : ตลาดกลางยางพาราจังหวัดสุราษฎร์ธานี ข้อมูล ณ วันที่ 20 มกราคม 2565

# ส่วนที่ 4

สถานการณ์

การผลิตยางพารา

และแนวนို้ม ปี **2565**



## ส่วนที่ 4

### สถานการณ์การผลิตยางพารา และแนวโน้ม ปี 2565

#### 4.1 สถานการณ์การผลิตยางพารา ปี 2564

##### 4.1.1 ของโลก

###### 1) การผลิต

ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (ปี 2560 – 2564) เนื้อที่ปลูกยางพาราของโลกเพิ่มขึ้นใน 2 ปีแรกจาก 88.14 ล้านไร่ ในปี 2560 เป็น 88.35 ล้านไร่ ในปี 2561 จากนั้นลดลงเหลือ 87.50 ล้านไร่ ในปี 2564 โดยภาพรวมตลอด 5 ปีที่ผ่านมาลดลงร้อยละ 0.27 ต่อปี สำหรับผลผลิตยางพาราของโลกเพิ่มขึ้นจาก 13.38 ล้านตัน ในปี 2560 เป็น 13.54 ล้านตัน ในปี 2564 โดยภาพรวมตลอด 5 ปี ผลผลิตโลกเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.06 ต่อปี เนื่องจากการขยายเนื้อที่ปลูกเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในปี 2553 – 2554 ทั้งในประเทศผู้ผลิตหลักและประเทศผู้ปลูกยางพาราใหม่มีเนื้อที่กรีดยางที่เริ่มให้ผลผลิตและเนื้อที่กรีดยางบางส่วนอยู่ในช่วงอายุยางที่เริ่มให้ผลผลิตสูง

ประเทศผู้ผลิตยางพารารายใหญ่ของโลก 4 ประเทศ ได้แก่ ไทย อินโดนีเซีย เวียดนาม และมาเลเซีย ในปี 2564 มีเนื้อที่ปลูกยางพารา รวม 58.40 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 66.36 ของเนื้อที่ปลูกยางพาราของโลก และมีผลผลิตรวม 9.70 ล้านตัน คิดเป็นร้อยละ 71.64 ของผลผลิตโลก โดยอินโดนีเซียเป็นประเทศที่มีเนื้อที่ปลูกยางพารามากที่สุดในโลก มีการขยายเนื้อที่ปลูกเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจาก 22.87 ล้านไร่ ในปี 2560 เพิ่มเป็น 23.60 ล้านไร่ ในปี 2564 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.78 ต่อปี ซึ่งมีผลผลิตมากเป็นอันดับ 2 ของโลกรองจากไทย โดยผลผลิตลดลงจาก 3.62 ล้านตัน ในปี 2560 เหลือ 3.12 ล้านตัน ในปี 2564 หรือลดลงร้อยละ 4.64 ต่อปี สำหรับเวียดนามมีเนื้อที่ปลูกเป็นอันดับ 4 ของโลก รองจากอินโดนีเซีย ไทย และมาเลเซีย โดยมีเนื้อที่ปลูกลดลงจาก 6.07 ล้านไร่ ในปี 2560 เหลือ 5.76 ล้านไร่ ในปี 2564 หรือลดลงร้อยละ 1.34 ต่อปี ในขณะที่ผลผลิตเพิ่มขึ้นจาก 1.09 ล้านตัน ในปี 2560 เป็น 1.23 ล้านตัน ในปี 2564 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.23 ต่อปี

###### 2) การตลาด

**2.1) ความต้องการใช้** ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ความต้องการใช้ยางพาราของโลกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก 13.33 ล้านตัน ในปี 2560 เพิ่มขึ้นเป็น 14.03 ล้านตัน ในปี 2564 ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ปริมาณการใช้ยางพาราของโลกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.32 ต่อปี โดยความต้องการใช้ยางพาราของประเทศต่างๆ เป็นดังนี้

1) จีน เป็นประเทศที่มีการลงทุนจากต่างประเทศสูงจึงทำให้มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว รวมทั้งมีการขยายตัวของอุตสาหกรรมรถยนต์และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง เช่น อุตสาหกรรม ยางล้อ อุปกรณ์และอะไหล่รถยนต์ เป็นต้น ทำให้จีนมีความต้องการใช้ยางพาราเพื่ออุตสาหกรรมดังกล่าวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจนมาถึงปัจจุบัน โดยในปี 2560 - 2564 การใช้ยางของจีนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจาก 5.39 ล้านตัน ในปี 2560 เป็น 5.95 ล้านตัน ในปี 2564 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.96 ต่อปี

2) สหภาพยุโรป มีความต้องการใช้ยางพาราจาก 1.24 ล้านตัน ในปี 2560 ลดลงเหลือ 1.15 ล้านตัน ในปี 2564 ส่งผลให้ภาพรวมการใช้ยางลดลงร้อยละ 3.13 ต่อปี เนื่องจากการนำเข้ายางพารา ส่วนใหญ่เพื่อใช้ในอุตสาหกรรมยางรถยนต์ ความต้องการใช้จึงผันแปรตามการเติบโตของอุตสาหกรรมรถยนต์ เป็นหลัก และตั้งแต่ปี 2562 เศรษฐกิจชะลอตัวทำให้การลงทุนรวมทั้งการซื้อยางรถยนต์ลดลง



3) อินเดีย มีความต้องการใช้อย่างพาราเพิ่มขึ้นจาก 1.08 ล้านตัน ในปี 2560 เป็น 1.19 ล้านตัน ในปี 2564 ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา การใช้อย่างเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.34 ต่อปี เนื่องจากอินเดียมีมาตรการลดการนำเข้าเพื่อรักษาเสถียรภาพราคายางพาราในประเทศโดยการกำหนดอัตราภาษีนำเข้าที่สูง ผู้นำเข้าและผู้ผลิตยางล้อในอินเดียจึงมีต้นทุนสูงทำให้มีการนำเข้ายางเพื่อใช้แปรรูปผลิตภัณฑ์ลดลง

4) สหรัฐอเมริกา มีความต้องการใช้อย่างพาราลดลงจาก 0.96 ล้านตัน ในปี 2560 เหลือ 0.81 ล้านตัน ในปี 2563 และเพิ่มขึ้นเป็น 0.97 ล้านตัน ในปี 2564 ส่งผลให้ภาพรวมการใช้อย่างลดลงร้อยละ 1.78 ต่อปี

5) ญี่ปุ่น มีความต้องการใช้อย่างพาราลดลงจาก 0.68 ล้านตัน ในปี 2560 ลดลงเหลือ 0.66 ล้านตัน ในปี 2564 ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ความต้องการใช้อย่างของญี่ปุ่นลดลงร้อยละ 2.59 ต่อปี

**2.2) การส่งออก** ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา การส่งออกยางพาราโลกเพิ่มขึ้นจาก 12.17 ล้านตัน ในปี 2560 เป็น 12.49 ล้านตัน ในปี 2564 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.09 ต่อปี โดยการส่งออกยางพาราของประเทศผู้ผลิตที่สำคัญนอกจากไทย มีดังนี้

1) อินโดนีเซีย ส่งออกยางพาราเป็นอันดับ 2 ของโลกรองจากไทย โดยการส่งออกลดลงจาก 3.28 ล้านตัน ในปี 2560 เหลือ 2.66 ล้านตัน ในปี 2564 หรือลดลงร้อยละ 5.83 ต่อปี

2) เวียดนาม ส่งออกยางพาราอันดับ 3 ของโลก ส่งออกเพิ่มขึ้นจาก 1.38 ล้านตัน ในปี 2560 เป็น 1.84 ล้านตัน ในปี 2564 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.07 ต่อปี

3) มาเลเซีย ส่งออกยางพาราอันดับ 4 ของโลก มีปริมาณการส่งออกลดลงจาก 1.22 ล้านตัน ในปี 2560 เหลือ 1.07 ล้านตัน ในปี 2564 หรือลดลงร้อยละ 2.77 ต่อปี โดยปริมาณการส่งออกส่วนหนึ่งเป็นการนำเข้าจากประเทศอื่น ๆ

**2.3) ราคา** ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ในช่วง 2 ปีแรกราคายางพาราในตลาดโลกปรับลดลง เนื่องจากเศรษฐกิจโลกได้รับผลกระทบจากวิกฤติเศรษฐกิจของสหภาพยุโรป สหรัฐอเมริกา และลุกลามไปทั่วโลก รวมทั้งเงินซึ่งเป็นผู้ใช้ยางพารารายใหญ่ของโลก ทำให้การรับซื้อและการลงทุนชะลอตัว และในช่วง 3 ปีหลังจากปี 2562 ต่อเนื่องถึงปี 2564 ราคายางพาราในตลาดโลกปรับตัวดีขึ้น โดยราคายางพาราในตลาดต่างๆ มีดังนี้

1) ราคาซื้อขายล่วงหน้าในตลาดสิงคโปร์ : SGX ราคายางแผ่นรมควันชั้น 3 ลดลงจาก กิโลกรัมละ 198.74 เซนต์สหรัฐฯ ในปี 2560 เหลือกิโลกรัมละ 155.11 เซนต์สหรัฐฯ ในปี 2561 และปรับสูงขึ้นต่อเนื่องเป็นกิโลกรัมละ 209.57 เซนต์สหรัฐฯ ในปี 2564 โดยภาพรวมราคายางปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.34 ต่อปี เมื่อพิจารณาอยู่ในรูปของเงินบาทลดลงจาก กิโลกรัมละ 67.20 บาท ในปี 2560 เหลือกิโลกรัมละ 49.66 บาท ในปี 2561 และปรับเพิ่มขึ้นเป็นกิโลกรัมละ 65.61 บาท ในปี 2564 ภาพรวมในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาปรับเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.43 ต่อปีราคายางแท่ง ลดลงจากกิโลกรัมละ 163.95 เซนต์สหรัฐฯ ในปี 2560 เหลือกิโลกรัมละ 136.51 เซนต์สหรัฐฯ ในปี 2561 และปรับสูงขึ้นเป็นกิโลกรัมละ 167.43 เซนต์สหรัฐฯ ในปี 2564 โดยภาพรวม ราคายางปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.06 ต่อปี เมื่อพิจารณาอยู่ในรูปของเงินบาทลดลงจากกิโลกรัมละ 55.38 บาท ในปี 2560 เหลือกิโลกรัมละ 40.76 บาท ในปี 2563 และปรับเพิ่มขึ้นเป็นกิโลกรัมละ 52.86 บาท ในปี 2564 ภาพรวมในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาปรับลดลงร้อยละ 1.62 ต่อปี

2) ราคาซื้อขายในตลาดล่วงหน้าญี่ปุ่น : ราคาขายแผ่นรมควันชั้น 3 เมื่อพิจารณาในรูปของเงินเยนลดลงจากกิโลกรัมละ 234.36 เยน ในปี 2560 ลดลงเหลือกิโลกรัมละ 169.54 เยน ในปี 2561 และปรับสูงขึ้นเป็นกิโลกรัมละ 231.76 เยน ในปี 2564 โดยภาพรวมราคาขายปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.55 ต่อปี และเมื่ออยู่ในรูปของเงินบาทลดลงจากกิโลกรัมละ 70.12 บาท ในปี 2560 ลดลงเหลือกิโลกรัมละ 48.83 บาท ในปี 2561 และปรับสูงขึ้นเป็นกิโลกรัมละ 65.94 บาท ในปี 2564 โดยภาพรวมราคาขายปรับตัวลดลงร้อยละ 0.45 ต่อปี (ที่มา : ข้อมูลสถานการณ์สินค้าเกษตรที่สำคัญและแนวโน้มปี 2565 สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร)

#### 4.1.2 ของไทย

##### 1) การผลิต

ในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา ประเทศไทยมีเนื้อที่กสิกรรมเพิ่มขึ้นจาก 19.11 ล้านไร่ ในปี 2560 เป็น 21.93 ล้านไร่ ในปี 2564 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.76 ต่อปี และผลผลิตเพิ่มขึ้นจาก 4.43 ล้านตันยางแห้ง ในปี 2560 เป็น 4.82 ล้านตันยางแห้ง ในปี 2564 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.74 ต่อปี ในขณะที่ผลผลิตต่อไร่ลดลงจาก 237 กิโลกรัมต่อไร่ (ยางดิบ) ในปี 2560 เหลือ 223 กิโลกรัมต่อไร่ (ยางดิบ) ในปี 2564 หรือลดลงร้อยละ 2.02 ต่อปี โดยเนื้อที่กสิกรรมได้และผลผลิตเพิ่มขึ้นมีสาเหตุจากในช่วงปี 2553 - 2554 ราคาขายพาราอยู่ในระดับสูงจูงใจให้เกษตรกรขยายเนื้อที่ปลูก โดยเฉพาะในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยปัจจุบันประเทศไทยมีเนื้อที่ปลูกยางพารามากเป็นอันดับ 2 ของโลกรองจากอินโดนีเซีย แต่ไทยเป็นประเทศที่มีผลผลิตยางมากที่สุดของโลก ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ต้นทุนการผลิตยางแผ่นดิบของเกษตรกรลดลงจาก 13,680.43 บาทต่อไร่ ในปี 2560 เหลือ 13,201.11 บาทต่อไร่ ในปี 2564 หรือลดลงร้อยละ 0.90 ต่อปี แต่ผลผลิตต่อไร่ที่ลดลงในแต่ละปีส่งผลให้ต้นทุนการผลิตต่อกิโลกรัมเพิ่มขึ้นจาก 57.97 บาทต่อกิโลกรัม ในปี 2560 เหลือ 59.20 บาทต่อกิโลกรัม ในปี 2564 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.07 ต่อปี

##### 2) การตลาด

###### 2.1) ความต้องการใช้

###### 1) ความต้องการใช้ยางพาราแยกตามชนิดของยาง

ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ความต้องการใช้ยางพาราของไทยลดลงจาก 653,243 ตัน ในปี 2560 เหลือ 623,000 ตัน ในปี 2564 หรือลดลงร้อยละ 1.76 ต่อปี โดยความต้องการใช้ยางพาราแยกตามชนิดได้ ดังนี้

(1.1) ยางแผ่นรมควัน มีการใช้ในประเทศลดลงจาก 151,420 ตัน ในปี 2560 เหลือ 78,026 ตัน ในปี 2564 หรือลดลงร้อยละ 15.56 ต่อปี

(1.2) ยางแท่ง มีการใช้ในประเทศลดลงจาก 277,106 ตัน ในปี 2560 เหลือ 223,602 ตัน ในปี 2561 หรือเพิ่มขึ้นเป็น 302,002 ตัน ในปี 2564 โดยภาพรวมการใช้ยางแท่งลดลงร้อยละ 0.03 ต่อปี

(1.3) น้ำยางข้น มีการใช้ในประเทศเพิ่มขึ้นจาก 178,293 ตัน ในปี 2560 เป็น 218,872 ตัน ในปี 2564 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.92 ต่อปี

(1.4) ยางอื่นๆ มีการใช้ในประเทศลดลงจาก 46,424 ตัน ในปี 2560 เหลือ 24,100 ตัน ในปี 2564 หรือลดลงร้อยละ 12.57 ต่อปี

2) ความต้องการใช้ยางพาราแยกตามประเภทอุตสาหกรรม ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาความต้องการใช้ยางพาราของไทยแยกตามประเภทอุตสาหกรรม ดังนี้

(2.1) อุตสาหกรรมยางล้อ เป็นอุตสาหกรรมที่มีความต้องการใช้ยางพารามากที่สุด มีการใช้ยางพาราลดลงจาก 412,801 ตัน ในปี 2560 เหลือ 380,705 ตัน ในปี 2564 หรือลดลงร้อยละ 4.65 ต่อปี

(2.2) อุตสาหกรรมถุงมือยาง มีการใช้ยางพาราเพิ่มขึ้นจาก 55,367 ตัน ในปี 2560 เป็น 60,747 ตัน ในปี 2564 เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.82 ต่อปี

(2.3) อุตสาหกรรมยางยืด มีการใช้ยางพาราลดลงจาก 111,500 ตัน ในปี 2560 เหลือ 111,163 ตัน ในปี 2564 หรือลดลงร้อยละ 0.001 ต่อปี

(2.4) อุตสาหกรรมยางรัดของ มีการใช้ยางพาราลดลงจาก 27,546 ตัน ในปี 2560 เหลือ 10,994 ตัน ในปี 2564 หรือลดลงร้อยละ 18.65 ต่อปี

(2.5) อุตสาหกรรมอื่น ๆ มีการใช้ยางพาราเพิ่มขึ้นจาก 46,029 ตัน ในปี 2560 เป็น 59,392 ตัน ในปี 2564 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.89 ต่อปี

**2.2) การส่งออก** ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ภาพรวมการส่งออกยางพาราของไทยมีอัตราการขยายตัว ลดลงร้อยละ 2.77 ต่อปี จาก 4.42 ล้านตัน ในปี 2560 เพิ่มขึ้นเป็น 4.32 ล้านตัน ในปี 2561 และลดลงเหลือ 3.96 ล้านตัน ในปี 2564 เนื่องจากตั้งแต่ปี 2559 เป็นต้นมาประเทศจีนมีความต้องการใช้ยางพาราในอุตสาหกรรมยานยนต์ และอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี 2562 ต่อเนื่องจนถึงปัจจุบันการส่งออกยางพาราของไทย ได้รับผลกระทบจากสงครามการค้าระหว่างประเทศจีนและสหรัฐอเมริกาที่ยืดเยื้อ รวมทั้งการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ทำให้ปริมาณการส่งออกยางพาราของไทยในปี 2563 ลดลงเหลือ 3.74 ล้านตัน และในปี 2564 สถานการณ์การใช้ยางโลกปรับตัวดีขึ้น คาดว่าจะส่งผลให้ไทยส่งออกเพิ่มขึ้นได้เป็น 3.96 ล้านตัน ซึ่งสถานการณ์ การขาดแคลนตู้คอนเทนเนอร์ยังคงส่งผลให้ปริมาณส่งออกยางพาราไม่สามารถเพิ่มขึ้นได้เท่าที่ควร สำหรับการส่งออกยางของไทยจำแนกตามชนิดผลิตภัณฑ์ จากข้อมูลการส่งออกสินค้ายางพาราของกรมศุลกากร พบว่า ยางผสมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.25 ต่อปี สำหรับการส่งออกยางแผ่นรมควัน ยางแท่ง น้ำยางข้น ยางคอมปาวด์ และยางอื่น ๆ มีแนวโน้มลดลงร้อยละ 10.86 ร้อยละ 2.83 ร้อยละ 2.08 ร้อยละ 10.80 และร้อยละ 15.17 ต่อปี ตามลำดับ สำหรับประเทศคู่ค้าที่สำคัญของไทย ได้แก่

1) จีน มีการนำเข้ายางพาราจากไทย 2.17 ล้านตัน ในปี 2560 ลดลงเหลือ 2.44 ล้านตัน ในปี 2564 หรือลดลงร้อยละ 3.56 ต่อปี

2) มาเลเซีย มีแนวโน้มนำเข้ายางพาราจากไทยเพิ่มขึ้นจาก 0.35 ล้านตัน ในปี 2560 เป็น 0.37 ล้านตัน ในปี 2564 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.38 ต่อปี

3) ญี่ปุ่น มีแนวโน้มนำเข้ายางพาราจากไทยลดลงจาก 0.21 ล้านตัน ในปี 2560 เหลือ 0.19 ล้านตัน ในปี 2564 หรือลดลงร้อยละ 4.61 ต่อปี

4) สหรัฐอเมริกา นำเข้ายางพาราจากไทยเพิ่มขึ้นจากปริมาณ 0.18 ล้านตัน ในปี 2560 เป็น 0.22 ล้านตัน ในปี 2562 หรือลดลงเหลือ 0.19 ล้านตัน ในปี 2564 ทำให้ในภาพรวมการส่งออกยางพาราไปสหรัฐอเมริกาลดลงร้อยละ 0.03 ต่อปี

**2.3) ราคา** ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ราคายางพาราในประเทศปรับตัวลดลงต่ำ เนื่องจากความกังวลของนักลงทุนที่มีต่อความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจและการเมือง โดยเฉพาะในปี 2562 ได้รับผลจากมาตรการทางด้านการค้าระหว่างจีนกับสหรัฐอเมริกาทำให้ราคายางยังคงผันผวนและปรับตัวในกรอบจำกัด และลดลงต่อเนื่องมาจนถึงเดือนกรกฎาคมของปี 2563 เนื่องจากผลของการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ส่งผลให้นักลงทุนชะลอการซื้อ

ขายยาง และราคายางกลับมาปรับตัวสูงขึ้นในไตรมาสที่สามของปี 2563 เนื่องจากมีฝนตกหนักในพื้นที่ปลูกยางหลายพื้นที่ รวมทั้งขาดแคลนแรงงานกรีตและแรงงานในโรงงานแปรรูปยาง จนถึงปี 2564 ซึ่งยังคงได้รับผลกระทบจากการขาดแคลนแรงงานรวมถึงการฟื้นตัวของอุตสาหกรรมยางล้อรถยนต์ของประเทศจีนโดยราคายางพาราในตลาดต่าง ๆ เป็นดังนี้

3.1) ราคาที่เกษตรกรขายได้ ราคายางแผ่นดิบคุณภาพ 3 ยางก้อนคละ และน้ำยางสด ที่เกษตรกรขายได้ ในช่วงปี 2560 - ตุลาคม 2564 ลดลงร้อยละ 0.57 ร้อยละ 3.16 และร้อยละ 0.97 ต่อปี ตามลำดับ

3.2) ราคาประมูล ณ ตลาดกลางยางพารา ราคาประมูลยางแผ่นดิบคุณภาพ 3 และยางแผ่นรมควันชั้น 3 ณ ตลาดกลางยางพาราสงขลา ในช่วงปี 2559 - ตุลาคม 2563 ลดลงร้อยละ 1.05 และร้อยละ 1.13 ต่อปี ตามลำดับ

3.3) ราคาส่งออก FOB. กรุงเทพฯ ราคายางแผ่นรมควันชั้น 3 ยางแท่ง 20 และน้ำยางข้น ในช่วงปี 2560 - ตุลาคม 2564 ลดลงร้อยละ 0.36 ร้อยละ 2.77 และร้อยละ 0.35 ต่อปี ตามลำดับ (ที่มา : ข้อมูลสถานการณ์สินค้าเกษตรที่สำคัญและแนวโน้มปี 2565 สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร)

#### 4.1.3 จังหวัดสุราษฎร์ธานี

##### 1) การผลิต

ปี 2564 มีเกษตรกรชาวสวนยางพาราที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรชาวสวน ตามพรบ.การยาง พ.ศ. 2558 ทั้งสิ้น 146,810 ราย สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง 51 กลุ่ม สมาชิกจำนวน 26,210 ราย (ที่มา : การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดสุราษฎร์ธานี ข้อมูล ณ วันที่ 14 มกราคม 2565) มีพื้นที่ยืนต้นลดลงจาก 2.356 ล้านไร่ ในปี 2563 เป็น 2.349 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 0.28 เนื้อที่กรีตได้ลดลงจาก 2.124 ล้านไร่ ในปี 2563 เป็น 2.081 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 2.02 ขณะที่ผลผลิตลดลงจาก 0.531 ล้านตัน เป็น 0.497 ล้านตัน ในปี 2563 คิดเป็นร้อยละ 6.33 และ ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ลดลงจาก 249 กิโลกรัมต่อไร่ ในปี 2563 เป็น 239 กิโลกรัมต่อไร่ คิดเป็นร้อยละ 4.02 (ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 8 ข้อมูลพยากรณ์ ณ กุมภาพันธ์ 2565)

ตารางที่ 25 พื้นที่ยืนต้น/เนื้อที่กรีตได้/ผลผลิต/ผลผลิตเฉลี่ย และราคาเฉลี่ย ของยางพารา ปี 2563 - 2565

ปี	พื้นที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่กรีตได้ (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
2563	2,356,473	2,124,613	531,153	249	44.89
2564	2,349,841	2,081,698	497,526	239	54.18
2565	2,302,845	2,058,032	504,218	245	58.15

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 8 ข้อมูลพยากรณ์ ณ กุมภาพันธ์ 2565

หมายเหตุ : ปี 2565 เป็นราคาเฉลี่ยที่เกษตรกรขายได้ ณ ไร่ นา เดือนมกราคม - มีนาคม

##### 2) การตลาด

รูปแบบลักษณะตลาดยางพาราในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นตลาดของผู้ซื้อเนื่องจากมีผู้ซื้อจำนวนมาก ขณะที่เกษตรกรหรือผู้ขายซึ่งมีจำนวนมาก และส่วนมากเป็นเจ้าของสวนยางขนาดเล็ก ผู้รวบรวม ผลผลิต และแปรรูปผลผลิตยางของจังหวัด ประกอบด้วย ผู้รวบรวมจากเกษตรกรโดยตรงซึ่งมีทั้ง กลุ่มสถาบันเกษตรกร และผู้ประกอบการที่เป็นพ่อค้ารับซื้อทั่วไป มีตลาดกระจายสินค้าในจังหวัด 1 แห่งคือ สหกรณ์สุราษฎร์ธานีจำกัด

(CO-OP) และตลาดเครือข่ายอีก 5 แห่ง โรงงานแปรรูป 52 โรงงาน โดยเกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่จะขายยางในรูปของยางแผ่นดิบกว่าร้อยละ 50 และขายน้ำยางสด และยางก้อนถ้วยสัดส่วนใกล้เคียงกัน ให้กับผู้รับซื้อหรือ พ่อค้าคนกลางในท้องถิ่น จากนั้นพ่อค้าคนกลางจะนำยางไปขายให้กับตลาดกลางยางพารา หรือโรงงานแปรรูปในพื้นที่ที่สะดวกในการขนส่งมากที่สุด หรือเกษตรกรบางรายจะนำยางไปขายให้กับตลาดกลางและโรงงานที่เปิดรับซื้อได้โดยตรง

### 3) ราคา

ราคายางพาราแผ่นดิบ ชั้น 3 ที่เกษตรกรขายได้ ณ ไร่นา ปี 2564 เพิ่มขึ้นจากกิโลกรัมละ 44.89 บาท ในปี 2563 เป็นกิโลกรัมละ 54.18 บาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 20.70

ราคาเศษยางก้อนคละ ที่เกษตรกรขายได้ ณ ไร่นา ปี 2564 ลดลงจากกิโลกรัมละ 16.64 บาท ในปี 2563 เป็นกิโลกรัมละ 20.45 บาท หรือลดลงร้อยละ 22.90

ราคาน้ำยางสด ที่เกษตรกรขายได้ ณ ไร่นา ปี 2564 เพิ่มขึ้นจากกิโลกรัมละ 40.07 บาท ในปี 2563 เป็นกิโลกรัมละ 48.29 บาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 20.51

## 4.2 สถานการณ์ยางพาราและแนวโน้ม ปี 2565

### 4.2.1 ของโลก

#### 1) การผลิต

ปี 2565 คาดว่าผลผลิตยางพาราโลกจะมีปริมาณเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา เนื่องจากกลุ่มประเทศผู้ผลิตยางพาราใหม่ ได้แก่ กัมพูชา สปป.ลาว เมียนมา และเวียดนาม ที่ได้ขยายเนื้อที่ปลูกยางในช่วงปี 2553 – 2555 ขณะนี้เริ่มเปิดกรีดได้และหลายพื้นที่อายุยางอยู่ในช่วงที่เริ่มให้ผลผลิตสูง รวมทั้งเนื้อที่กรีดของไทยส่วนใหญ่เป็นต้นยางที่มีอายุอยู่ในช่วงที่ให้ผลผลิตสูงเช่นกัน

#### 2) การตลาด

(1) **ความต้องการใช้** ปี 2565 คาดว่าความต้องการใช้ยางพาราของโลกจะปรับตัวสูงขึ้นจากปี 2564 จากสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด 19 จะคลี่คลายมากขึ้นหลังมีการกระจายวัคซีนและอัตราการรักษาจนหายที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ขณะที่ปัจจัยลบจากการขาดแคลนตู้คอนเทนเนอร์ในการขนส่งยางพาราไปยังประเทศผู้ใช้ และแนวโน้มการกลายพันธุ์ของโรคโควิด 19

(2) **การส่งออก** ปี 2565 คาดว่าปริมาณการส่งออกยางพาราในตลาดโลกจะปรับตัวสูงขึ้นจากปีที่ผ่านมาโดยสัมพันธ์กับการใช้ยางโลก เนื่องจากสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ที่มีแนวโน้มดีขึ้นจากการพัฒนาวัคซีนต้านไวรัส และกองทุนทางการเงินระหว่างประเทศคาดว่าเศรษฐกิจโลกยังมีการขยายตัว

(3) **ราคา** ปี 2565 คาดว่าราคายางพาราโลกมีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้นจากปีที่ผ่านมาเนื่องจากมีปัจจัยบวกจากการคาดการณ์สถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ที่มีแนวโน้มดีขึ้นจากการพัฒนาวัคซีนต้านไวรัส และการคาดการณ์อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจโลก ขณะที่ปัจจัยลบ ได้แก่ ความไม่แน่นอนของนโยบายการค้าระหว่างประเทศจีนและสหรัฐอเมริกาที่อาจส่งผลให้ความต้องการใช้ยางของโลกชะลอตัวลง

(ที่มา : ข้อมูลสถานการณ์สินค้าเกษตรที่สำคัญและแนวโน้มปี 2565 สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร)

## 4.2.2 ของไทย

### 1) การผลิต

ปี 2565 คาดว่าจะมีเนื้อที่กรีต 21.84 ล้านไร่ ลดลงจาก 21.93 ล้านไร่ ของปี 2564 หรือลดลงร้อยละ 0.41 เนื่องจากเกษตรกรโค่นต้นยางอายุมากแล้วปรับเปลี่ยนไปปลูกไม้ผล ปาล์มน้ำมัน มันสำปะหลัง เป็นต้น สำหรับผลผลิตคาดว่าจะมีประมาณ 4.90 ล้านตันยางแห้ง เพิ่มขึ้นจาก 4.82 ล้านตันยางแห้งของปี 2564 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.66 ผลผลิตต่อไร่ในปี 2565 คาดว่าเพิ่มขึ้นเป็น 228 กิโลกรัมต่อไร่ (ยางดิบ) จาก 223 กิโลกรัมต่อไร่ (ยางดิบ) ในปี 2564 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.19 โดยผลผลิตต่อเนื้อที่กรีตได้คาดว่าจะยังคง เพิ่มขึ้นเนื่องจากต้นยางพาราที่กรีตได้ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุที่ให้ผลผลิตสูง ประกอบกับปริมาณน้ำฝนมีเพียงพอ ต้นยางสมบูรณ์ดี อย่างไรก็ตามผลผลิตต่อไร่จะเพิ่มขึ้นไม่มากนัก เนื่องจากบางพื้นที่ขาดแคลนแรงงานกรีตจาก สถานการณ์การระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา-2019 รวมทั้งยังคงมีผลกระทบจากโรคใบร่วงในพื้นที่ปลูกยางพารา เช่น จังหวัดนราธิวาส ยะลา เป็นต้น

### 2) การตลาด

(1) ความต้องการใช้ ปี 2565 คาดว่าการใช้ยางพาราจะเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา เนื่องจากสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ที่มีแนวโน้มดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งนโยบายของรัฐบาลที่ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้ยางพาราภายในประเทศให้มากขึ้น

(2) การส่งออก ปี 2565 คาดว่าการส่งออกยางพาราของไทยจะเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา เนื่องจากสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ของโลกมีแนวโน้มคลี่คลายจากการพัฒนาวัคซีนต้านไวรัส ขณะที่การเพิ่มขึ้นของผลผลิตในพื้นที่เริ่มเปิดกรีตต้นยางที่ปลูกใหม่เมื่อ 6 - 7 ปีก่อนและการเพิ่มขึ้นของปริมาณส่งออกยางของประเทศ กัมพูชา สปป.ลาว เมียนมา และเวียดนาม (CLMV) และความไม่แน่นอนของนโยบายทางการค้าระหว่างจีนและสหรัฐอเมริกา ยังคงเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การส่งออกยางของไทย

(3) ราคา ปี 2565 คาดว่าราคายางพาราในประเทศมีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้นจากปีที่ผ่านมา เนื่องจากแนวโน้มการใช้ยางโลกที่ปรับตัวดีขึ้นจากปี 2564

(ที่มา : ข้อมูลสถานการณ์สินค้าเกษตรที่สำคัญและแนวโน้มปี 2565 สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร)

## 4.2.3 จังหวัดสุราษฎร์ธานี

### 2.3.1 การผลิต

ปี 2565 คาดว่ามีเนื้อที่ยืนต้นลดลงจาก 2.349 ล้านไร่ ในปี 2564 เป็น 2.302 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 2.00 เนื้อที่กรีตได้ลดลงจาก 2.081 ล้านไร่ ในปี 2564 เป็น 2.058 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 1.14 และคาดว่าจะมีผลผลิตเพิ่มขึ้นจาก 0.497 แสนตัน ในปี 2564 เป็น 0.504 แสนตัน คิดเป็นร้อยละ 1.35 สำหรับผลผลิตต่อไร่ ในปี 2565 คาดว่าเพิ่มขึ้นจาก 239 กิโลกรัมต่อไร่ (ยางดิบ) ในปี 2564 เป็น 245 กิโลกรัมต่อไร่ (ยางดิบ) คิดเป็นร้อยละ 2.51 (ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 8 ข้อมูลพยากรณ์ ณ กุมภาพันธ์ 2565)

### 2.3.2 การตลาด

คาดว่าในปี 2565 ตลาดรับซื้อผลผลิตยางพาราภายในจังหวัดจะมีความต้องการ ขยายตัวเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากปี 2564 เนื่องจากภาครัฐส่งเสริมการใช้ผลิตภัณฑ์ยางภายในประเทศมากขึ้น และหากเทียบกับสถานการณ์ด้านการผลิตภายในจังหวัดมีการบริหารจัดการสินค้ายางพาราส่วนขาด กับปริมาณความต้องการใช้ภายในจังหวัด

## บรรณาธิการ

### ที่ปรึกษา

- |                               |   |
|-------------------------------|---|
| 1. นางโรจนภรณ์ บุญศิริ        | เกษตรและสหกรณ์จังหวัดสุราษฎร์ธานี                     |
| 2. นายสุวิทย์ ก้องศักดิ์ศรี   | ผู้อำนวยการการยางแห่งประเทศไทยจังหวัดสุราษฎร์ธานี     |
| 3. นายชัยพร นุภักดิ์          | เกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี                              |
| 4. นายนิรันดร์ ศรีวิไล        | สหกรณ์จังหวัดสุราษฎร์ธานี                             |
| 5. นายนิกร แสงเกตุ            | ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 8              |
| 6. นางอารมณี โรจน์สุจิตร์     | ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยยางสุราษฎร์ธานี                  |
| 7. นางสาวมาตุวรรณ บุญยัษเฐียร | ผู้อำนวยการศูนย์ควบคุมยางสุราษฎร์ธานี                 |
| 8. นายญาณกิตติ์ ฮาร์ดีน       | ผู้อำนวยการสำนักงานตลาดกลางยางพาราจังหวัดสุราษฎร์ธานี |

### คณะผู้จัดทำ

- |                            |                                  |                          |
|----------------------------|----------------------------------|--------------------------|
| 1. นางจันทิมา บัวจันทร์    | หัวหน้ากลุ่มสารสนเทศการเกษตร     | สนง.เกษตรและสหกรณ์ จ.สฎ. |
| 2. นางสาวสุนันทา อุไรโรจน์ | เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน | สนง.เกษตรและสหกรณ์ จ.สฎ. |
| 3. นางสาวเสาวภา ทองน้อย    | เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล          | สนง.เกษตรและสหกรณ์ จ.สฎ. |